

Szkitákkal a Sötétség ellen

**A MAGYAROK
XI. VILÁGKONGRESSZUSA**

VIII.

Tiszta pénzzel az új erkölcsért
Pénzügyi és gazdaságpolitikai konferencia

2024. AUGUSZTUS 15-20.

© Magyarok Világszövetsége a teljes könyvre
©A szerzők, a maguk dolgozatára

A Magyarok XI. Világkongresszusa

VIII.

Tiszta pénzzel az új erkölcsért című
Pénzügyi és gazdaságpolitikai konferencia

Elnök:

dr. Drábik János

Szerkesztés és korrektúra:

Salamon Emese

Nyomdai előkészítés:

Lőrincz Kata

Felelős kiadó:

Patrubány Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke

ISBN 978-615-5672-31-6

Kiadja a Magyarok Világszövetsége
Budapest, 2024.

Készült a Pannónia Print Nyomdában

Szkitákkal a Sötétség ellen

A MAGYAROK XI. VILÁGKONGRESSZUSA

VIII.

Tiszta pénzzel az új erkölcsért
Pénzügyi és gazdaságpolitikai konferencia

2024. AUGUSZTUS 15-20.

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újracsztást

Azokat keressük,
akik számára
fontosabb

*az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.*

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15-20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Tartalomjegyzék

Patrubány Miklós:

Szkitákkal a sötétség ellen, MXIVK-a, Alapvetés7

Dr. Drábik János:

Tiszta pénzzel az új erkölcsért11

Dr. Borvendég Zsuzsanna:

Tömörítvény13

Pályaíve15

Czigány Imre:

Milyen világban élünk?17

Pályaíve29

Dr. Drábik János:

Jubileumi Év globális pénzreformmal31

Pályaíve51

Dr. Gyöngyösi József, Gyöngyösi László György:

Nyugdíjrendszerünk múltja, jelene, és a lehetséges, működőképes jövője55

Dr. Pócs Alfréd:

A pénzvilág és az Ószövetség65

Pályaíve70

Dr. Tóth Judit:

Szent Korona-tan73

Tömörítvénye78

Dr. Ertsey Attila DLA:

Új pénz, új paradigma81

Pályaíve86

Lócsi József Attila:

Az Üdvözítő és a jubileumi esztendő87

Pályaíve99

Lóránt Károly:

A geopolitikai elméletektől az ukrajnai háborúig101

Tömörítvénye125

Pályaíve126

Dr. Szalay Zsuzsanna Eszter:

A helyi gazdaságok váltóforgalmazása semlegesítheti a babiloni átkot!127

Pályaíve133

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újraosztást

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

Azokat keressük,
akik számára
fontosabb

*az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.*

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15–20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Patrubány Miklós

a Magyarok Világszövetségének elnöke

Szkitákkal a Sötétség ellen Magyarok XI. Világkongresszusa Alapvetés

Az emberiség túl van eddigi ismert történelmének legkörmönfontabb népir-tási kísérletén¹, a XX. század ötvenmillió áldozatot követelő két világhábo-rúján, és túl van a Krisztus Urunk születése óta eltelt két évezred legnagyobb szervezett rablási kísérletén², a kommunizmuson. És bár szeretne túl lenni az embertelen ideológiákon is, de annak egyik legpusztítóbb változata, a fasiz-mus, az embert testi létében pusztító *covid*³ és szellemi mivoltában sorvasztó **politikai korrektség** köntösében mindennapjainak részévé vált.

További fenyegetésként napjainkban is világszerte dúlnak a háborúk, amelyek közül az Európában és a Közel-Keleten zajlók különleges veszélyt jelentenek, hiszen bármelyik pillanatban az egész Föld elpusztítását hozó atomháború-ká fajulhatnak. Baljósan egészítik ki napjaink világának a képét az államokat is gúzsba kötő adóssághegyek és az egész társadalmi osztályokat felszámoló devizahiteles banki „játékok”. A WHO nyílt, világdiktatúrára való törekvése, amelynek megvalósítása érdekében folytatódó világjárványokkal fenyegetik az emberiséget, már kendőzetlenül mutatja a fájdalmas jövőt. A Föld egészét érintő, az emberi életet csírájában is kikezdő Chemtrail, 5-, 6-, 7G frekvenciák és az emberi gének ember általi módosítása, a mesterséges intelligenciával

1 Tomás Garrigue Masaryk, Csehszlovákia első köztársasági elnöke A világforradalom 1914-1918 című, 1925-ben cseh nyelven megjelent könyvében – a titokban szervezkedők igazi szándékairól árulkodóan –, mérhetetlen ciniz-mussal az emberiség egységének megteremtésére tett kísérletnek nevezte a közel húszmillió áldozatot követelő első világháborús népirtást.

2 Rácz Sándor, az 1956-os Nagy-budapesti Központi Munkástanács elnöke, a Magyarok Világszövetségének örökös tiszteletbeli elnöke, 2012-ben, a Magyarok VIII. Világkongresszusa keretében megtartott előadásában Marx Károly 1948-ban Londonban közzétett Kommunista kiáltványát az emberiség legnagyobb szervezett rablására szólító felhívásának nevezte, amely rablás a Szovjetunió létrehozásával vette kezdetét, és a kommunizmus bukását követő privatizációig tartott.

3 A Magyarok X. Világkongresszusa részletes vita után, 2021. augusztus 20-án elfogadott Záró-nyilatkozata már címében is magáért beszél, ekként – A Szent Korona erejével: Harc a COVID-fasizmus ellen.

kiegészülve együttesen a *Sötétséget* hozzák az Isten teremtette világra. A teljes digitális rabszolgaság kialakításához már csak a digitális pénz általánossá és kötelezővé tétele hiányzik.

A Magyarok Világszövetsége szemléletében ez a végidőket idéző állapot két egymással szembenálló erkölcs életre-halára vívott harcának következménye, amely nem több, mint négyezer, és nem kevesebb, mint háromezer éve dúl. Az Özönvíztől Babel tornyának építéséig számított évezredek a szkíták uralta világgént tartja számon a történetírás. Azon szkítákét, akiket mind az egyiptomiak, mind az évezredekkel későbbi görögök a világ legrégebbi nemzeteként ismertek el. Ez volt az a világ, amelyben az emberi viszonyokat a *szereket* uralta. Ez az a világ, amelyben a bűn alig létezett, hiszen a legnagyobb bűn a hazugság volt, lévén, hogy annál súlyosabb bűnök elképzelhetetlenek voltak. Ezt az erkölcsi rendet mintegy három és félezer évvel ezelőtt kikezdte egy másik erkölcsű világ, az érdekeknek alárendelt erkölcs világa. E második szerint érdekük érvényesítéséért a felek számára minden eszköz bevetése megengedetté vált. A hazugságtól, lopáson, a rabláson, a gyilkosságon át a népiirtásig. E két erkölcsi rend harcában a zászló szinte folyamatosan az utóbbinak állt. A viaskodás fő stációin – a szkíta világ utáni görög, majd az abból kinövő római civilizációtól napjaink *Pax Americana* világáig – a világ erkölcsi rendjének fokozatos leépülése tetten érhető. Úgy ítéljük meg, hogy ezt a zuhanást, csakis a szkíta világ erkölcsének és értékeinek a helyreállítása állíthatja meg. A magyarság mai erkölcsi zuhanása, amely a nemzethalál árnyékát is elővetíti, nem független a világ erkölcsének leépülésétől, és csakis ezekkel az eszközökkel fékezhető meg. Ezért fordultunk szkíta eleink világa felé.

Segítette e folyamatot a Zürichben élt 1956-os menekült, Dr. Borsos Lajos, aki évtizedeken keresztül kutatta a 30-40.000 évvel ezelőtti világot uraló női istenek eltűnésének okait, mígnem 2016-ban, a Magyarok IX. Világkongresszusa munkálatain – ahol Ő maga is előadó volt –, kutatásainak témáját is módosító, döntő felismerésre jutott. Ezt követően született meg az azóta elhunyt szerző paradigmaváltó erejű, német nyelvű könyve, amelynek címe: *Das Neue Testament, das Vermächtnis der Skythen*, vagyis: *Az Újszövetség, a szkíták hagyatéka*.

Amint az már a Magyarok Világkongresszusa életében bevett szokássá vált, ilyenkor számos, egyidejűleg zajló konferencia működik a cél irányában közre, idén is 8-10 konferenciára számíthatunk majd. Ezek között – mint mindig – lesz őstörténeti, a magyar nyelvnek és a magyar írásnak, a magyar nemzet testi és szellemi egészségének szentelt konferencia. De lesz az idén először a *pénznek*,

szentelt tanácskozás is, hiszen, ott szerepel a Világkongresszus alcímében, hogy egy olyan új, más világot akarunk, amelyben a pénz kamatmentes, amelyben elengedik a teljesíthetetlenül váló adósságokat, amelyben megtörténik az erőforrásoknak az egyes társadalmakon belüli újraosztása. Fontos, hogy e konferencia elnöke és társelnöke, *Drábik János* és *Varga István* közös elhatározással ezt a konferencia-címet választotta: *Tiszta pénzzel az új erkölcsért*. Az pedig kegyelmi ajándék, hogy az értekezlet alapvetése Jézus Urunkkal indít, aki eljövetelekor jubileumi évet is követelt kora emberisége számára¹ azaz a fél évszázadonkénti adósság elengedést úgy, ahogy az akkor már évezredek óta szokás volt Egyiptomban és Sumér, azaz Magar földön.

Az is nyilvánvalóvá vált, hogy a magyar nemzet *Élet, vagy halál*² -viadala immár pusztán magyar nemzetünk kebelén belül nem vívható meg. Mi ehhez akkor is kevesek lennénk, ha a mai magyar nemzet és állama egy emberként fogna össze. Ki kellett tehát terjesztenünk kezdeményezésünket mindazon népek, nemzetek, országok és emberek irányába, akik hajlandók egymással a szkíta értékek és erkölcsök érvényesítéséért velünk, magyarokkal összefogni.

Ezért döntött úgy az MVSZ Elnöksége és Küldöttgyűlése, hogy a **Szkitákkal a Sötétség** ellen címmel hívja össze a Magyarok XI. Világkongresszusát. Alcíme pedig: **Egy új, más világot³ akarunk! Covid-, WHO-, 5G és kamatmenteset, adósság elengedést és újraosztást.**

2018-ban, a Magyarok Világszövetsége alapításának 80. évfordulóján ülésező rendkívüli Küldöttgyűlés üzenetet fogalmazott meg a világ magyarságához, Európához, a nagyvilághoz. valamint rokon népeinkhez. Ez utóbbiakat így szólította meg: „És ha nem hasonlít sem nyelvünk, sem alkatunk, sem bőrünk színe, és akár hitünk sem, de mi mégis rokonok vagyunk, mert számunkra

fontosabb az **igazság**, mint a **jólét**,
fontosabb a **tisztesség**, mint a **siker**,
fontosabb a **méltányosság**, mint a **haladás**.”

1 Michael Hudson – ...and forgive them their debts: Lending, Foreclosure and Redemption from the Bronze Age Finance to the Jubilee Year (Tyranny of Debt) – A Financial Times szerint 2018 legjobb közgazdasági könyve.

2 Petőfi Sándor versének címe, amely a Magyarok IX. Világkongresszusának (2016) is címe lett.

3 Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Biztosak vagyunk, hogy sokan, nagyon sokan vannak, akik így élnek, vagy így szeretnének élni. Sok nép, és sok nemzet fiai, lányai ők. Nekünk, magyaroknak azonban többletfelelősségünk van, hiszen már 2012-ben megállapította, és ki mondta a Magyarok VIII. Világkongresszusa, amikor megfogalmazta és három napon keresztül zajló 36 előadás egybevetése alapján elfogadta a Magyar Nemzet új meghatározását¹, amelynek első érdemi mondata így fogalmaz: „A magyarság az a rejtélyes módon megmaradt nép, amely őrzi egy, a görög-római civilizáció előtti, jelentős civilizáció nyelvét...” – vagyis a szkíták nyelvét. Hívunk ezért mindenkit, aki részes akar lenni, hisz

Velünk a Jóisten!

Budapest, 2024. Boldog Őzséb napjához igazodva

Patrubány Miklós István Ádám,
a Magyarok Világszövetségének elnöke

¹ A MAGYAR NEMZET – A nemzet új meghatározása, avagy a nemzet új, magyar meghatározása – A Magyarok VIII. Világkongresszusa I. – Budapest, 2012, ISBN 978-963-8810-8-1

Dr. Drábik János

a Tiszta pénzzel az új erkölcsért című
pénzügyi és gazdaságpolitikai konferen-
cia elnöke

Tiszta pénzzel az új erkölcsért

A Magyarok Világszövetsége által összehívott Magyarok XI. Világkongresszusa első alkalommal pénzügyi és gazdaságpolitikai konferenciát is rendez, *Tiszta pénzzel az új erkölcsért* címmel. A Világkongresszus már alcímében is hangsúlyozza: olyan új világot akarunk, amelyben a pénz kamatmentes, és amelyben minden olyan adósságot el kell engedni, amelyet nem lehet megfizetni.

Ez az új pénzügyi és gazdaságpolitikai konferencia a bibliai *Jubileumi év* mintájára kezdeményezne egy globális adósság-elengedési mozgalmat. Az adósság elengedésének XXI. századi változata már ki van dolgozva és megvalósítható.

A *Tiszta pénzzel az új erkölcsért* konferencián olyan szakmai és emberi tekintélyt élvező előadók vesznek részt, mint Varga István (a pénzügyi konferencia társelnöke), *Lóránt Károly*, *Dr. Borvendég Zsuzsanna*, *dr. Tóth Judit*, *Szalay Zsuzsanna*, *Dr. Gyöngyösi József*, *Lócsi József Attila* és *Ertsey Attila*. Az előadók a már teljesen kidolgozott előadásukat előre megküldik a Világkongresszus szervezőbizottságának. Az előadások egy kötetben megjelennek augusztus 15-re Nagy Boldogasszony napjára.

Itt is szeretnénk hangsúlyozni, hogy a pénzügyi és gazdaságpolitikai konferencia címválasztásában is igazodni kíván a Világkongresszus egészének címéhez: *Szkitákkal a Sötétség ellen*. Konferenciánk címe, *Tiszta pénzzel az új erkölcsért*, tehát nem véletlen. Ezzel elsősorban arra utalunk, hogy a pénzügyek terén is, a jézusi tanításoknak megfelelő adósság-elengedés útját kell járni: egy új, más világgazdaságot akarunk az igazság, a tisztesség és a méltányosság alapján.

A világ pénzrendszerének a vizsgálata a XXI. században szerteágazó, komplex megközelítést igényel. A Magyarok XI. Világkongresszusa a *Jézus* példáját követő globális adósság-elengedéssel pedig az egész emberiség egy megkerülhetetlen gyakorlati problémájának megoldásához is hozzájárulhat.

Velünk a Jóisten!

Dr. Borvendég Zsuzsanna PhD - Tömörítvény

A globalista hálózatok megjelenése Magyarországon

A rendszerváltoztatás folyamatát olyan informális kapcsolatrendszerek és „mélyállami” történések befolyásolták, amelyeknek feltárása ugyan nehézkes, de elengedhetetlenül fontos, ha meg akarjuk érteni, mi és miért történt. Az ismert és különböző nézőpontokból már sokszor elmesélt történetek ugyanis nem adnak választ azokra a kérdésekre, amelyek a leginkább érdeklik a magyar társadalmat. Miért maradt el az elszámoltatás? Mi volt és hogyan kezdődött a „spontán” fedőnévvel ellátott privatizáció, vagyis a nemzeti vagyon elkótyavetyélése? Miért nem került/kerülhetett szóba az adósságelengedés, de az adósság átütemezése sem, és ehhez szorosan kapcsolódva: miért nem gondolkodott el a törvényhozó hatalom legalább egy részleges (jelképes?) reprivatizáción? Ezek elsősorban anyagi, gazdasági kérdések, de a szimbolikus gesztusok hiánya is visszafordíthatatlan erkölcsi károkat okozott, lehetetlenné tette a megtisztulást, az önreflexiót. A mai magyar társadalom morális állapotának megítélésekor nem hagyhatjuk figyelmen kívül az igazságtétel elkaszálásának végzetes következményeit sem.

Hatalmas mulasztások ezek, visszanezve olyan helyrehozhatatlan tévedésnek, politikai baklövésnek tűnnek, amelyeket nem lehet egyszerűen az első szabadon választott kormány naivitásának, felkészületlenségének tekinteni. De a jószándék hiányát sem feltételezhetjük arról az értelmiségi elittről, akik a hetvenes évek elejétől megkérdőjelezhetetlen szellemi erőfeszítést tettek a nemzettudat megőrzésére, a rendszer átforgatására – ekkor még sokszor személyes biztonságuk kockáztatásával –, majd a nyolcvanas évek második felében már határozottan a szocialista berendezkedés felszámolása lett a kitűzött céljuk. A polgári kormány olyan ismeretlen körülményekkel szembesülhetett a beiktatása után, amelyek – feltételezésem szerint – váratlan helyzetet teremtettek felelős politikusaik számára: kis mozgástérrel és kijelölt

kényszerpályával találták szemben magukat. Ennek feltárása (megerősítése vagy megcáfolása) még várat magára, hiszen a vonatkozó dokumentumok egyelőre még nem kerültek a levéltárak szabadon hozzáférhető iratai közé, azonban a történész azzal is tisztában van, hogy mindent feltáró és megmagyarázó írott forrásokat nem is fog találni soha. Ezek az összefüggések ugyanis olyan informális hálózati működésre utalnak, amelyeknek létfeltétele a titkosság és feltérképezhetetlenség. De bármennyire is nehéz tetten érni az informális érdekhálózatok működését, mindenképpen kísérletet kell tenni arra, hogy feltárjuk felelősségüket az eladósodás és az „elsikkasztott” rendszerváltás történetében, hiszen enélkül képtelenek leszünk megérteni a jelenleg is zajló folyamatokat.

Dr. Borvendég Zsuzsanna PhD - Pályáív

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán szereztem történelmi diplomát 1999-ben, majd 2001-ben diplomáztam a PPKE Jog- és Államtudományi Karán. A PPKE BTK doktori iskolájában 2016-ban védtem meg disszertációm, amelynek címe: *Újságírók és külkereskedők a Kádár-rendszer hírszerzésében*. 1999–2019 között tudományos kutatóként dolgoztam az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában. 2019–2024 között a Magyarországi Kutató Intézet Történelmi Kutatóközpontjának tudományos munkatársa voltam, 2024 júniusában pedig a Mi Hazánk Mozgalom választási listájáról civilként jutottam be

az Európai Parlamentbe. Kutatási területem Magyarország 1945 utáni története, a titkosszolgálatok és a politikai rendőrség működése, Magyarország hidegháborúban játszott szerepének, valamint az ellenzéki mozgalmak tevékenységének és a rendszerváltás összefüggéseinek kutatása, a szocializmus gazdasági életének, különösen az eladósodásnak a vizsgálata. Legfontosabb műveim: *Az impexek kora* (2017); *A hálózat pénze* (2020); *A hálózat emberei* (2022)

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újraosztást

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

**Azokat keressük,
akik számára
fontosabb**

**az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.**

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15-20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Czigány Imre

Milyen világban élünk?

Mielőtt rátérünk arra, hogy mit szeretnénk a jövőre nézve, vegyük szemügyre, hogy milyen körülmények között zajlik a jelenkori életünk.

A pénz által okozott problémák mellett vannak ezen túlmenően további súlyos nehézségek, amelyek az emberi életminőség rovására mennek és a jövőre nézve egzisztenciális kihívásokat jelentenek.

Európa

Elsőnek vizsgáljuk meg, hogy mi a helyzet Európában. A gondolatmenetem alapja és kiindulópontja a Németországban a második világháború után Ludwig Erhardt által bevezetett szociális piacgazdaság modellje, ami összekötötte a kapitalista rendszert a szociális dimenzióval és eddig a világszerte legsikeresebb gazdasági-társadalmi modellnek bizonyult.

Azt fogom kifejteni, hogy a ma Európában fennálló problémák megoldására, a modell szociális eleme erősítésére és a kapitalista elem visszafogására milyen változtatásokra lenne szükség.

Az ötvenes évektől kezdve a gazdaság fellendült, a társadalmi rend minden téren helyreállt és az általános jólét szintje emelkedett.

Az európai integráció beindulása szintén nagyot lendített az általános helyzeten. A belső piac létrejött, a határok és vámok eltörlése a kereskedelem és a nemzeti jövedelmek (GDP) lényeges növekedését eredményezte.

A világszerte legmagasabb átlag életszínvonal nálunk található.

A foglalkoztatottság szintje is emelkedett, a mai munkanélküli hányad régebben elképzelhetetlen volt.

Hosszú ideig a világ legerősebb gazdasági tömbje voltunk. Vezető szerepet töltöttünk be a technológiai fejlesztés, az ipari termékek gyártása és exportja terén.

A mai helyzet

Azóta eltelt hetven év és közben megváltozott a helyzet.

Romlott a versenyképességünk, elmaradtunk az innováció terén, nyersanyaghiányban szenvedünk, a bürokrácia hátráltatja a fejlődést, cégek költöznek más földrészekre, stb.

Mára az USA és Kína megelőzte az EU-t.

A jóléti olló a gazdag és szegény emberek között nem zárul, hanem nyílik.

A társadalmi helyzet egyre jobban romlik, a szegény gyerekek száma már elérte a 25%-ot.

A munkanélküliség is emelkedett, miközben ez számomra egy feloldhatatlan ellentmondás az állítólagos munkaerőhiány miatt, amit állítólag csak külföldi bevándorlókkal lehet megszüntetni.

A megfizethető lakhatás egyre nagyobb problémát jelent. Az Eurostat legújabb jelentése szerint az utolsó 13 évben az átlag lakbérszint 23%-kal, míg a házépítési átlag 48%-kal emelkedett.

Az utolsó évek olyan külön terheket róttak a polgárok nyakába, amiket már nem vagyunk képesek viselni.

- A covid járvány súlyos egészségügyi, gazdasági és egzisztenciális problémákat okozott az európai társadalom egészének. Az infláció sosem látott mágasságba emelkedett.
- Az ukrán háború és annak következményei olyan gazdasági veszteségeket, anyagi terheket és politikai viszályhelyzetet hozott létre, amelyek lényegesen rontották az általános életszínvonalat. (energiaellátás, plussz kiadások)
- A népesedési fejlődés nálunk Európában és a világ egyéb részein pontosan az ellenkező irányba halad, mindkettő számára halálos következményekkel. Míg mi ettől kipusztulunk, a többiek egy része éhenhal.
- Az immár 10 éve beindult tömeges migráció itt semmilyen formában nem jelent megoldást, mert végeredményben népességcseréhez fog vezetni.

Az európai integráció krízise

Mindezen problémák jelenléte és a velük való megbirkózás kilátástalan mivolta az európai integrációt is komoly megrázkódtatásoknak vetette alá.

Mint tudjuk, ma az EU-nak 27 tagállama van, különböző nemzeti érdekekkel. Az eddigi integrációs folyamat a kompromisszumkeresés- és végül találás volt, mint az érdekkülönbségek kezelésére alkalmas módszer a legkisebb közös nevező keresése. Hosszú időn át működött, míg ma már sajnos nem. Olyan szöges ellentétek és egymást kizáró álláspontok léptek fel és ütköznek nap mint nap, amikre már nincs megoldás az eddigi értelemben.

A jogállamiság kérdés központi szerepe

A mai időkben tanúi vagyunk, hogy az EU nem tartja be a saját törvényes előírásait, szabályait, vagyis maga sérti meg a jogállamiság központi elvét, míg a Magyarország ellen emelt vádaknak se vége, se hossza. Erre a következőkben néhány konkrét példával szolgálnék.

Az EU-ukrajnai gabonaimport megengedése és vámmentesítése a saját mezőgazdaságot egy olyan mértékben károsítja, ami teljesen elfogadhatatlan. A gazdák tiltakozása több keleti országban világosan illusztrálja a helyzet abszurditását. Először arról volt szó, hogy az ukrán gabonát Afrikába exportálják, de mivel Oroszország letiltotta a Fekete-tengeri hajózást, áttértek a szárazföldi szállításra több EU-országon keresztül. Majd elkezdtek a rakományokat útközben különböző országokban a helyszínen árusítani.

Közben már az illetékes EU mezőgazdasági biztos is elismerte, hogy Ukrajna EU-tagsága az agrárszektora nagyságrendje miatt a jelenlegi EU belső piac destabilizálásához vezethet.

De ez még nem minden! Tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy az ukrán gabona minősége nem is felel meg az EU szabályoknak, ami azt jelenti, hogy a teljes importtilalom lenne az egyedüli lehetséges és helyes hozzáállás. Itt az EU egyértelműen vét a saját jogrendszere ellen és károsítja a polgárait.

Ukrajna EU-tagsága erőltetése egy másik minden szempontból tarthatatlan hozzáállás.

Az EU jogállomány átvétele minden, csak nem egy könnyű feladat, de elengedhetetlen a tagság elnyerésére. Ukrajna pillanatnyilag az EU- tagságra semilyen feltételnek nem felel meg. Itt nem kevesebb, mint a teljes EU-jogállomány átvételéről van szó, ahol nincsenek kompromisszumos lehetőségek. Törökország erre egy markáns példa, akivel már több, mint

30 éve folynak a tárgyalások és eddig nem jutottunk zöld ágra és szerintem nem is lesz eredmény.

Továbbá az sem fordult eddig elő, hogy egy háborúban lévő országnak felvételi tárgyalásokat ajánlottak volna fel.

Ami az ukrajnai háborúban való részvételt illeti, most az EU hatályon kívül helyezi azt a tényt és vezérelvet, hogy amióta az EU létezik, nem volt háború az országai között, tehát az EU a béke biztosító és az integráció legnagyobb elért eredménye.

A **szubszidiaritás** elve a lisszaboni szerződések egyik alapvető reform eleme. Ez azt jelenti, hogy csak azok a szakterületek kerüljenek közösségi illetékességi körbe, ahol az együttes eljárás nagyobb előnyöket hoz mindenkinek, mint az országos szintű. Ez a cikkely az EU-jogállomány mostoha részeihez tartozik.

Ezzel szemben azt vesszük észre, hogy a **központosítási törekvések** egyre intenzívebben jelennek meg a politikai színpadon. Az « Ever greater Europe » a jelszó.

A vétőjog eltörlésére irányuló legújabb törekvések a nemzeti szuverenitás sértése mellett a szubszidiaritás elve figyelmen kívül hagyását is jelenti, mert elvonná azt a lehetőséget, hogy egyes országok maguk határozzák meg, hogy melyik területeken előnyösebb a központi döntéshozás és melyikeken nem.

Migráció

A központosítási törekvésekre az egyik legjobb és időszerűbb példa, ahogy az EU a migráció kérdését kezeli. Erről a témáról végtelenül lehetne beszélni, én csak egy-két alapvető fontosságú szempontot ragadok ki, amiről nem nagyon lehet hallani:

Miután egy migráns tartózkodási kérelmét elutasították, a logikus következmény, hogy visszatér a saját országába, vagy máshol próbálkozik. Ennek ellenére az a valós helyzet, hogy sok esetben az anyaország egyszerűen elutasítja a visszavételt. Így bekövetkezik az az abszurdum helyzet, hogy egy másik országban tömegesen tartózkodnak illegálisan bírósági döntéssel kiutasított személyek.

Itt felmerül egy kérdés: Milyen jogrendszer az, amelyik eltűri, hogy egy idegen személy rákényszerítse az akaratát egy országra, vagy közösségre, ami a befogadását illeti, míg ugyanakkor a saját anyaországa megtagadhatja azt az alapvető polgárjogot, aminek központi eleme a benne való élés biztosításának kötelezettsége? Ennél nagyobb ellentmondást el sem lehet képzelni. Itt a saját

jogi rendszer teljes hatályon kívül helyezéséről van szó. Márpedig ez a fő oka az illegálisan az EU-ban tartózkodó személyek jelenlétének.

A jogsértés másik eleme abban rejlik, hogy az EU dublini egyezménye értelmében egy migráns útban Európa felé csak akkor adhat be egy befogadási kérvényt, ha előtte nem haladt át egy biztos országon. Ez viszont a legkevesebb esetben felel meg a valóságnak.

Arról ne is beszéljünk, hogy a migránsok részéről az erőszak alkalmazása is bevett gyakorlat. Milyen nemzetközi jog alapján tarthat igényt a befogadásra egy olyan személy, aki határőrökre lövöldözött ?

Továbbá egy másik abszurditás abban áll, hogy nagyon sokan személyi igazolvány nélkül érkeznek, tehát nincs is jogi alap és lehetőség annak az elbírálására, hogy be lehet-e őket fogadni, vagy nem !

De van a témának egy komoly anyagi dimenziója is. A legújabb elképzelések szerint az az ország, amelyik nem fogadja be az előírt kvótát, személyenként 8 millió forintot fizessen.

A schengeni egyezmény értelmében a belső határok megszűntek, ami normális körülmények között egy nagy minőségi előrelépést jelent. De ez egyben azzal is jár, hogy a külhatárokat kell védeni, ami szintén nem történik meg úgy, ahogy arra szükség lenne.

Mindezt összefoglalva csak azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az életkörülményeink egyre rosszabbodnak és ha nem lesz változás a politika részéről, a javulásra sincs kilátásunk.

Ezek után vizsgáljuk meg, hogy mire van szükség a jövőre nézve ?

Megoldások

A szociális piacgazdaság mint alapmodell egyre inkább a háttérbe szorul. A jelenlegi rendszer egyre inkább eltávolodott a kiinduló helyzettől.

Pedig európai szinten a megoldás a tényleges szociális piacgazdaság visszavezetésében és a szociális része további erősítésében rejlik.

Ilyen értelemben a gazdaságot még inkább két részre kell osztani, az állam tulajdonában lévőre és a magánszektorra.

Minden az emberi élet alapfeltételeit biztosító résznek köztulajdonban kell lennie. Ilyenek a lakás, ételmezés, oktatás, egészségügy, víz, energia, ezek alapjogok, ahol az egyik ember nem függhet a másiktól.

A köztulajdonban lévő részekben a magántőke csak kiegészítő szerepet játszhat, tehát, akinek több pénze van, bérelhet egy magántulajdonban lévő lakást, mehet több pénzért egy magánorvoshoz, gyerekei járhatnak drágább magániskolába, stb., de a szegényebbek részesülhessenek állami finanszírozású közinfrastruktúrában, amit meg is tudnak fizetni.

A foglalkoztatási szint legyen 100%, senkinek se kelljen munkanélküliként tengetnie az életét. A migráns tömegek befogadása mint állítólagos megoldás helyett a saját munkaerő potenciális maximális felhasználására kellene összpontosítani a figyelmet.

Egy példa a helytelen hozzáálláshoz Németország, ahol ma kb. 2,7 munkanélküli van, de a politika állandóan munkaerőhiány miatt panaszkodik.

Hosszútávon pedig mint egyedüli megoldásként egy aktív családpolitikát központi jelentőségű és fontosságú elsőbbséget élvező politikai témává kell tenni és minden egyéb szakterület alárendelésével támogatni kell. Tudatosítanunk kell, hogy a generációs szerződés betartása nélkül nincs jövőnk ! A saját utódainkat semmivel nem lehet pótolni, vagy helyettesíteni !

Itt persze lehet, hogy már túl késő, mert a népesedési piramis közben annyira eltorzult, hogy talán már nem lehet helyreállítani. 2,1 gyerek nőként szükséges a létszám fenntartására, most pedig EU-szerte kb. 1,5 gyereknél tartunk. Ha ebből leszámoljuk az eddigi bevándorlottak gyerekeit, lehet, hogy már végünk van !

Mindennek ellenére az Európai Parlament nemrég megszavazta, hogy az abortusz legyen része a közös jognak.

A nyugdíjrendszer biztosítsa a emberhez méltó megélhetési szintjét. Olyan pl. ne fordulhasson elő, hogy egy migráns több állami támogatásban részesül, mint egy saját polgár, aki ledolgozta az egész életét.

A tőzsde befolyását a gazdasági és társadalmi folyamatokra korlátozni kell. Ne fordulhasson elő egy olyan eset, hogy egy magánszemély azzal a céllal tevékenykedjen a tőzsdén, hogy egy ország valutáját megkárosítsa. (Soros – UK)

Tökéletes versenyhelyzet létrehozására van szükség, amely értelmében semelyik résztvevő sem tudja a piaci árat befolyásolni. Ennek vonatkoznia kellene a bankvilágra is.

Ami a pénzhasználatot illeti, komoly veszélyekkel szembesülünk. Már egy ideje folyamatban vannak azok a törekvések, hogy a készpénzt megszüntessék és mindenkinek csak digitális számlája legyen. Ennek a leghatározottabban ellen kell álljunk, mert az anyagi önrendelkezés és végsősoron az életünk feletti döntés szabadságának teljes felszámolását jelentené.

Minden tagállam törekedjen az adott lehetőségek keretében **autarkióra**. Ez a mezőgazdaságban azt jelenti, hogy termelje meg mindazon az élethez szükséges élelmiszer-cikkeket, amit a saját körülményei lehetővé tesznek és csak azokat importáljuk, amik nálunk nem teremnek meg. Ne kelljen pl. szőlőt behozni a világ másik végéről, mint pl. Dél-Amerika, termeljük meg és fogyasszuk a magunkét. A kereskedelem korlátozódjon az ún. **szubsztitucionális javakra**, mint pl. a banán, egzotikus gyümölcsök, stb. A konkurrenciális javak esetében a saját termékeinket részesítsük előnyben.

Ne engedjük meg, hogy más országok « szabad verseny » címszó alatt tönkretegyék a saját ellátásunkat és kiszorítsák a termékeinket a saját piacunkról, vagy bizonyos szektorokat átvegyenek. Ezen a téren az EU belső piac reformja lenne a megoldás, ami a külföldi befektetéseknek bizonyos korlátokat szab.

Erre a problémára az egyik legmarkánsabb példa a magyar élelmiszerkereskedelem. Amint tudjuk, a gazdasági folyamat három elemből áll: termelés, kereskedelem, fogyasztás. Nálunk a honos termelés és fogyasztás közé beépült a külföldi kereskedelmi láncrendszer, ahol nagyjából az történik, hogy a magyar termelők árucikkeit idegenek veszik meg és adják el a magyar fogyasztóknak és a nyereséget rendszeresen kiviszik az országból. Ez már vidéken, aránylag kis falukban is észlelhető mindennapi jelenség.

Végsősoron az lenne a cél, hogy a belső piac által biztosított szabad tőkemozgás ne juthasson el odáig, hogy egyes országok elvesztik a saját ellátásuk feletti ellenőrzést.

A világ többi része

Persze, minden fennálló nehézségeink ellenére, ha megvizsgáljuk, hogy a földünk többi részén milyen körülmények között él az emberek nagy többsége, dimenzió nagyságrendi különbségeket állapíthatunk meg.

Az általános életszínvonalkülönbség a világ egyes országai között egy tarthatatlan állapot és a legtöbb problémakör okozója.

Ezt a helyzetet konkretizálnám egy-két nemzetközi adattal.

Világszerte kb. 780 millió ember elegendő élelem hiányában éheznek.

Minden harmadik ember a földön nem részesül teljes élelmiszerellátásban.

Az évente éhenhalók száma 9 millió.

Annak ellenére, hogy az ENSZ kitűzte célul, hogy az egész emberiség 2030-ig tiszta ivóvíz birtokába jusson, a föld lakossága 26%-a, vagyis 2 mrd. ember nem részesül rendes ivóvízellátásban.

Hasonló a helyzet a szanitáris ellátás terén, amiben 3,6 mrd ember nem részesül. A vízhiány sok esetben háborúkhöz is vezethet, amivel a helyzet tovább romlik.

Az UNDP 2023-as jelentése szerint a lakosság 20%-a, ami 1,65 milliárd embert tesz ki, szegény, vagyis, hogy 3.65 dollár alatt van a napi jövedelme, ami megfelel havi 42000.- Ft-nak.

Ezzel szemben vannak olyan emberek és magáncégek, akik nagyobb vagyonnal rendelkeznek, mint több állam évi GDP-je. Erre egy jó példa a kakaótermelés. Egy Oxfam elemzés szerint az afrikai Ghana és Elefántcsontpart államok, mint a világszerte vezető kakaótermelők GDP-je kisebb, mint a Ferrero és Mars csokoládéeladó cégek vagyona, ami viszont nagyrészt ezen két ország nyersanyaga feldolgozásából származik.

De az általános helyzet még ennél is rosszabb. 2021-ben a három legnagyobb technológiai cég mindegyikének tőzsdei értéke nagyobb volt, mint az országok több, mint 90%-nak a nemzeti jövedelme.

Környezetpusztítás

Jelenleg az egyik legnagyobb probléma a földön a természetes létkeretünk rombolása, amiben nekünk európaiaknak komoly felelősségünk van.

Egyes magáncégek saját nyereségnövelésük érdekében a favágással felszámolják a földünk biológiai létének alapjait. Ezért a helyi politikusok is felelősséggel bírnak, akik lehetővé teszik a pusztítást. További okok a mezőgazdaság terjedése, az úthálózat bővítése és égések.

Erre a legmarkánsabb példa az amazonasi őserdőirtás, amivel nem kevesebb, mint a bolygónk tüdejét tesszük tönkre. Már közel vagyunk a fordulóponthoz, amin túl az őserdő regenerációs képessége megroppan és a terület szavannává, majd sivataggá változhat.

A 2021-es Glasgow-i klímacsúcson több, mint 100 ország megegyezett abban, hogy 2030-ig megállítják ezt a folyamatot. Ennek ellenére a globális erdővágás 2022-ben nemhogy nem csökkent, hanem 4%-kal növekedett és elérte a 6.6 millió hektárt, ami megfelel Magyarország területe 2/3-ának.

A növekvő környezetszennyeződés egy másik kulcsfontosságú probléma. Már évekkel ezelőtt beszámoltak arról, hogy az Atlanti óceánban összegyűlt műanyag hulladék akkora, mint Németország területe.

Az egoista hozzáállásunkra egy másik jó példa, hogy az EU a saját szeméthegeit Afrikába és Ázsiába szállítja.

A globális évi műanyagtermelés jelenleg több, mint 400 millió tonna. Az OECD szerint, amennyiben nem változik a helyzet, ez 2060-ra a háromszorosára fog emelkedni.

Az újrahasznosítás a propaganda ellenére nem jelent megoldást, mert csak 10%-nál kerül erre sor, mivel a folyamat nem gazdaságos. A többi hulladék formában belekerült a talajba, a vizekbe és, amint már kimutatták, már az emberi szervezetbe is.

Itt csak egy megoldás képzelhető el, ami a műanyagtermelés- és felhasználás radikális csökkentésében nyilvánulna meg.

Az ENSZ keretében már folynak tárgyalások egy nemzetközi egyezmény kidolgozására, de eddig még nem sok eredménnyel. Az ellenérdekeltségű lobbij nagyon erős. Novemberben lesz az ötödik forduló, meglátjuk, hogy sikerülni fog-e dűlőre jutni.

Az állatvilág folyamatos kiirtása, a biológiai diverzitás drasztikus csökkenése (halak, emlősök stb.) szintén az életünk alapjait számolja fel. Itt is csak a leghatározottabb irányváltás lehet a kiút, minden káros tevékenység betiltásával.

Migráció

Ennek a problémakörnek van egy Európán kívüli dimenziója is. Néhány évtizeddel ezelőtt a nemzetközi politikai szinten egy fő téma volt a « brain drain » problémája. Akkor még az volt a politikai cél, hogy a fejlődő országok szakembereit ne vonják el a fejlett országok a saját gazdaságuk működtetése érdekében.

Ma pedig ennek a teljes ellentétét éljük meg. A politika és a média állandóan panaszkodik, hogy szakemberhiányban szenved Európa, ezért a világ más részeiből kell őket toborozni. Arról egy szó sem esik, hogy ezzel a többiek felzárkózását akadályozzuk, mivel nekik sokkal nagyobb szükségük van a szaktudásra. Továbbá magunkat is károsítjuk, mert így több segílyt kell a rendelkezésükre bocsájtani.

Vagy nagyobb migrációs hullámokkal kell szembenéznünk. Ugyanakkor az eddig érkezetteknek többsége nem integrálható a munkapiacba és csak az állami pénztárak terhére van.

Alapvető bajok vannak a nemzetközi adórendszerrel is. Ennek értelmében egy vállalat abban az országban fizet adót, ahol a központja be van jelentve, teljesen függetlenül attól, hogy a tényleges termelés hol történik.

Ezt az adóparadicsomrendszert fel kell számolni, a levélszekrény cégeket pedig megszüntetni. Az igazságos megoldás abban rejlik, hogy minden cég abban az országban fizessen adót, ahol dolgoztat és termel.

Nemzetközi szint, globalizáció

Vissza kell fogni a globális gazdasági kapcsolatrendszert is és az abból eredő függőségeket, rizikókat.

A globális produkciós láncokat, amennyire lehet, rövidíteni kell. Ezzel azt a rizikót csökkentjük, hogy egy szem kiesése leállíthatja az egész termelési folyamatot. A jelenkor két világkrízise, a covid járvány és az ukrajnai háború világosan kimutatták, hogy milyen károkat okozhat az eddigi rendszer fenntartása.

Most eljutottunk az utolsó témához.

A **nemzetközi fegyveripar és kereskedelem** az egyik legnagyobb problémaokozó a földön.

2022-ben 55 országban voltak fegyveres konfliktusok, amelyek miatt kb. 250.000-en, főleg civil személyek haltak meg világszerte. De ezzel még nem jutottunk el a bajok végére.

Egy jó példa arra, hogy minden mennyire összefügg mindennel, az ENSZ áprilisi jelentése, ami szerint a világszerte fennálló fegyveres konfliktusok nagyban veszélyeztetik az élelmiszerbiztonságot is.

2022-ben a világszerte éhezők száma csak az ukrajnai háború következményeként 25%-kal emelkedett.

Továbbá az éhenhalók száma szintén megnőtt.

A másik a globális migráció fokozása. Amennyiben a nemzetközi fegyverkereskedelmet vissza lehetne fogni, az Európát elárasztó tömegeket is meg lehetne fékezni, mert nem lenne ok a befogadásukra. Ez viszont jónéhány komoly problémát szüntetne meg az európai országokban.

Továbbá az ENSZ keretében már sok évtizeddel ezelőtt meghatározott 0,7 % GDP fejlődési segély nyújtását még ma sem tartja be minden fejlett ország !

Ugyanakkor a NATO évi fegyverkezési kiadásai elérik a 2%-ot, növekvő tendenciával. Tehát a másik ember megölésére háromszor annyi pénz bocsájtunk rendelkezésre, mint a megmentésére.

Úgy is feltehetjük a kérdést, hogy mit ér a fejlődési segély, amikor az eladott fegyverekkel nagyobb pusztítást idézünk elő a föld másik részein.

Itt a megoldás egyértelműen csak az lehet, hogy pl. kezdetnek megfordítjuk az arányt és a háromszorosára emeljük a fejlődési segélyt. Ezt pedig arra fordítjuk hogy a fejlődő országok önellátási szintje és az életszínvonala maximálisan növekedjen és egyre jobban közeledjen a miénkhez.

A SIPRI, egy svéd globális biztonsági kérdésekkel foglalkozó társaság jelentése szerint 2023-ban a világ fegyverkezési kiadásai elérték a 2,3 billió eurót. Most képzeljük el, hogy ha ezt a összeget az életszínvonal emelésére és a szegény országok felzárkózására használnánk, milyen eredményeket tudnánk rövidtávon elérni !

Összefoglalva, ezen a téren a megoldás egyértelműen a globális béke előtérbe helyezése és a fegyverkezési szektor drasztikus csökkentése lenne, amivel felszabadulna az a jelenleg hamis irányba költött óriási pénzösszeg és a globális életszínvonal különbségeket folyamatosan csökkenteni lehetne minden ember javára.

Végsősoron egy **többpólusú vilárendszer**t kell létrehozni, amelyben semelyik ország sem dominál a többiek felett és a háború nem jelent többé megoldást esetleg fennálló problémák megoldására.

A BRICS jelenleg zajló bővítése egy jó lépés ebbe az irányba.

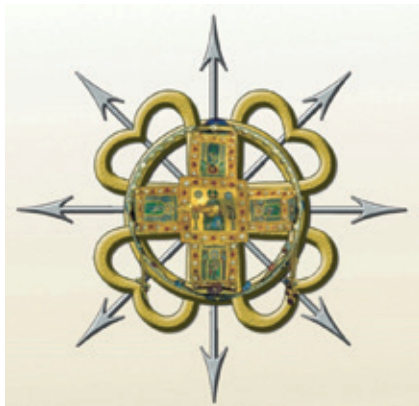
Amint látjuk, egy gigantikus feladathalmaz előtt állunk, ha az emberiség fenntartható jövőjét biztosítani akarjuk.

Az egész nemcsak a politika dolga, minden ember a maga szintjén is hozzájárulhat a megoldásához.

Vegyünk aktívan részt a politika alakításában mint választó. Csak ilyen módon tudunk befolyást gyakorolni és azokat a változásokat elérni, ami az utódainknak is emberhez méltó életkeretet biztosítanak.

Fogyasztóként pedig tudatos vásárlással próbáljuk befolyásolni a kereskedelem irányát a mi érdekeinknek megfelelően.

Ehhez kívánom mindnyájunknak a lehető legnagyobb sikert.

Czigány Imre - Pályáív

1946-ban születtem Budapesten. 1953-ban Édesapámat letartóztatták és koholt vádak alapján először halálra, majd életfogytiglani fogságra ítélték. 1956-ban a szabadságharcosok kiszabadították a börtönből. Amikor bizonyossá vált, hogy a szabadságharcunk elbukott, el kellett menekülnünk az országból és 1957 elején Jugoszláviába érkeztünk, ahonnan a nyár folyamán Németországba kerültünk.

Hosszú évekig a kastli magyar gimnáziumba jártam, majd Kölnben leérettségiztem. Ott végeztem el a közgazdasági egyetemet is. Aktívan részt vettem a magyar életben, többek közt mint az egyházközi tanács tagja. A KMEM-Pax Romana évi kongresszusaira rendszeresen eljártam, ahol beválasztottak az elnökségbe mint az ifjúság képviselőjét.

1981-ben elkerültem Brüsszelbe, mint az EU tisztviselője. Itt is volt alkalmam egy aktív magyar csoport keretében a határon kívüli magyarok jogai érdekében tevékenykedni.

2011-ben nyugdíjba mentem. Azóta kétlaki életben van részem, Németország és Magyarország között.

A kilencvenes évek elejétől tagja vagyok a Magyarok Világszövetségének, majd beválasztottak az elnökségbe.

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újjraosztást

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

Azokat keressük,
akik számára
fontosabb

*az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.*

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15–20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Dr. Drábik János

Jubileumi Év globális pénzreformmal

Az államok, az óriáscégek és egyének, szinte az egész világ, nem volt a történelem során még soha annyira eladósodva, mint napjainkban. Tanúi vagyunk annak, hogy egyre többen sürgetik a Kollektív Nyugat államaitól, elsősorban annak hegemon vezető hatalmától, hogy az egész világ pénzügyi rendszerét változtassa meg, leginkább úgy, hogy a világ egészét fojtogató adósság ne uralkodjék többé az emberiség felett. Természetesen nemcsak a Globális Észak, de az adósság által fojtogatott Globális Dél országai is részesüljenek a világ pénzügyi rendszerének az átalakításában, a soha ki nem fizethető adósságnak a törlésével.

A Jubileumi Év a Thora szabályai és a mózesi törvények szerint minden ötvenedikesztendő volt, amelyet az adósságelengedésével kellett megünnepelni. A termőföldeket, a lakóterületeket pihentették. Az ókori települések falakkal védekeztek és az ilyen falakon túli területeken fekvő és adósságszolgálat fejében elzálogosított földbirtokokat, házakat, egyéb ingatlanokat minden ellenszolgáltatás nélkül vissza kellett adni az eredeti birtokosnak, vagy örökösének. A rabszolgákat, különösen az adósrabszolgákat szabadon kellett bocsátani és az adósságaikat el kellett engedni.

Az ókorban más népeknél és államoknál is alkalmazták az adósságelengedést. A zsidó nép által megünnepelt Jubileumi Évre hétszer hét év elteltével, az ötvenedik esztendőben került sor. Jézus, amikor Kapernaumból visszatért Názáretbe (mindkét település a Genezáreti-tónál fekszik) harminc éves volt. Ekkor Szombat ünnepén bement a Názáreti Zsinagógába és állva felolvasta Ézsaiás próféta könyvének egy részletét.

Hangosan olvasta: „az Úrnak lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat” Ezután következett Jézus rendkívül fontos, rövid mondata, amely azonban meghatározza a Jubileumi Év értelmét és szükségességét. Jézus küldetésére

vonatkozóan kijelentette: „...azért jöttem, hogy hirdessem az Úrnak a Kedves Esztendejét”. Ézsaiás könyve hatvanegyedik fejezete második verse megfogalmazása szerint hirdesse „az Úr jókedvének esztendejét”. **Az ötvenedik Jubileumi Év tehát Isten éve volt**, amelynek a megünnepléséhez hozzátartozott az elnyomottak szabadságának visszaadása és egy általános adósságelengedés. Jézus értelmezésébe tehát belefoglaltatott, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessen, és, hogy szabadon bocsássa a lesújtottakat. Mindez csak adósságelengedéssel volt lehetséges.

Kijelenthetjük: Az igazi Jézusi értelemben vett Jubileumi Évhez hozzá tartozott az adósságrendezés, a pénzfüggéstől való megszabadítás és az elzálogosított ingatlanok visszaadása az eredeti tulajdonosaiknak.

A Jézust Istenként imádó Katolikus Egyház a történelem során folytatta a Jubileumi Év hagyományát. Az lett a szabály, hogy Jubileumi Évre csak százévenként kerül sor. VI. Kelemen pápa 1343-ban már ötvenévenként rendelte el az Istennek szentelt Jubileumi Évek megtartását. VI. Orbán pápa 1389-ben a Jubileumi Évek ismétlődését 33 évben rögzítette. Végül II. Pál Pápa 1470-ben elrendelte, hogy a Jubileumi Éveket 25 évenként kell ismételni és ez a rendelkezés ma is érvényben van.

Jubileumi Év és az adósságelengedés

A Jubileumi Év tradícióját legvilágosabban a **Leviták könyvéből** érthetjük meg. Itt rögzítve van, hogy a Jubileum idején hagyni kellett, hogy a termőföldeken csak a természet által adott termények legyenek, amelyeket meg kellett igazságosan osztani a föld tulajdonosa és a rajta dolgozó rabszolgák között. Ekkor volt az az idő, amikor az eladósodott rabszolgáknak visszaadták a szabadságukat és eredeti földtulajdonaikat.

II. Szent János Pál úgy fogalmazott: a Jubileumi Év értelme az volt, hogy vissza kellett állítani az egyenlőséget illetve, hogy emlékeztesse a gazdagokat arra, hogy egyszer eljön az idő, amikor ismét egyenlők lesznek szolgálóikkal, akiknek aztán lehetőségük lesz arra, hogy visszaköveteljék jogaikat. A Jubileumi Év Isten Éve és mindaz jellemző rá, ami Jézus egész tevékenységére.

A Jubileumi tradíció Jézus Krisztus szolgálatának a folytatását jelenti, hogy napjainkban is szolgálni kell a szegényeket és az elnyomottakat. A Jubileumi tradíció szerves része volt az adósságok elengedése és egy új kezdés lehetővé

tétele. Az egyházi vezetők nemcsak a Vatikánban és Európában, hanem Amerikában is keresik annak a lehetőségét, amely lehetővé tenné a szegény országok adósságának a csökkentését a Jubileumi Év egésze alatt.

II. János Pál felszólította a keresztényeket, hogy emeljék fel hangjukat a világ szegényei érdekében, még hozzá úgy, hogy a Jubileumi Év ideje alatt kiharcolják a szegényebb országok és -emberek adósságának a jelentős mértékű elengedését. Az egyház álláspontja az adósság csökkentése, illetve elengedése kérdésében a katolikus társadalmi tanításokban gyökerezik. A katolikus keresztény tanítás fontos része a **szolidaritás**, amely arra emlékezteti az embereket, hogy valamennyien az emberiség családjához tartoznak.

A katolikus tanítások a gazdasági igazságosság alatt az igazság és az igazságosság klasszikus elveit követik. A **tisztességes cserét** minden magánszemély vagy közösség között létrejött megállapodásban igazságosan kell végrehajtani. Az **elosztási igazságosság** megköveteli a jövedelmek, a vagyon és a pénzzel járó hatalom igazságos megosztását. A társadalmi hatalmat abból a szempontból kell értékelni, hogy az miként hat ki azokra, akik mélyszegények és miként teszi lehetővé alapvető szükségleteik kielégítését.

A keresztényi alapelvek szinte kikényszerítik, hogy megtörténjen az adósságrendezés, lehetőleg a tartozások elengedésével legalább a legszegényebb országok részére. Amikor II. János Pál felszólította a világ illetékeseit, hogy a legszegényebb országokat segítsék az adósság-elengedéssel, valójában kötelezővé tette, hogy a soron következő Jubileumi Év eleget tegyen ennek a kötelezettségnek.

Michael Hudson javaslata az adósság-elengedésre

A Missouri Egyetem (Economic University of Missouri) világhírű kutatóprofesszora kezdeményezte, hogy valamilyen módon **meg kell szervezni egy adósság-elengedési jubileumot**. A növekvő jövedelmi- és vagyoni egyenlőtlenségek személyek, vállalatok és államok között nagy szociális problémát jelentenek. Az eladósodás és az adósságok után fizetendő kamatok évszázadokon át destabilizálták az emberi közösségek és társadalmak életét. Az ókorban az uralkodók és alattvalóik megtalálták a megoldást. Egy jubileumi évre például periodikusan került sor, azzal, hogy minden feltétel nélkül egy általános adósság-elengedést fogantatosítottak.

Modern korszakunkban is szükség van egy korszerű adósság-elengedésre, mert az eladósodás és az utána fizetendő kamatok mértéke elérte az országok,

a vállalatok és az egyes személyek jelentős részénél azt, hogy az adósság megfizethetlenné vált. Hudson professzor válasza szerint ha az adósságok megfizethetlenné válnak, akkor azokat nem kell megfizetni. Ezeket az adósságokat el kell engedni. Mindezt regionálisan, de globálisan is meg kell tenni, ha szükséges.

Napjainkban a központi hatalommal rendelkező társadalmak kormányai már nem a hitelezők, és ezek az államok rendszerint a legnagyobb adósok. A vagyon minden országban a társadalom egy százalékának a tulajdonában koncentrálódik. Az adós-hitelező viszony pedig már nem közvetlen, mint ahogyan az a korai társadalmakban volt. A hitelezést és az adósság behajtását szinte kivétel nélkül közvetítő intézmények fogatosítják. A legtöbb országban a közvagyonnal rendelkező szektor van eladósodva. Ez valójában az ott élő lakosokat terheli.

Az adósság eltörlésénél azonban vannak jobb lehetőségek a jelenlegi óriási méretű adósságfelhalmozódás és a nyomában járó nagy méretű vagyoni különbségek megszüntetésére.

Az egyik ilyen a „segíts a vásárlással” módszer. Ennél például az államnak ki kell fizetnie a házvásárlók részére az eladásra kerülő házak vételárának a 15%-át.

A második a diákhitelek rendezése, mert ez egyre nagyobb problémává válik.

A harmadik elgondolás az lenne, hogy valamennyi újszülötthöz egy általány alapján állapítanak meg a diákhitel összegét. Ez az összeg elidegeníthetetlen lenne és ez a pénz 18 éves korban felhasználható lenne egyetemi tandíj kifizetésére, vagy más, felnőttképzés megvásárlására.

Bizonyos értelemben a modern jubileum olyasmire hasonlítana, mint egy ezredfordulónak a megünneplése. Amikor a társadalmak elsősorban mezőgazdasági munkából éltek, a földtulajdon vált a vagyon és a hatalom első számú forrásává. Mindez eltartott az ipari forradalmak korszakáig. Noha a vagyon és a hatalom ekkor már szélesebb körben megoszlott a magán-, a pénzügyi- és a technológiai tőke között. Tény, hogy a termőföld birtoklása jelentős mértékben továbbra is meghatározta az egyén társadalmi státuszát. Az ingatlantulajdonlás is az egyik legnagyobb vagyonhordozó maradt, olyannyira, hogy ma is gyakran a bankhitelfedezetek 80%-át teszik ki. A földtulajdon fix-vagyont jelent. A hátrányos ösztönzők épp a kreatív adóelkerülési technikákra nem vonatkoznak, pl. a tőke külföldre vitelére és ehhez hasonlókra.

Michael Hudson számos adatot és érvet sorolt fel az adósságelengedést végrehajtó jubileumok rendszeres megrendezése érdekében. Az adósságelengedő jubileumok gazdasági célja a társadalom egésze fizetőképességének a helyreállítása volt és ma is az. Az ókorban is az adósságelengedés fő célja mindig politikai és ideológiai volt. Az volt a törekvés, hogy létrejöjjön egy igazságos és tisztességes társadalom. El kell engedni a tartozásokat, a hiteleket, az árverezéseket, és lehetővé kell tenni a megélhetést biztosító tulajdon visszaszerzését. Ez kellene, hogy célja legyen a 2025. évi jubileumnak is.

Napjainkban a főáramlatú politikusok és közgazdászok tagadják, hogy a közhatalom jelentős szerepet játszhat az aránytalanul nagy vagyonszűrés létrejöttében. A világtörténelem azt tanúsítja, hogy a vagyonos osztályok a korlátlan gazdagodás elvét követik, és a társadalmakat egyre nagyobb mértékben egyenlőtlen részekre bontják. Több évezreden át a szélsőséges vagyoni elkülönülést megakadályozta az adósság eltörlése és a termőföld visszaadása azok megművelőinek.

Hudson szerint annak az alapelvnek kell vezetni a gazdasági életet, amely szerint **azt az adósságot, amit nem lehet megfizetni, nem kell megfizetni.** A nagy kérdés, amit meg kell válaszolni, hogy miként lehet elérni azt, hogy ez az adósság ne legyen megfizetve? Ha az adósságot nem lehet leírni, akkor az egyre növekszik, és a hitelező kezében eszköz lesz arra, hogy a termőföldet és az ingatlantulajdont, valamint az eladósodott gazdaság egészének jövedelmét kisajátítsa. Ez az, amiért a földművelők adósságának a törlése szent dolog volt a suméroktól kezdve, Babilónián át a Bibliáig.

Michael Hudson megállapította, hogy a 19. században az ipari kapitalizmus sokkal produktívabbnak bizonyult, egészen addig, amíg egy vegyes gazdasági rendszert támogatott. Ez egy magán- és közösségi együttes gazdasági rendszer volt és ez hozta létre és működtette a tömegtájékoztatást, az iskolarendszert, az egészségügyi szolgáltatásokat, a tömegközlekedést. A felsoroltak mind monopolizálhatók lehettek volna, vagy pedig a munkavállalóknak és azok munkáltatóinak kellett volna díjat fizetni értük. A kérdés az, hogy mi siklott ki, amikor a járadékos osztály visszaütött és szüntelenül harcolt a 19. század végéig és tovább a második világháborúig, majd pedig világszinten 1980 óta. Ezért 2024-ben már nincs többé ipari kapitalizmus a Kollektív Nyugaton. Néha ezt a rendszert monopolkapitalizmusnak nevezik. Michael Hudson azonban inkább pénzügyi kapitalizmusnak nevezi, mert a bankok a monopóliumok létrehozói és az ő pénzügyi szektoruk (amely döntően hozzájárult a monopóliumok létrejöttéhez) sokkal több jövedelmet tudtak realizálni. Lényegesen egyszerűbbé vált bármiért díjat szedni, akkorát, amelyet akartak, bármekkora összegben, mert nem kellett figyelembe venni ügyfeleik érdekeit.

Még arra se kellett ügyelniük, hogy a működő iparágak jó termékeket állítsanak elő.

A hatékonyság ma az egész gazdaságot érintő versenynek a része. Ha a döntő kérdés az alkalmazásban van, akkor ez a vagyoni különbségek gátlástalan növekedéséhez vezető verseny. Példa a Boeing, amely olyan repülőgépeket gyárt manapság, amelyeket nem ellenőriznek a szükséges gondossággal, és ennek következtében kinyílnak a repülőgépek ajtóit és a repülőgépek lezuhannak.

Olyan világban élünk, amikor a hatékonyság koncepciója gyökeres változáson megy keresztül és a produktivitás többé nem a fizikai termelékenység eredménye. Korunkban úgy lehet vagyont létrehozni, és produktívnak lenni, ahogyan azt a Goldman Sachs emberei mondták. Eszerint nem kis önróniával azt állítják, hogy az Egyesült Államok legproduktívabb dolgozói, mert a pénzt finansziális eszközökkel állítják elő, vagyis a rendelkezésükre álló tőkével vállalatokat vásárolnak, azokat feldarabolják, kifosztják és fokozatosan kivonják őket az ipari rendszerből.

Elmondhatjuk, hogy a leghatékonyabb kapitalizmus az ipari rendszer utáni poszt-indusztriális kapitalizmus, vagy más néven pénzkapitalizmus. Lehet korruptnak nevezni a BlackRock tulajdonosait, ők azonban azt mondják, hogy nem csinálnak egyebet, mint szabadpiaci rendszerré alakítják át a politikát. A finansziális jövedelem-előállítás rövid időtávban gondolkodik. Ha van egy korporáció, melyet a pénzügyi szektor kontrollál, az csak rövid ideig működik, és nem törődnek a működés szociális költségeivel. Ezt a pénzügyi szektor irányítói még megtézik azzal, hogy az ilyen kifosztásra és eladásra vagy megszüntetésre szerzett vállalatoknak a felszámolásával kapcsolatos költségeket átterhelik az államra.

Szükséges röviden írni a szabadságról és az anarchia szó helyett használt libertarianizmusról, mint az egyéni felelősségben és az individualizmusban gyökerező politikai ideológia közötti különbségről. A libertarianizmus támogatja a központilag irányított tervgazdaságot. Egy ilyen tervgazdaság lényegesen központosítottabb, mint egy vegyesgazdaság. **A központi tervezést azonban nem egy választott kormány végzi, hanem olyan központok, mint a Wall Street.** Amikor tehát azt mondják, hogy libertariánus, akkor arról beszélnek, hogy mennyire szabadok kívánnak lenni a kormányzat rendelkezéseitől, irányítási hatalmától. Azaz a szupergazdagok szabadok akarnak lenni a társadalom egészét védő kötelező szabályoktól.

Így például olyan adózási rendszert akarnak, ahol a munkavállalók és a termelők viselik az adóterheket, nem pedig a korporációs- és a pénzügyi szektor.

Miért szükséges napjainkban egy globális, egyetemes adósság-elengedés? Az egyik fő ok, hogy a modern globális gazdaság súlyos problémája a bizonytalanság, ingatagság, megbízhatatlanság lett.

Az eladósodás a meghatározó mechanizmus ebben az óriás gazdasági gépezetben. A globalizáció és a neoliberais hegemonia egymás után hozott létre eladósodással összefüggő válságokat, amelyek lökték előre a gazdasági fejlődést, de erősen korlátozták az egyenlőséget. A strukturális kiigazítási programok nem oldották meg az adósság-válságokat Latin-Amerikában és Afrikában az 1980-as években. Ugyanakkor ezek a programok tovább erősítették a globális egyenlőtlenségeket és elfojtották a Globális Dél fejlődésének lehetőségeit. A Világbank és a Nemzetközi Valutaalap által tett ajánlatok megengedték az eladósodott kormányzatoknak, hogy adósságaikat továbbgörgessék, ha hozzájárultak ahhoz, hogy magántulajdonba lehessen venni a közjavakat és közszolgáltatásokat, valamint csökkenthessék a közkiadások mértékét és megszüntethessék a piacok szabályozását. Ezen időleges adósság-elengedés intézményesítette a gazdasági megszorításokat, amelyek pedig tovább növelték a szegénységet. Ezek a feltételek napjainkban is folytatódnak. Ezért erősödtek azok a szándékok, amelyek az adósság eltörlését szorgalmazzák, a globális elszegényedés és egyenlőtlenség hatásait pedig mérsékelik.

Szükség van az adósság elengedésére, mégpedig nemzetközi szinten. Így a fejlődő országok helyreállíthatnák gazdaságukat a COVID járvány után és ismét tudnák jelentékenyen javítani az oktatási és egészségügyi intézményeiket ahelyett, hogy a gazdag országoknak fizetnék a kamatokat. Több, mint 50 országban egyre nagyobb mértékben növekszik az eladósodás miatt a szegénység és az egyenlőtlenség. A gazdag országok számára fizetendő kamatok is egyre növekednek. Ez az 50 ország minden anyagi lehetőségét elveszíti a szegénység és a globális felmelegedés elleni küzdelmében. Az adósság eltörlésére, nem pedig a továbbgörgetésére van szükség.

Megállapíthatjuk, hogy igen sok embertársunknak a jövedelme olyan alacsony, hogy nincs reális lehetősége arra, hogy valaha is visszafizesse adósságait. Azért adósodtak el, mert csak így tudták biztosítani a túlélésüket. A pénzügyi Jubileum a vagyoni újraosztásának egyik formája. Az igazságos vagyoni és jövedelmi megosztás nem egyszerűen egy absztrakt gazdasági téma. Ez meghatározza, hogy az egyes országok mennyi befektetést engedhetnek meg

maguknak. A Globális Délnek az államai megfizethetetlen mértékben vannak eladósodva és ilyen körülmények között kellett megküzdniük a COVID világvárossal és a klímaváltozás következményeivel. Ezek az országok jelentős mértékű adósság törlésre szorulnak, hogy eredményesen megküzdjenek a pandémiával és a klímaváltozással.

A Globális Nyugat hegemon hatalmának lakosai már a COVID-19 járvány előtt is csillagászati adósságterhet viseltek. A Federal Reserve nyilvántartása szerint a jelzálog-hitel, az autóhitel, a hitelkártya és a diákhitel együttes összege meghaladta a 15 trillió dollárt. A világvárossal gazdasági hatása tovább mélyítette ezen adósság súlyosságát és számos esetben lehetetlenné tette a felvett hitelek visszafizetését. Az adósság törlésének számos formáját vizsgálták meg a pénzügyi szakértők. A legmélyebben a hitelek, valamint a diákhitel helyzetét mérték fel. A modernkori adósság-elengedést vizsgáló pénzügyi szakemberek szerint a gazdasági jubileumnak valamennyi adósság tömeges törlésével kellene foglalkoznia.

A tudósok azt is felvetették, hogy át kell alakítani a társadalom egészének gondolkodásmódját a hitelezéssel és az eladósodottsággal kapcsolatban. A merev ragaszkodás a hitel visszafizetéséhez akkor is, amikor az az adós életének a tönkretételével jár, más erkölcsi megítélést igényel, mint ami gyakorlat a napjainkban. Az életek megmaradása nem lehet vagyoni ügylet, vagy adósság kérdése.

A katolikus hagyomány számos elvet ajánl az adósság kérdés erkölcsi dimenzióinak követésére. A Globális Dél eladósodottsági problémái ismét ráirányítják a közfigyelmet ezekre az elvekre és tanításokra. Ezek foglalkoznak a globális méretű kölcsönös függés erkölcsi vonatkozásaival is. A kölcsönös függőség egyértelmű. A szegény országok adósságterhei nemcsak a belső viszonyok függvényei, de egy nemzetközi kapcsolatrendszerbe ágyazódnak be. Az olyan globális gazdasági tényezők, mint a valutaárfolyamok, a kamatok, a nemzetközi kereskedelem szabályai és a globális gazdaság állapota, mind döntő jelentőségűek. Ennek a kölcsönös függőségnek a következménye az, hogy az elszegényedés költségeit a társadalom legsebezhetőbb rétegei viselik.

A legfontosabb erkölcsi szabály minden egyes ember életére és méltóságára vonatkozik. A katolikus vallási tanítások szerint minden ember Isten képmására születik, és valamennyi ember egyetlen és pótolhatatlan. A nemzetközi pénzügyi viszonyokat úgy kell átalakítani, hogy azok igazodjanak az emberi élet védelméhez, az emberi méltósághoz és az emberi jogokhoz.

A közjó azoknak a társadalmi feltételeknek az összessége, amelyek lehetővé teszik minden ember számára, hogy képességeit teljes mértékben kifejleszthesse. Számos tényezőt kell megvizsgálni, amikor az adósságpolitika erkölcsi függőségét vesszük közelebbről szemügyre. Az adósságpolitikának az egész társadalom érdekeihez és szükségleteihez kell igazodnia. Az adósságpolitika erkölcsi vonatkozásainak ki kell terjednie arra is, hogy az adott ország eladósodottsága mennyire bénítja meg a kormány képességét arra, hogy eleget tegyen a közjó erősítésének.

A **szubszidiaritás követelménye** napjainkban - 2024-ben és 2025-ben - fontosabb, mint 30 évvel ezelőtt volt. A szolidaritás elvének, amit 2024-ben elhallgatnak, segítenie kellene azoknak a feltételeknek a teljesítését, amelyek hozzájárulnak a közjó érvényesüléséhez. A szubszidiaritás elvéhez tartozik, hogy semmilyen ügyet nem szabad magasabb fokon intézni, mint a lehető legalacsonyabb szinten, ahol már a szükséges információk rendelkezésre állnak. A szubszidiaritásnak van egy másik iránya is, hogy azokat a problémákat, amelyeket az egyes személyek, a társadalmi közösségek, vagy az egyes államok nem tudnak megoldani, azokat a nemzetközi szervezeteknek kellene orvosolni.

A nemzetközi szervezetek és -mozgalmak meghatározó szerepet játszanak az egyes eladósodott országok megsegítésében. Egyes területeken szükség van új nemzetközi normák és szervezetek létrehozására, amelyek alkalmasabbak az eladósodási kérdések nemzetközi szintű megoldására. Elsősorban arra kell figyelni, hogy a hitelező országok ne kényszerítsenek az eladósodott népekre olyan megoldásokat, amelyeket azok nem tudnak teljesíteni.

A szolidaritás követelményének a teljesítése elengedhetetlen a közjó érvényesítésére. A szolidaritás része az is, hogy a hitelezők vegyék tekintetbe az adósok terheit, és keressenek fair és adekvát megoldásokat a pénzügyi csődök megelőzésére. A hitelezők felelősök azért, hogy igazságos és hatékony megoldásokat találjanak.

A katolikus tanítás szerint a pénzkölcsönzés morálisan legitim vállalkozás, amennyiben betartják a közérdek alapvető szabályait, mind a kölcsönző, mind a kölcsönt felvevő részéről. Az ilyen szerződési kötelezettségeket az erkölcs és az igazságosság íratlan szabályai szerint kell gyakorolni. Az eladósodási, kölcsönfelvételi megállapodásokat, és más szerződéseket nem könnyű érvényteleníteni. Azokat a körülményeket, amelyek keretében sor került az eladósodásra,

aszerint kell megítélni, hogy mégis miként lehetne az adósságot visszafizetni. Az igazságosság íratlan szabályai többek között tartalmazzák, hogy figyelembe kell venni a globális gazdasági változásokat. Az íratlan erkölcsi szabályokat az elosztási szabályok keretei között kell követni. A vagyont, a jövedelmet és a hatalmat egy társadalomban abból a szempontból kell mérlegelni, hogy miként befolyásolják az emberek alapvető szükségleteit. Az adósságteher, amely egyértelműen visszafizethetetlen, ellentmond az elosztási igazság alapvető követelményeinek.

A 2008-as pénzügyi válság után a Globális Dél-Afrikai és latin-amerikai államainál igen gyors ütemben növekedtek az adósságterhek. Ezt követően olyan válsághelyzetek alakultak ki, amelyek tovább növelték az eladósodást. A COV19 világjárvány is fokozta a már amúgy is eladósodott országoknak a fizetési terheit. Az ukrán-orsz háború is jelentősen megemelte az energiahordozók árát, amely párhuzamosan az inflációval rendkívüli nyomás alá helyezte a már említett országokat. A Globális Dél számos országában a kormányoknak lényegesen többet kell a társadalmi közkiadásokra költeniük, miközben adóbevételeik folyamatosan csökkennek. Mindez arra készíti őket, hogy további még nagyobb összegű hiteleket vegyenek fel. Számos ország kormánya nem tud megbirkózni ezzel a helyzettel.

A nemzetközi eladósodás 2024-ben jelentősen különbözik a 35 évvel ezelőtti eladósodástól. Jelenleg lényegesen több magánhitelező ad kölcsönöket. A nemzetközi követelések mintegy 24%-a magánhitelezők kezében van, részükre kell adósságszolgálatot és kamatot fizetni. Az elmúlt néhány évben komoly erőfeszítések történtek annak érdekében, hogy ezek a magánhitelezők csökkentsék a hitelfelvevők terheit. Ezt az igényt azonban a magánhitelezők következetesen visszautasították. Ma már egyértelmű, hogy a magánhitelezők csak akkor lesznek hajlandóak a hitelfelvevők adósságterheit csökkenteni, ha ezt teszi a hitelezők többsége is. Ezek a magánhitelezők többségükben nagy hatalmú pénzügyi intézmények, amelyek jelentős mértékű profitot és járadékot szednek adósaiktól. Szinte kivétel nélkül mindegyik olyan helyzetben van, hogy törölhetné az adósságot, vagy nagyvonalúbb és igazságosabb fizetési feltételeket adhatna. Ezen világmonopóliumok közül most csak a Black Rock, a GP Morgan, a HSBC és a UBS nevét említjük meg. Valamennyien monopol-felárat kényszerítenek ki a maguk számára, amely már parazita járadék, mert nincs mögötte munkafedezet. Ez az uzsora veszélyes modern formája.

Nemzetközi szintű erőfeszítések is történtek arra, hogy rávegyék a magánhitelezőket az adósság-elengedésre, vagy a visszafizetési terhek enyhítésére. Ma már az is elfogadott tény, hogy multilaterális intézmények nélkül, amilyen a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap, valamint olyan pénzügyileg erős országok nélkül, mint Kína, nem lehet a súlyosan eladósodott, alacsony jövedelmű országok adósságterheit csökkenteni. Az összes nehézség közül azonban a legkirívóbb a magánhitelezők elutasító magatartása.

Ezért az ezredforduló idején komoly nemzetközi erőfeszítések történtek a világ legszegényebb országai adósságterheinek törlésére. Az alulról jövő társadalmi nyomás olyan erős volt, hogy bizonyos sikerekhez vezetett. A Jubilee 2000, amelyet ma már igazságos adósságnak (debt justice) neveznek, 2005-ben olyan politikai témává vált, amely meggyőzte az Egyesült Államok és Anglia (Egyesült Királyság) kormányát arról, hogy nem lehet többé a szőnyeg alá söpörni az adósság-elengedést. A Jubileum 2000 kampány a templomokban kezdődött az angolszász világban, felelevenítve az Ótestamentum jubileumi gyakorlatát, a Leviták Könyvének alapján.

1998-tól 2010-ig 36 országban, 130 milliárd dollárral csökkentették az adósságterheket. Mindennek jelentős hatása volt az egészségügyi- és iskolahelyzet javulására ezekben az országokban. Az ezredforduló évében megtartott jubileumi év, ha nem is érte el teljesen a célját, mégis jó hír előhírnökének bizonyult a világ legszegényebb országai számára. A 2025-ös jubileumi év megfelelő alkalom lenne annak befejezésére, ami 2000-ben elkezdődött.

Segélykiáltás a globális gazdasági igazságosságért

Ferenc pápa 2024. május 9-én bocsátotta ki a 2025-ös Szent év Pápai Bulláját. A pápai iratoknak az ünnepélyes formájában kérte, hogy a 2025-ös Jubileumi Évből tegyenek konkrét lépéseket a globális gazdasági igazságosság megvalósításáért. Ferenc pápának ez a legutóbbi ünnepélyes üzenete, amit a bíborosok testülete előtt ismertetett, nemcsak felhívás a spirituális megújulásért, hanem egy erőteljes felszólítás a gazdasági és ekológiai igazságosság érdekében. A pápa nyomatékosan felszólította a hitelezőket, hogy engedjék el azoknak az államoknak az adósságát, amelyet azok soha nem lesznek képesek visszafizetni. A pápa sürgette a gazdag országokat, hogy töröljék azokat az adósságokat, amelyről ők is tudják, nem tudják visszafizetni őket. A pápai bulla „A remény

nem okoz csalódást” szavakkal kezdődik. Ferenc pápa arra kérte a vagyonos 1 százalékos, hogy gondolják újra a nem fenntartható és igazságtalanul egyenlőtlen világgazdasági rendszert.

A pápa emlékezteti a világ irányítóit, hogy a Föld erőforrásai mindenkit egyformán illetnek meg nemcsak az előjogokkal rendelkező kisebbséget. Üzenetében a pápa megismétli azt a már régóta hangoztatott nézetet, hogy a jelenlegi pénzügyi rendszernek alapos reformra van szüksége.

Az emberiség ma egy sor újabb kihívással kell, hogy szembenézzon. Eladósodottság, klímaváltozás és szélsőséges vagyoni egyenlőtlenség. Az elmúlt évtizedben azoknak az alacsony jövedelmű országoknak a száma, akik elviselhetetlenül eladósodtak, megkétszereződött. Világunk klíma szempontjából legsebezhetőbb országainak 93 százaléka adósságválsággal küszködik. Túl sok ilyen ország van, amelyek abból a pénzforrásokból fizetik a kamatokat és az adósságokat, amelyeket orvosokra, tanárookra, iskolákra és kórházakra kellene fordítani.

Külön is szólni kell a csatorna- és vízrendszerekről, hogy azok alkalmasak legyenek megbirkózni az árvizekkel és a szárazságokkal. Ezek az országok egy ördögi körbe szorultak, amikor újabb és újabb kölcsönök felvételére kényszerülnek. El kell fogadniuk a magánhitelezők legmagasabb kamattal nyújtott hiteleit is. A pápa példaként megemlíti a BlackRockot és a HSBC-t (Hongkong and Shanghai Banking Corporation). A pápa nem ért egyet a jelenlegi status quoval és a leghatározottabban állítja: a világhatalom minden döntéshozójának követnie kell azt a szabályt, hogy el kell engedni az adósságot azoknak az országoknak, amelyek soha nem lesznek képesek azokat visszafizetni. Ferenc pápának ezen erőteljes felszólítása valódi adósságelengedésre vonatkozik és nem a közismert jótékonykodásra.

Itt arról van szó, hogy jóvá kell tenni az igazságtalanságokat, amelyek lehetővé tették néhány országnak és magánhitelezőinek, hogy megszerezzék maguknak az emberiség érdekeinek a rovására a világ vagyonának a többségét. A pápának ez az üzenete megerősíti azt a lényeges igazságot, hogy van olyan ökológiai eladósodás, ami miatt a gazdagabb országok adóssái a világ többi részének, különösen a Globális Délen élő népeknek. Ezek közül igen sokan aránytalan mértékben szenvednek a környezetvédelem romlásától és az éghajlati katasztrófától. A kapcsolat a klímaváltozás és a pénzügyi struktúrák között tagadhatatlan.

A fejlődő országoknak szembe kell nézni a legsúlyosabb klímaváltozással. Ugyanakkor ők azok, akik a legkevésbé rendelkeznek a szükséges pénzügyi eszközökkel ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjanak a megváltozott körülményekhez.

Ferenc pápa elismeri, hogy az igazságtalan eladósodás befejezése csak az első lépés. A globális pénzügyi rendszer továbbra is azoknak az érdekeit fogja érvényesíteni, akik a hatalom birtokosai és gyakran azoknak a költségére, akik a legkevesebb erőforrással rendelkeznek.

Ferenc pápa ragaszkodik egy olyan rendszerhez, ahol a szegényeket, vagy nyomorgókat úgy tudjuk kezelni, mint a velünk egyenjogú szomszédunkat. Olyan politikára van szükség, amelyet nem a leggazdagabb országok vagy a legbefolyásosabb magánhatalmi beruházók diktálnak. Szükség van arra, hogy a szabályok egyenlő és őszinte párbeszédben formálódjanak ki.

A pápa most közzétett bullája még időben emlékeztet arra, hogy a gazdaságilag jómódú országoknak nemcsak hatalmában áll, de erkölcsi kötelezettsége is egy igazságosabb és szilárdabb jövő létrehozása. Ferenc pápa így fogalmaz: A jövő attól a lelkesedéstől függ, amelyet a fiatalabb nemzedékekben ébreszteni tudunk. A pápa reményét fejezte ki, hogy sikerül megállítani a népesség csökkenését és az új nemzedék egy igazságosabb világban fog élni.

Szükség van egy globális gazdasági rendszerre, amely egyszerre kedvező az emberiség és földgolyónk számára. Ferenc pápa utal arra a katolikus szociális tanításra, amely hangsúlyozza közös elkötelezettségünket a jövő nemzedéke iránt. Ezeknek a nemzedékeknek olyan világban kell élniük, amelyek nemcsak gazdagabbak a materiális vagyonban, de erősen elkötelezettek az igazságosság és az egyenlőség iránt. A pápa felszólítja a katolikusokat, hogy ezeket az elveket kövessék és ne tekintsék őket idealista álmodozásnak, hanem tette ösztönző sürgős feladatnak.

A katolikus egyház felkészültségét élesen kritizálta Carlo Maria Vigano érsek, aki akkor vált ismertté, amikor bátran és nyíltan szembeszállt azzal, amit számos kutató Covid fasizmusnak nevez. Vigano érsek korábban a Vatikán kormányának főtitkára, majd annak nunciusa, azaz nagykövete volt az Amerikai Egyesült Államokban. Vigano érsek is azok mellé állt, akik azt szorgalmazták, hogy a 2025-re tervezett Jubileumi Év az a világ pénzrendszerének egyben a világ pénzrendszer megreformálásának az éve is legyen.

Vigano érsek megkérdőjelezte Ferenc pápa ez irányú tevékenységét. Az érsek megkérdőjelezte Ferenc pápa legitimitációját is és ezzel megszakította a pápával való közösséget és ezért egyházzsakadással vádolták meg.

Vigano érsek közzétette az őt a Vatikáni Hittani Kongregáció elé idéző levelet. Ebben súlyos véleményt fogalmazott meg a II. Vatikáni zsinatról és Ferenc pápáról is. Vigano a következőket írta:

„Az ellenem felhozott vádakat megtiszteltetésnek tekintem. Úgy gondolom, hogy a vádak megfogalmazása is megerősíti azokat a téziseket, amelyeket különböző beszédeimben többször is megvédtem. Nem véletlen, hogy az ellenem felhozott vád Jorge Mario Bergoglio legitimitásának megkérdőjelezésére és a II. Vatikáni Zsinat elutasítására vonatkozik:” A Zsinat képviseli azt az ideológiai, teológiai, erkölcsi és liturgiai rákot, amelynek a Bergoglioánus »zsinati egyház« az elkerülhetetlen metasztázisa”.

Vigano olasz érsek tisztában volt azzal, hogy a Vatikán pert fog indítani ellene, mert kétségbe vonta Ferenc pápa legitimitációját. Az ultra konzervatívnek minősített püspök korábban vatikáni diplomata volt és a Twitteren közzétett bejegyzéseiben azt írta, hogy a Hittani Dikasztérium megvádolta azzal, hogy elkövette a skizma bűntettét. Ezzel arra utal, hogy Vigano megosztotta a katolikus egyház felső vezetését és ezzel felidézte az egyházzsakadás veszélyét.

Viganót azzal is megvádolták, hogy megszakította Ferenc pápával a közösséget és elutasította az egyházat modernizációs útra terelő II. Vatikáni Zsinatot. Az is Vigano elleni vád, hogy kétségbe vonta a pápa legitimitását. Vigano érsek azt is állította, hogy gyorsított eljárás vár rá egy bíróságon kívüli büntető perben. Vigano azért bírálta a pápát, mert okmányok nélkül fogad be migránsokat. Azért pedig már egyenesen bolondnak minősítette a pápát, amiért az éghajlatváltozásról és az azonos nemű párok áldásának engedélyezéséről írt enciklikákat. Vigano így fogalmazott: „Visszautasítom és elítélem Jorge Mario Bergoglio botránnyait, tévedéseit és eretnekségeit, aki abszolút zsarnoki módon gyakorolja a hatalmát.”

Viganót egy ultrakonzervatívnek minősített amerikai egyházi frakció támogatja. Az érsek 2018-ban felszólította Ferenc pápát, hogy mondjon le. Azt vetette a szemére, hogy nem foglalkozott megfelelően a Theodore McCarrick amerikai bíborshoz kötődő szexuális zaklatási vádakkal.

Vigano, aki hosszabb időn át volt a Vatikán tisztségviselője, 2018. augusztusi dublini Családok Világtalálkozóján vált világhírűvé. Ferenc pápa a látogatásának utolsó napján egy 11 oldalas vallomást tett közzé, amelyben azzal vádolta Ferenc pápát, hogy fedezte Theodore McCarrick volt bíborost, akit kiskorúak és felnőtt szeminaristák szexuális zaklatásával vádoltak. Vigano érsek 2018 óta

számos nyílt levelet tett közzé Ferenc pápa állítólagos eretnek tanításairól és a hatalommal való visszaéléseiről. Több vatikáni bennfentes azt is elmondta, hogy Vigano érsek meglehetősen szúrós személyiség, akivel nem volt könnyű dolgozni.

Amikor megindult Vigano ellen az eljárás, azt még konzervatív oldalról is támogatták. Egy befolyásos konzervatív politikus régóta esedékesnek nevezte ezt a lépést, hiszen Ferenc pápa már minden lehetséges sérelmet és manővert eltűrt korábbi munkatársától.

Vigano érsek amikor megkapta a Vatikáni Hittani Kongregáció által 2024. június 28-ra kitűzött tárgyalására az idézést, úgy reagált, hogy az ellene indult eljárást kirakatpernek nevezte, hozzátéve azt is, hogy nem ismeri el a Dikasztérium tekintélyét. Illetékesek nyilatkozataiból kiderült, hogy Vigano de facto már egyházszakadásban van, mivel nem ismeri el sem a Prefektus, Victor Fernandez bíboros tekintélyét, sem annak a tekintélyét, aki őt kinevezte.

A Vatikán 2024. július 6-án végleg kiközösítette Carlo Maria Vigano érseket, aki nyilvánosságra hozta Theodore McCarrick bíboros botrányát és a Szentzéki korrupció tényeit.

A Dikasztéria tagjai az érseket skizmában találták bűnösnek, mert előidézte az egyházon belüli megosztottságot. Bűnösnek találták abban is, hogy megtagadta a legfőbb egyházi méltóságot, vagyis a pápát és annak nem volt hajlandó engedelmeskedni.

Vigano érseket 2016-ban nyugdíjazták és ő azóta bírálja a Vatikánt, amely megítélése szerint Ferenc pápa regnálása alatt a globalista körök eszközévé vált. Vigano az elmúlt években megteremtette a hasonlóan gondolkodó konzervatívok és tradicionalisták körét az egyházon belül, akikkel aggódva figyelték a koronavírus-világjárvány alatt zajló globális folyamatokat valamint a Klaus Schwab vezette Davosi Világ gazdasági Fórum Nagy Újrarendezés elnevezésű tervét.

A pénzrendezés Jubileuma: 2025 legyen a magyar és a globális Jézus Éve

Már 2025-ben lehetne végrehajtani, de legalább előkészíteni egy olyan globális pénzrendezést, amelynek egyik fontos része lenne az adósságelengedés. 2025-öt Jézus Évének és a globális pénzrendezés Jubileumának lehetne nevezni. Ma már kezünkben van több konkrét javaslat, módszer, pénzügyi technika a globális pénzrendezésre és az adósság rendezésre. Korábban már részletesebben

ismertettük Michael Hudson világhírű amerikai professzornak a rendkívül átgondolt és reális javaslatait. Itt Jézus Évének a már késznek tekinthető magyar tervét foglaljuk össze röviden.

Nekünk magyaroknak már mintegy évszázada vannak olyan kiváló pénzügyi szakembereink, akik közül sokan bankárok voltak. Többen is felismerték a globális pénzrendszer és a hozzá idomított magyar pénzrendszer hibáit, amelyeket ki lehetne javítani. Az egyik legújabb modern és reális javaslatot Szabó Gergely készítette el, aki a Nemzeti pénz című munkájában szakembereknek és laikusoknak egyaránt világos, magas szintű módon ismerteti a jelenlegi pénzügyi rendszer lecserélését nemzeti pénzrendszerre.

A nemzeti pénzrendszer előnyei közé tartozik, hogy megszünteti az érdemtelen pénzáramlásokat és lehetővé teszi a pénzteremtés hasznának a magánkézből való visszavételét a közösség, a kollektív többség vagy egyszerűen kifejezve a magyar nemzet számára. A nemzeti pénzrendszer kevésbé egyensúlytalan, mint a mai. Lehetővé teszi azt, hogy a pénzek biztonságossá váljanak többek között a banki kockázatok visszahárításával. További előnye, hogy csökkenti a pénzhasználat költségét is.

A nemzeti pénzrendszer fontos tulajdonsága, hogy miként működteti a pénz kibocsátást, a pénzteremtés technikai részleteit. A pénzteremtés folyamatában a nemzeti pénzrendszer válaszol arra a kérdésre, hogy mennyivel bővüljön a pénzmennyiség. Az egyik kiemelt változás a pénzek kamatozásának a módosítása.

Szabó Gergely szakszerűen ismerteti, miként történik a hitelezés a nemzeti pénzrendszerben, hogyan alakulnak a kamatok ebben az új rendszerben és lesz-e elegendő megtakarítás a hitelek finanszírozásához. Ez a néhány sor csak ízelítő egy mélyen szántó pénzügyi reformból, amelyet már 2025-ben alkalmazni lehetne és nem egyedül Magyarországon, hanem globális szinten. És nemcsak a Kollektív Nyugaton és annak hegemon államában, az Egyesült Államokban, hanem bizony a Globális Északon és a Globális Délen is. Itt a nemzeti függetlenség, a westfáliai békerendszer bizonyos részeinek a visszatéréséről, a szuverenitás világszintű érvényesítéséről is szó van.

A világ jelenlegi pénzrendszerében gyors ütemben nő a pénzmennyiség, illetve az eladósodottság a centrumországokban, amelyhez nemcsak a Kollektív Nyugat, de Kína és más regionális központok is tartoznak. A perifériaországokban, a Globális Délen a pénzmennyiség még a centrumországoknál is gyorsabb ütemben nőtt és a mai napig nő. A centrumországokban 2008 előtt a magánszektor eladósodása, ezt követően pedig az állam eladósodása volt a meghatározó. A pénzügyi rendszer gyakorlatilag egyre nagyobb eladósodásba hajszolta a gazdaságokat.

A periférián a pénzteremtés egyik meghatározó módszere a devizatartalék képzése volt és ma is az. A periféria országaiban a centrumhoz viszonyítva jóval magasabbak a kamatok. Ez egyszerre okozott megtakarítási pénzbőséget másrészt úgynevezett tranzakcióspénz hiányt. A magas kamatok megemelték az államadósság kamatterheit és kényszerítették az államokat különböző megszorítások bevezetésére. Ezeket az alapvetéseket azért kell felvázolni, hogy utána teljesen világos legyen, hogy miként lehetne ezt a globális és egyre járadékosabbá váló pénzrendszert lecserélni. A most működő pénzügyi rendszerben a jegybank, a bankok összessége és az államkötvények teszik lehetővé a pénzteremtést. A jegybankoknál a devizatartalék képzés, az összes többi banknál a vállalati és lakossági hitelezés, az államkötvényeknél pedig az állami túlköltsékezés és az államadósság kamatai a legfontosabb pénzteremtési módok. Miért jobb a nemzeti pénzrendszer, mint a jelenlegi globális? A jelenlegi globális rendszerben olyan alapvető hibák vannak, mint az értelmetlen pénzáramlások, a pénzügyi egyensúlytalanságok, a bankok felé való kiszolgáltatottság és a pénzhasználat magas költségei. Ezek a hibák mind a pénzteremtés, illetve a pénz kibocsátás átengedélyezéséből származnak. Másképpen szólva a köztulajdont elveszi a magántulajdonos és a saját hasznára működteti. Amennyiben a pénzteremtés visszakerül a közösséghez, a többséghez és a nemzetállamhoz, akkor ezek a hibák megszűnnek.

A Szabó Gergely által kezdeményezett Jubileumi pénzrendszerben a bankok nem tudnak pénzt teremteni. Nemzetközi szinten a periféria országok jegybankjai sem teremtenek pénzt a centrum országai számára. A szuverén nemzetállamok által működtetett nemzeti pénzrendszerben a pénzmennyiség növelhető a gazdasági növekedéssel párhuzamosan. A népet, a társadalom egészét képviselő állam ebben a rendszerben a nemzeti össztermék, a GDP mintegy 1,5 %-ának megfelelő pénzt teremthet úgy, hogy nem okoz inflációt. Ez az új rendszer a nemzeti össztermék 1,5 %-ának megfelelő bevételhez juttatja a többséget. Az új rendszerben megváltoznak az értelmetlen pénzáramlások. A nemzeti pénzrendszerben nehezebbé válnak a kedvezményes hitelezési lehetőségek és ezzel csökkentik a bankok nyereségszerzési lehetőségeit.

Lényeges, hogy a nemzeti pénzrendszerben a bankok nem tudnak pénzteremteni hitelezéskor. A bankok csak a már meglévő pénzeket közvetíthetik a megtakarítók és a hitelfelvevők között. Ebben az új rendszerben szétválik egymástól a pénzteremtés és az eladósodás. A pénzteremtés és a hitelezés szétválasztásával megszűnik a gazdaság eladósodási kényszere. A Jubileumi pénzrendszerben lényegesen alacsonyabb a pénzmennyiség növekedési üteme, mint a globális, jelenlegi rendszerben. Ily módon a hosszabb távon megjelenő infláció, másképpen szólva eszközár-emelkedés lényegesen csökkenhet.

Ez a Jubileumi pénzrendszer alkalmas az ingatlanárak mérséklődésére. Ez azért van, mert az ingatlanárak változása ebben a rendszerben nem hat a pénzteremtési folyamatokra. Ha pedig mérséklődtek az ingatlanárak, akkor könnyebben juthatnak a fiatalok és az ingatlannal nem rendelkezők pl. lakáshoz. A jegybank is másként működik a Jubileumi rendszerben. A jegybank ebben a rendszerben közvetlenül hat a pénzmennyiségre és így jobban tudja irányítani az új pénzügyi rendszert. Globális szinten a pénzügyi rendszer kiegyensúlyozottabbá válása lehetővé teszi, hogy a perifériaországok pénze, az alacsonyabb pénzmennyiség miatt értékállóbbá váljon.

A pénzteremtési szabályok globális szintű megváltoztatásával a helyi gazdaság pénzsűkössége és a külföldre utaltsága megszűnik. A Jubileum által bevezetett Nemzeti pénzrendszerben a pénzek mögött kockázatmentes állami eszköz áll. Ezért a pénzek teljes mértékben biztonságban lesznek a bankoktól és a hitelkockázatoktól. A hitelezés kockázatai a bankok tulajdonosaihoz és a befektetőkhez kerülnek vissza. A nemzeti pénzrendszerben a bankok nem tartják fogva pénzeszközökkel a társadalmat. Ha netalántán csődbe mennének, az nem érintené a pénzmennyiséget és a pénzforgalmat. Ha egy bank csődbe megy, akkor annak a banknak a tulajdonosai és befektetői elveszítik megtakarításait vagy azok egy részét. Azonban ez a banksőd nem érinti a pénzforgalmat és nem okoz olyan sokkoló hatást, mint a jelenlegi globális pénzügyi rendszerben. A közösség egészét képviselő állam a tulajdonosa a jegybanknak és ez vezeti valamennyi háztartás és vállalat betéti számláját. A pénzforgalmi szolgáltatásokat a mostani szinten és minőségben képes biztosítani az állami pénzügyi infrastruktúra, amely alacsony összegből is megvalósítható. A magyar szerző által javasolt Jubileumi pénzreformmal már 2025-ben ki lehetne küszöbölni a jelenlegi pénzügyi rendszer hibáit. Megszűnnének a jelenlegi pénzügyi rendszerből származó felesleges pénzáramlások. Csökkenne a pénzhasználat jelenlegi magas költsége, a pénzforgalom köztulajdonná válna, amely felett a közösség rendelkezik. Ha ez a köztulajdon jól működik, akkor javul a többség vagyoni helyzete. A vagyon egyrészt pénzügyi vagyon, tartozás és követelés egyenlegekből, másrészt reálvagyonból áll. A társadalom többsége évente a nemzeti össztermék, a GDP 4-6 százalékaival növelhetné vagyoni helyzetét. Globális viszonylatban csökkenne a leggazdagabb háztartások, valamint a centrumországok vagyonnövekedése. A Jubileumi pénzreform tehát érezhetően csökkentené a jelenlegi szélsőségesen nagy vagyoni különbségeket.

A fentiekből láthatjuk, hogy a Jubileumi nemzeti pénzrendszer a pénzteremtés visszavételét jelenti a globális bankhálózatoktól és a centrumországoztól.

A pénzforgalom kikerül a bankoktól és így, mint utaltunk rá a bankok nem tudják fogva tartani a társadalmat. Megállapíthatjuk, hogy a Jubileumi pénzügyi rendszer válságállóvá, biztonságosabbá tenné az általános pénzügyi viszonyokat. A nyereségek a többség vagyoni helyzetében jelentkeznének. Mivel a fokozódó jólét egyben nagyobb keresletet is eredményez, így a nyereség egy része a gazdasági növekedést serkentené.

Fontossága miatt külön kell foglalkozni a pénzteremtés folyamatával. A jegybank az, amely meghatározza a pénzmennyiség növekedési ütemét. Előtte elemzi a gazdaság folyamatait, az inflációs és növekedési viszonylatokat és ennek alapján dönt a pénzteremtés tényleges mértékéről.

Ezután következik a pénz technikai megteremtése és a pénzkibocsátás mértékének a megállapítása.

A jegybanki döntéshozatal a Jubileumi pénzrendszerben is változatlanul független az államtól.

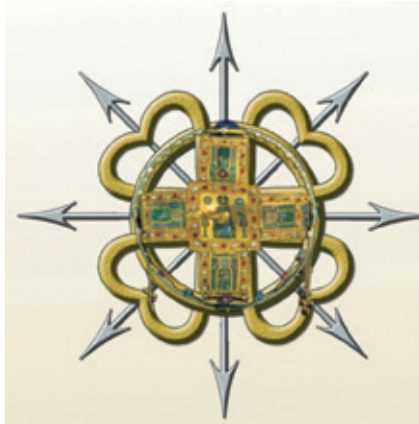
Az történik, hogy az állam pénzképzőeszközt bocsát ki ezután pedig a jegybank ezt az eszközt tényleges pénzre cseréli át. Az állam továbbra is főszereplő, mert ő költi el a frissen keletkezett pénzt. Ez a pénz aztán bekerül a gazdaságba. Ezek a friss pénzek a költségvetési bevételek egy részét képezik. Ebben az új rendszerben az állami költségvetés egyenlege megegyezik a pénzkibocsátás mértékével. A nemzeti pénzrendszerben a pénz és a hitelezés szétválik, ezért a pénz kamatozása és a hitelek kamatozása függetlenek egymástól. Itt az olvasó is felteheti a kérdést, hogy a jegybank fizessen-e kamatot a nála lévő jegybankpénzekre?

Ebben a rendszerben nincs kockázatmentes pénzszerzési lehetőség, azaz parazita pénzjáradék. A megtakarítóknak két lehetőségük van a pénzeszközöket illetően. Az egyik a stabilan biztonságos, de nem kamatozó jegybankpénz, a másik a kamatozó, de kockázatos banki befektetés. A jegybanki számlák kamatmentesek, ez a megtakarítókat arra ösztönzi, hogy megtakarításaikat befektessék. Az is befektetés, ha pénzeszközeiket bankba helyezik el forrást biztosítva ezzel a hitelezéshez.

A Jubileumi új pénzrendszerben a hagyományos azaz számlalapú, valamint az újfajta elszámolási technológiák alkalmazhatóak. Csak utalunk rá, hogy ezek a technológiák a megosztottfőkönyv és a blokklánc.

Az új rendszer kidolgozója Szabó Gergely hajlik arra, hogy az állami pénz kizárólag a hagyományos technológiával kerüljön bevezetésre. Ez azt jelenti, hogy mindenki számláját a jegybank vezeti. Az úgynevezett anonimitás lehetőségét

pedig a készpénzhasználat biztosítaná. A nemzeti pénzrendszerben a pénz iránti bizalmat az állam és a jegybank biztosítja. Csak az állam bocsát ki pénzt, a pénzteremtés haszna pedig a költségvetési bevételeket gyarapítja. A pénzteremtés ütemét a független jegybank határozza meg, az inflációs és növekedési folyamatok, illetve a gazdaság pénzigénye alapján. A jegybanknál lévő pénzeknek nincs kamata és a pénzek rögzítése jegybanki számlákon keresztül történik, az anonimitást pedig a készpénzhasználat biztosítja. Mindez Jézusi ajándék lehetne a magyar nemzetnek, de Európának, sőt az egész emberiségnek 2025-ben a Jubileumi Év alkalmából.

Dr. Drábik János - Pályái

Dr. Drábik János jogász, újságíró, közíró, a Szabad Európa Rádió nyugalmazott vezető programszerkesztője, a Leleplező című könyvújság főszerkesztő-helyettese, az Országos Magyar Trianon Társaság elnöke.

Eredetileg csellistának készült, zenei tanulmányait a Budapesti Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskola és Zenei Gimnáziumban végezte gordonka szakon Banda Ede zeneakadémiai tanár növendékeként. Itt érettségizett 1956-ban. 1956-1961 között az ELTE Állam és Jogtudomány karán jogász diplomát szerzett. 1963-1967 között esti tagozaton elvégezte az ELTE BTK. filozófia szakát; 1971-ben ügyvédi jogtanácsosi vizsgát tett. Korábban elvégezte a MÚOSZ újságírói iskoláját is; 1979-ben az Egyesült Államokban telepedett le és itt fél évet abszolválta a New York University School of Law-n, majd angol jogi nyelvvizsgát (legal language) tett; 1995-ben a Szabad Európa Rádió Müncheni központjának a javaslatára német nyelvű felsőfokú külkereskedelmi vizsgát tett. Korábban felsőfokú német nyelvvizsgát tett Budapesten az ELTE Rigó utcai nyelviskolájában; 1971-77-ig a Gyár- és Gépszerelő Vállalat vezető jogtanácsosa; 1977-79 között pedig a az Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) jogi osztályának vezetője volt. Magyarországról távozása után 1979 decemberétől az Egyesült Államokban a Security Pacific Clearing and Services Banknál vállalt munkát 1983-ban. A Szabad Európa Rádiónál Kézdi Pál néven szerkesztette programjait és írta kommentárjait. 1986-ban az amerikai alkotmány 200 éves évfordulója alkalmából 32 részes sorozatot írt erről a világtörténelmi jelentőségű törvényről. Ezért a sorozatáért 1989-ben megkapta a Szabad Európa Rádió elnökének az évenként adott Superior Performance Award-ját. A SZER magyar adásának megszüntetéséig (1993 október 30-ig) ennél az intézménynél dolgozott, mint vezető programszerkesztő. Nyugdíjba vonulása alkalmából köszönőlevelet kapott Bill Clinton akkori amerikai elnöktől a tájékoztatásban végzett sok éves munkája elismeréseként. A rendszerváltást követően hazatért Magyarországra és szülővárosában, Budapesten telepedett le. A legnagyobb magyar alternatív folyóiratnak,

a Leleplező Országkrónikája Könyvújságnak főszerkesztő-helyettese lett Tóke Péter főszerkesztő mellett. 1998-ban a KDNP Budapest I. kerületi képviselő jelöltjeként indult a parlamenti választáson.

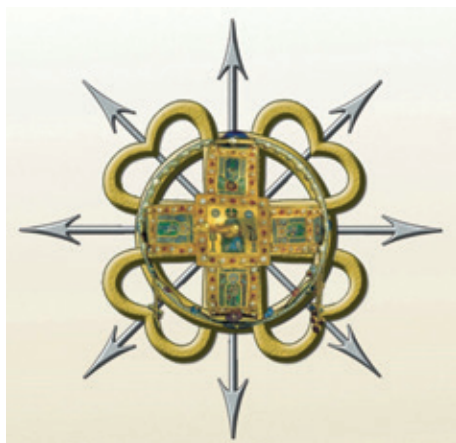
2002 és 2023 között 21 könyvet írt az általa államok feletti szervezett magánhatalomnak nevezett globális hálózatról és ennek a történetéről. Bizonyító erejű írásokat tárt az olvasók elé ennek a globális struktúrának a létezéséről. 2018-tól a FIX TV Enigma című műsorában több éven át jelentkezett a könyvei alapján készített kéthetente elhangzó előadás sorozattal. Később Elhallgatott történelem címmel műsort készített, amely ugyancsak a FIX TV csatornáján hangzott el. A Viva Natura TV műsorainak és a Nexus TV heti sorozatainak is rendszeres közreműködője volt. Politikai magatartásában elsősorban a keresztény konzervatív értékrend érvényesült. Fokozatosan a nemzeti radikalizmus követőjévé vált. Első publikációit a Münchenben megjelenő Nemzetőrben, a Magyar Jelenben, később a Magyar Nemzetben és a Valóság című folyóiratban tette közzé. 1999 óta több száz hasonló tartalmú írást jegyez a Leleplező könyvújság főszerkesztő-helyetteseként is. Országszerte és külföldön is rendszeresen tartott előadásokat az emberközpontú társadalom, a demokrácia és a pénzrendszer összefüggéseiről. Az interneten több, mint 500 podcastja érhető el.

Fontosabb könyvei: az Uzsoracivilizáció 3 kötete; a Kamatkapitalizmus új világrendje (2000); a Világkormányzat menetrendje (2003), Miért kellett meghalnia a három Kennedynek (2003), Tudatmódosítás, Az agy megerősökölása (2004), Világzsákutca - Új világrend? (2004), 1956 a magyarok harmadik útja: kiút a kommunizmus és a pénzuralom zsákutcájából (2005); A pénz diktatúrája. Milyen haszonnal járna a közpénz visszaállítása? (2005); Világdemokrácia. A hitelpénz-fasizmus világrendje (2006); Orwellia: a pénz hatalom globális magánbirodalma (2007); Az emberközpontú világrend: a globalizmus alternatívája (2007); Örvénylés- a globalizmus viharzónájában az emberiség (2008); Korszakváltás: ALVILÁGREND vagy VILÁGREND? (2009); A sötét újkor: búcsú a felvilágosodástól (2010); A kiválasztottak: a szemitizmus elkülönülés és kettős mérce (2011) ; Kié a magyar állam? A magyar nemzeté, vagy a szervezett magánhatalomé? (2012); A nagy összeesküvés: kié legyen a 21. század? (2014); Egyenlők és egyenlőbbek – A szemitizmus szervezett magánhatalom (2014); Az ukrán dráma – Létrejött a medve és a sárkány közös birodalma (2015); Önvédelem a migránsok és az EU-kalifátus ellen. Mit kell tennie Európa becsapott népeinek? (2015); Egyvilágrend – Európa és Amerika

iszlamizálása – a keresztény civilizáció végnapjai (2017); 100 éves Trianon – Döntjük meg? Törődünk bele? Kik Trianon igazi felelősei? (2018).

Alapításától az Országos Trianon Társaság tagja, 2018-tól elnöke. 1993-tól a Magyarok Világszövetségének tagja, 1996-tól a bajor és a Baden-Württembergi szervezet megválasztott küldötte.. 2013-tól a Világszövetség Szent László Magyarságtudományi Akadémiájának elnöke, 2018-tól az MVSZ Stratégiai Bizottságának az elnöke.

Mind szélesebb körben keresett könyvei mellett Drábik János podcastjait majd' 40.000 fős Facebook követőtábor nézi. Hideglogikai következtetéseit olvasva megismerhetjük a látható világ láthatatlan urainak összeesküvés gyakorlatát. Drábik előrejelzései rendre bekövetkeztek.

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újjraosztást

Azokat keressük,
akik számára
fontosabb

*az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.*

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15–20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

**Dr. Gyöngyösi József,
Gyöngyösi László György**

Nyugdíjrendszerünk múltja, jelene, és a lehetséges, működőképes jövője

***A társadalom minden tagját, az időseket és a fiatalokat
egyenként érinti, mert a kora miatt valaki vagy már
nyugdíjas, vagy majd nyugdíjas lesz.***

Mottója: Nyugdíjrendszer a fenntarthatóság tükrében

Divatos szlogen, hogy a világunkat a fenntarthatóság szemszögéből vizsgáljuk. Igaz ez nem csak a természeti környezetünkre, hanem a gazdasági, társadalmi folyamatainkra nézve is.

Mi még úgy tanultuk, hogy az egészségbiztosítás és a nyugdíjbiztosítás a társadalombiztosítás alappillérei. Az elmúlt évtizedek alatt az ezekben történt változtatások jelentősen – és sajnos negatívan – befolyásolták a társadalom közérzetét. A fejlődés igényli a változásokat, azonban hozzáértés hiányában a rendszer befolyásolása annak működését, hitelvesztését hozza.

A fizika egy alapvető állítása szerint „*a folyamatok körfolyamatokká alakíthatók, ha kívülről elég energiát viszünk a rendszerbe*”. Igaz ez a társadalmi folyamatokra is.

Az önfenntartó rendszerek kialakulásának és fennmaradásának két feltétele van:

- Az egyik, hogy a rendszer elemei kölcsönhatásban, egyensúlyban legyenek egymással.
- A másik feltétel az, hogy a rendszer legyen nyitott, azaz álljon kölcsönhatásban a környezettel. Manapság a fenntarthatóságot elsősorban a népességre jutó erőforrások szerint vizsgáljuk, azonban ennek a szemléletnek a kiterjesztése eltérő megoldásokat is hozhat.

Az Óbudai Egyetem 2024-ben a „**TUDOMÁNY ÉS FENNTARTHATÓSÁG**” címmel tartott Nemzetközi Tudományos Konferenciát, szemléletét és megállapításait felhasználva innen vettem a nyugdíjrendszer múltbeli, jelen és lehetséges jövőbeli működésének bemutatását.

A konferencia élesen szétválasztotta a környezet (ember) központú és a természetközpon-tú témakezelést – tette ezt a pedagógia, a nevelés, a tudomány tekintetében – de ez alkalmazható bármely rendszer esetében. Számomra meggyőző volt a levont következtetés, hogy a környezetközpon-tú megközelítések az úgynevezett „profitorientált” megoldások, amik elsősorban az „anyagnövekedésben” gondolkoznak, míg a természetközpon-tú gondolkodás az embert a természeti környezete részének tekinti. A nyugdíjrendszerünk környezetközpon-tú múltbeli, jelen béli kialakítását, valamint a természetközpon-tú lehetséges jövőbeli megoldását ebben a megvilágításban hasonlítom össze.

Alapvetően fontos megállapítani, hogy definíció szerint nyugdíjas (öregségi) az, aki

- elért egy meghatározott életkort
- ledolgozott egy minimálisan meghatározott időt, és
- a munkájáért a kapott jövedelméből az időskori ellátására „megtakarítása” van.

A jelenlegi nyugdíj célú megtakarítás-formák: ***Állami, magán és egyéni*** megtakarítások.

Az embereket leginkább az ***állami nyugdíjrendszer***ben történt „megtakarítás” érdekli, és mint fogalom, nyugdíjrendszerként is ennek működése van a középpontban. Mivel ez a társadalom teljes körét érinti, ezért a továbbiakban ezzel foglalkozom, a másik két formát nem érintem.

Miért szükséges az állami nyugdíjrendszert felülvizsgálni?

A mai állapotában a nyugdíjrendszer

alapjaiban hibás, igazságtalan és erkölcstelen.

Torzítja a társadalmi értékrendet, ***kizsákmányolja az időskorúakat***, a keresztényi szeretet elveinek feladásával „spártai” módon a fiatalokra terheli az időskorúak ellátását.

Bünteti a fiatalokat,

mert elveszi tőlük a jövőben való hitüket, szajkózva, hogy az állami rendszerben nem lesz majd nyugdíjuk! Nyugdíjuk csak az öngondoskodásuk révén lehet.

Torz,

mert önkényesen alakított elemeket használ a nyugdíj értékének megállapításánál, és igazságtalan a nyugdíjak értékkövetéséknél.

Törvénytelen,

mert bármely eleme társadalmi kontroll nélkül bármikor módosítható, és lehetővé teszi a befizetések más célú felhasználását.

A fentiekhez még hozzá kell kapcsolni a 2012-őt követő a ***törvénytelen beavatkozásokat***:

- **A magánnyugdíjak vagyontát „államosította”**. Az akkor kivont nyugdíjvagyon nagysága több volt, mint a 2012 évi teljes éves nyugdíjkifizetés!
- **Megszüntette a munkáltatónak a nyugdíjalapba történő járulékbefizetését**, és ezzel azt „államosította”, adóvá alakította. A létrehozott szociális hozzájárulási adó mértékét az évek során fokozatosan csökkentette, és kényszerhelyzetbe hozta a költségvetést:
Ez a rendszer csak működési „hiányra” tud tervezni.
- **Az erkölcsi hitelvesztés** a fiatalokat érintette. *„Hogyan bízzanak egy olyan rendszerben, ami őket a megtakarításra ösztönzi, de már bebizonyította, hogy a megtakarításukat bármikor elveheti?”*

A múlthoz történő hasonlításához elegendő tíz évre visszamenni. **2012** előtt még megvolt és működött a nyugdíjrendszer, mint a társadalombiztosításon belüli önálló alrendszer, mert a befizetéseket egy önálló alapban kezelte.

Szükséges különválasztani és tisztázni, hogy a nyugdíjrendszerként működő rendszer az az úgynevezett „öregségi” nyugdíjban részesülőket, vagyis valós nyugdíjasokat jelentse. Az egyéb, hasonló ellátásban részesülők egy más csoportot képviselnek, de nem tartoznak ebbe a rendszerbe. A rászorulóknak a társadalom fizethet ellátást, járadékot, ami viszont ebben a megközelítésben nem történhet a nyugdíjasok általi befizetésekből.

A 2012 és az ezt megelőző években a statisztikai adatok szerint a nem nyugdíjas, hanem nyugdíjszerű ellátásban részesülők száma közel 50%-a volt az öregségi nyugdíjasok számának:

Nyugdíjak és nyugdíjszerű ellátások	2010: 2 921 129 fő.
Öregségi nyugdíjban részesülők száma:	2011: 1 959 202 fő
	2022: 1 989 617 fő.

- Az akkori **nyugdíjalap bevételét** a munkavállalók bérének 10%-a és a munkaadók bérjellegű kifizetéseinek 24%-a adta. Ez 2012-ben (az utolsó évben, amikor nyugdíjalapba történt a befizetés) **3 677 milliárd** forint volt. Az öregségi nyugdíj kifizetés ezzel szemben csak **2 722 milliárd** forint volt, így a **965 milliárd forint** „különbözet” más célra lett felhasználva.
- 2012-ben az **átlagnyugdíj 112 ezer forint**, míg a **nettó átlagkereset 114 ezer forint**, míg a **bruttó átlagkereset 235 ezer forint** volt mindez 60%-os foglalkoztatási ráta mellett. Ekkor az átlag nyugdíj alig volt kevesebb, mint az átlagkereset.

A nyugdíjrendszerünk ma

- A 2009-2010-es törvényi módosításokkal a nyugdíjrendszer alapjaiban változott meg.
Az Országgyűlés 2010-ben fogadta el a nyugdíjpénztár-választás szabadságáról szóló törvényt, amely több ponton módosította a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényt.
Ezzel a lépéssel **megszűnt a nyugdíjbiztosítás második pilléréhez tartozó** magán-nyugdíjpénztáraknak teljesítendő kötelező tagdíjfizetés rendszere, ami alkotmányos tulajdonvédelmi kérdéseket is felvetett. Itt jön be a rendszer környezetközpontú megítélése az Alkotmány Bíróság határozata tekintetében, mivel határozatában még úgy nyilatkozott, **hogy nincs összefüggés a szociális biztonsághoz, illetőleg az ellátáshoz való jog és a tulajdonhoz való jog között, „a nyugdíjjog ... nem tulajdoni, hanem szociális jogi igény; még ’vásárolt’ jogi részében is biztosításon és nem dologi jogi jogosultságon alapuló követelés.**

2013-tól megváltozott a társadalombiztosítás rendszere. **Megmaradt a 10%-os munkavállalói befizetés**, mint nyugdíjjárulék. A munkáltatóktól pedig a költségvetés számára **a szociális hozzájárulási adó (SZOCHO)**, mint új adónem formájában kerül befizetésre. Mértékét a törvény évente kormányrendeletben szabályozza. Ez az összevonás együtt kezeli az egészségbiztosítást és a nyugdíjbiztosítást.

Mértéke **2013-tól a 27%-ról 2022-től 13%-ra** csökkent.

- A munkavállalói oldalról a befizetés 2013-ban **1 141**, míg a kifizetés **2 835** milliárd forint volt. A különbség csaknem **1 700** milliárd, ami a költségvetést terhelte. Ez a 27%-os SZOCHO mellett még rentábilis is lehet, azonban az adó 13% történő csökkentése miatt ez már fenntarthatatlan.

Álljon itt egy összehasonlítás a nyugdíj és az átlagkereset torzítására:

NAV-tól érkező **Szocho** és járulékbévételek 2019-ben összesen **3 321** mrd forint, amiből a biztosított nyugdíjjárulék (10%) **1 468** mrd forint.

Az Öregségi nyugdíj (2020) kifizetés 2 038 ezer fő részére történt **3 254** mrd forint kifizetés, ami **133 045** Ft/fő/hó nyugdíjnak felelt meg.

2019. január–decemberben a bruttó **átlagkereset 368** ezer forint volt, a nettó **átlagkereset 245** ezer forint, amiből következik, hogy a 133 ezer forint átlag nyugdíj a nettó átlagkereset **54,5%-a**, míg **2012-ben** ez közel **100%** volt. Ez is mutatja a nyugdíjak értékének jelentős csökkenését.

A rendszer jelen formájában nem biztosítja az értékállóságot. Látszik a rejtett célja is, az, hogy a kifizetéseket a lehetséges módon a csökkentés irányába vigye. Haszonélvezői az új belépők, azonban egy idő után ők is szembesülnek a folyamatos értékcsökkenéssel.

A javasolt, a jövőben kialakítható nyugdíjrendszer működési elve:

Minden társadalom erkölcsi alapja az, hogy akik életük során hozzájárulnak a társadalom építéséhez, azok az életük utolsó szakaszában megkapják a megérdemelt és méltányos ellátást.

A nyugdíjas az ellátást azért kapja, mert a munkában töltött életében az adó és járulékok befizetéseivel hozzájárult a társadalom, a környezetet, az élettér fejlesztéséhez, működéséhez, működtetéséhez. Az élete alkonyán ezért a nyugdíjas korára történt befizetése, hozzájárulásai révén (amit az állam a nyugdíjalapban kezel) a **nyugdíj** számára **viszonzásul jár**. A megtakarítás kezelése **alkotmányos jogon történjen**, egyetlen kormány se nyúlhasson hozzá.

A nyugdíj a társadalom alkotmányban rögzített generációk közötti szerződése:

- Aki dolgozik, az a nyugdíjalapba azért fizessen be, hogy a munkás éveit követően a nyugodt éltéhez visszakapjon a befizetéseiből annyit, ami a létfenntartásához és a megélhetéséhez szükséges. Ez **nem befektetés** – és nem is kezelhető úgy - mivel a gyerek befizetéseiből a szülő kapja a kifizetést azon az elven, hogy amikor ő, a gyerek eléri a nyugdíjas kort, akkor ő is részesedni fog a gyermeke befizetéseiből.

A nyugdíjalapba történő befizetés a **munkabérekéből történik** és az adott időszak munkavállalói és munkáltatói arányos befizetéseiből tevődik össze. Az így képződött befizetések adják az alapját a nyugdíjak kifizetésének. Mivel az **egyéni befizetésekből jönnek létre**, ezért nem a társadalom működését, működtetését szolgálják.

A **nyugdíjkifizetés** mértékét mindig a társadalom teljesítőképessége és a jogosultak száma határozza meg a társadalmi igazságosság és az észszerűség elve alapján.

- Az alapból történő kifizetés összege **maximált legyen**.

Azzal, hogy a nyugdíjas a társadalom építő tagja volt, eltávozásakor illesse meg az alapvető végtisztesség: **Alapjogon a hamvasztás és a szórásos temetés**.

- A nyugállományban lévők jogosultak legyenek a társadalom gyarapodásából származó előnyök élvezetére.

A kialakítandó nyugdíjrendszer alappillérei álljanak vissza:

1. Állami nyugdíjrendszer

2. Magán nyugdíjrendszer

3. Egyéni megtakarítási rendszer

Az (1) Állami nyugdíjrendszer működtetésének elve

A. Befizetések

1. Munkavállalói befizetés (10,0%)

2. Munkáltatói befizetés (12,5%)

A 2012 évet megelőző időszakok közül a társadalmilag igazságos befizetési arány a bruttó bérek $10,0\% + 12,5\% = 22,5\%$ volt, ami rentábilisan, állami kiegészítés nélkül fedezte az öregségi nyugdíjak ellátását.

B. Kifizetések

1. Alapnyugdíj, ami minden nyugdíjast megillet, aki arra jogosultságot szerzett.

2. A ledolgozott idő aránya, mértéke a 40 év alapérték időarányos része.

3. A nyugdíjalapba az egyénileg, a ledolgozott évek alatt történt összes befizetésekből képzett és a mindenkori átlagbér összegehez viszonyított értékek összege.

Az (1) Állami nyugdíjrendszer működtetésének stabilitása

1. A nyugdíjalap mindaddig, amíg foglalkoztatott van, és részére bérjellegű kifizetés történik, addig **a nyugdíjalap sohasem lesz üres** a járulékok befizetése miatt.
2. A nyugdíjalapnak (a bérek változása - emelkedése - miatt) **mindig lesz megtakarítása**. (A megtakarítás az előző év befizetéseit véve alapul a nyugdíj kifizetések számításánál.)
3. **Kell egy minimum (egy alapnyugdíj)**, ami az előző év átlagbérenek és az ebből történő befizetéseknek megfelelően arányosan változik.
4. **Társadalmi stabilitása és motivációja** van: Minden nyugdíjast biztosít arról, hogy a munkás évei alapján ellátásban részesül, a nem nyugdíjasokat biztosítja arról, hogy amíg ez a rendszer van, addig nekik is lesz nyugdíjuk. Számukra feltétel, hogy legyenek társadalmi javakat előállító, járulékot fizető utódaik.
5. **Független lesz a költségvetéstől**: Egyetlen rendszer kormánya sem tehesse meg, hogy indokkal vagy indok nélkül a korábbi társadalmi javakat előállítóitól elvegye a megérdemelt juttatásaikat.
6. **A rendszer igazságos**, motivál a minél tovább munkában töltött idő és a minél több befizetés irányára anélkül, hogy a korán kiesők ellátását nivellálná.
7. Társadalmi stabilitása az új rendszernek az a része, ami a nyugdíjas élők sorából történő **eltávozása utáni kegyeleti biztosítékot jelenti**. Nem hozza az utódot (utódokat) kényszerhelyzetbe a végtisztesség teljesítését illetően.

Az (1) Állami nyugdíjalap jövőbeni lehetséges csökkenése, mint kockázat

1. A foglalkoztatottak számának csökkenése.
2. Az alapba történő befizetés csökkenése. Ez csak a munkabér jövedelmek csökkenésének eredményeként jöhet létre.

A csak a munkavállalóra terhelte nyugdíjárulék befizetése képtelen a nyugdíjrendszer fenntartására költségvetési támogatás nélkül.
(Ezért lesz kiszolgáltatott a rendszer irányítóinak.)

A nyugdíjrendszer rentabilitása is kiolvasható a mellékletből. A fenntartható egyensúly a bruttó bérekből történt **befizetések 22,5% lehet az a pont,** ahol a jelenlegi állapot szerint a befizetések mindig magasabbak, mint a kifizetések.

A megoldás:

Új rendszer kell – de új alapokon! Olyan, ami természetközpontú, és az ember nem középpontja, hanem része! Része úgy, mint befizető, része úgy is, mint élete munkája gyümölcsének élvezője, és a rendszer természetéből adódóan nyújtja számára a biztosítékot.

Aki a munkája, értékteremtése és hozzájárulásai alapján bízhat az időskori jövőjében, abban, hogy odaérve visszakapja a társadalomtól az őt jogosan megillető mind az anyagi, mind az erkölcsi megbecsülést!

Melléklet:

A nyugdíjalapba történt befizetés és kifizetés alakulása 2012-ben és 2013-ban

(KSH adatok alapján)

KSH	2.1.1. A		2.1_3.xls	2_1_50i	Sajátjogi nyugdíjasok		Nyugdíjárulék					
	Foglalkoztatottak	Aktívítási Ráta (összlakosság)	Foglalkoztatási ráta	Munkajöv. összesen,	létszám	egy főre jutó átlagos teljes elutasítás	Munkaadói	Munkavállalói	ÖSSZESEN	NYUGDÍJ BEVÉTEL	NYUGDÍJ KIFIZETÉS	(+) Többlet (-) Finanszírozás
	(ezer fő / év)	%	%	fő/Ft	ezer fő	Ft/hó				Millió Ft/év	Millió Ft/év	Millió Ft/év
2012	3 827,2	50,1	59,5	235 491	2 013	112 593	24,0%	10,0%	34,0%	3 677 201	2 720 327	956 873
2013	3 892,8	51,2	61,2	244 261	2 041	115 727	0,0%	10,0%	10,0%	1 141 019	2 834 386	-1 693 366

Az előadás tartalmában az interneten közreadott cikkekre, nyilvánosan megjelent véleményekre illetve adatokra támaszkodtam.

SZKÍTÁKKAL A SÖTÉTSÉG ELLEN

Egy új, más világot akarunk!*

COVID-, WHO-, 5G-, Chemtrail- és kamatmenteset, adósság elengedést és újjraosztást

Azokat keressük,
akik számára
fontosabb

*az igazság a jólétnél,
a tisztesség a sikernél,
a méltányosság a haladásnál.*

Igazság, Tisztesség, Méltányosság

Magyarok XI. Világkongresszusa
2024. augusztus 15–20. – Budapest – Ópusztaszer

Tel.: +36-1-485-4060, +36-1-267-4510

E-mail: mvsz@mvsz.hu, Web: www.mvsz.info, www.mxivk.info

* Amikor 1823. november 3-án Temesváron megalkotta a nem-euklideszi geometriát, Bolyai János így fogalmazott: „A semmiből egy új, más világot teremtettem.”

Dr. Pócs Alfréd

A pénzvilág és az Ószövetség

Ha alaposan elolvassuk az Ószövetségben leírt történeteket, rájövünk hogy Krisztus születése óta azon dolgozik az Ószövetséget megíró és működtető nép, zsidó bőrbe bújva, hogy megszerezze a teljes világhatalmat és azt is látjuk hogy ennek beteljesülése napjainkban a szabad kőművesség által működtetett globális világhatalom által valósul meg. Azonban a Jóisten által, most van az a lehetőségünk, hogy megfordíthatjuk ezt a mai hazug világot és visszahozhatjuk a teremtő Isten teremtett világát földünkre, mely nem az emberi civilizáció alkotta törvények szerint, hanem a teremtő Isten égi törvényei által működik majd.

Ma az egyik legfontosabb ilyen irodalom Shlomo Sand könyve, mert ez világosan megmondja, hogy a zsidó nép története csak Krisztus előtt 700-ig követhető, így az összes előző írás mesterségesen készült, mondhatjuk úgy is, hogy az akkori szabad kőműves bankárok által. Shlomo Sand egyébként az izraeli tel-avivi egyetem egyik leghíresebb történelem professzora. Az Ószövetség két fontos alappal működteti a világhatalmat, mely az ószövetségi isten Jahvet (magyarul: aki Jahot követi vét), azaz a pénz istenét mammont szolgálja. Az első, hogy a világon először itt olvasunk a pénz **kamatról**, ami az egyik alapja a fennálló pénz világhatalomnak, természetesen benne az uzsorakamattal is.

A másik alapja pedig a **választott nép** fogalom létrehozása. Hiszen, ha van választott nép akkor a kettős mérce alkalmazható a földi világunkban, amely valójában egy monetáris, pénzhatalom létrejöttét segíti - ugyanakkor itt a lehetőség arra is napjainkban, hogy Jézus Krisztust kiszabadítsuk az ószövetség fogságából, örökre. Hiszen elképzelhetetlen hogy a teremtő Isten, aki egy egységes világot teremtett, ő maga pedig az egy Isten, hogy megosztaná ezt a világot választott és nem választott népre. És az is elképzelhetetlen hogy a teremtő Isten „választott népe „ a zsidó nép” megöli magát a teremtő Istent itt a földön, hiszen Jézus Krisztus megölésével magát a teremtő Isten öli meg a zsidó nép,

mert Jézus mondta, hogy „én és az Atya egyek vagyunk”. Világosan kell, hogy lássuk, hogy az Ószövetség a pénzről az uzsorakamatról beszél, ki kaphatja ezt és ki nem kaphatja, aki erről ír és aki ezt végre hajta az mammon-t, a pénz istenét vagy úgyis mondhatjuk hogy magát a sátánt szolgálja. Jahve a bibliai leírásuk szerint egy vörös fejű, gúvadt szemű, szamár /ezért ül Jézus bevonuláskor szamár háton Jeruzsálemben, hogy jelezze Ő fölötte ül /. Jahve maga mammon, a pénz istene aki zsidó bőrbe bújva hódítja meg a világot. Ezt a törzsi és pénz alapú istenséget hívhatjuk nyugodtan sátánnak is, aki most van a csúcson, de a helyzet azt is mondja vagy győz vagy bukik és ez mind rajtunk múlik. Győzhetünk ha Isten a szívünkben és a lélek által szolgáljuk Istent cselekvő szeretettel, igazságtudattal, félelem nélkül mindhalálig. Az igazi jó kereszténynek mondható Krisztus előtti népeknél pl. a szkítáknál, nem alkalmazták soha a pénzt kereskedelemre, ezért tiszta erkölcsiségben és igazságos jogrendben élhettek mindig. A pénz még önmagában nem lenne feltétlen rossz dolog ha megfelelő értékrendet képviselne, ha érték arányos gazdasági rend épülne rá, de nem olyan, mint a ma meglévő gazdasági értékrend. Erre jó példa hogy Egerben évek óta 80-100 ft-ot fizettek 1 kg szőlőért ősszel a főlvásárláskor (tudjuk mennyi munka van ezzel, metszés, permetezés, kapálás, szüretelés), ugyanakkor a városban egy gombóc fagylalt 600 ft ba került. Ez jó példa a mai gerjesztett mesterségesen előálított értékválságra. Tehát a klasszikus embertelen mai pénzvilággal szemben csak a régi szkíta világ adhat megoldást a jövőre nézve, hiszen egy szkíta kúrgánban találták már 6 ezer arany tárgyat is. Még az egyiptomi piramisokban maximum 4 ezer arany tárgy volt fellelhető, ezek voltak a legtöbbek amiket napjainkban megtaláltak. Tehát a szkítáknál az aranynak sem volt olyan értéke mint ma, hogy ölni tudnának érte, mert ők a törzsfővel eltemették az általa élete során fölhalmozott értékeket, sem a család, sem a törzs nem tiltakozott ez ellen. Ma is szükségünk van a pénzre de nem a digitális pénzre, mert a pénz csak egy eszköz és nem lehet ez az egyetlen cél az életünkben, természetesen ha már a szeretet működtet mindent teljesen elhagyható a pénz.

Káin jelentése héberül : **nyereség**. - Mondhatjuk, hogy a nyereség az a profit.

Ábel jelentése héberül : **lehelet**. - Mondhatjuk, hogy a lehelet az a lélek.

A lényeg tehát : *a profit megöli a lelket*, így van leírva az Ószövetségben, tehát a céljuk a lélek megszerzése, mely legkönnyebb a pénz által.

Fontos következtetés : még ne azoktól féljetez akik a testet akarják megölni, hanem akik a lelketeket akarják, megszerezni.

A mesterséges intelligenciához is a lelkeket akarják megszerezni, de ezt a Teremtőisten soha nem fogja megengedni.

A teremtő Isten gyermeke Jézus azért születik Izraelbe mert akkor ez volt a világ legsötétebb helye, s hogy teljes legyen a megváltás ide kellett születnie, mert csak így tudja megmenteni az igazi hívő zsidó népet Jézus, a nép nagy része azonban nem élt ezzel a lehetőséggel, támadta Jézust ahogy támadja ma is. Jó példa erre ha a mai zsidóság genetikai állományát megvizsgáljuk ezt tükrözi vissza, 92%-a kazár zsidó / soha nem járt korábban a Szentföldön / 6%-a szefárd, mondhatjuk szkitának is a régi jelentése szerint, 1-2 %-a pedig bibliai eredetű semita genetikai zsidóság. Tehát az Ószövetségben a törzsi isten a Mózes által leírt Jahve, az igazi mammon a pénz istene, mondhatjuk maga a sátán aki gyakran mondja, hogy „menj és irtsd ki a következő népet, hogy ír magja se maradjon” ez azt jelenti ha támadtak, nem csak az embereket irtották ki (nőket, gyerekeket, csecsemőket), de az állatvilágot és a növényvilágot is, a földet pedig akár beszórták sóval. Így dolgoztak igazán a teremtő Isten ellen. Vagy például, Mózes lejön a Sinai hegyről kezében a 10 parancsolatos kő táblákkal, majd eldobja és megöli törzsének 400 tagját nőket és csecsemőket is mert nem tetszett a viselkedésük. Ma ugyanez megy a háborúval, az égi permetezéssel a Napisten eltakarásával, az 5 G-vel, a párt politikai diktatúrákkal. Természetesen mind e mögött a szabad kőművesek által működtetett globális hatalom áll. Az ilyen gondolatok nem a Teremtő Istent szolgálják, hiszen a Teremtő Isten védi a teremtett világának minden lakóját, az embert, az állatot, a növényt, az egész természeti világot. Ha a mai politikát nézzük, Netanyahu, izraeli miniszterelnöknek minden szava az Ószövetségből jön. A palesztínokat, a filiszteus, jász testvéreinket a hamászra hivatkozva teljesen el akarja pusztítani, nem köt békét, nem állítja le a harcot csak ha majd a teljes kiirtás megtörtént. Az ír magot, a gyermekeket irtják elsősorban 10 ezer számra. Ahogy ezt tette Mózes a saját törzsével is annak idején. Magyarország hallgat és mégis békéről beszél. A Netanyahu kormány a globális hatalom meghatározó része, irányítója ezért mer olyan magabiztossággal támadni mindenkit. Így tisztán láthatjuk hogy a globális hatalom is ugyanezt teszi az egész föld népével ki

akarja **irtani**, természetesen a saját vezető csapata kivételével.

A napjainkban történő dolgok digitális pénz bevezetése, a magántulajdon megszüntetése, az utazások korlátozása tulajdonképpen az emberiség rab-szolgává tételéről szól. A bankok helyett, szövetkezeti hálózatot, közösségi rendszert kell kiépíteni, adózás csak egyszeres lehet. Az adózott fizetéséből vásárolt dolgok után már nem lehet, hogy még adót, áfát gyűjtsenek be. Az adó limit, behatárolt, hogy az üzemanyag 70%-a adó legyen, ilyen nem lehet. A mai fizetésünk 80-90%-át adó formájában elvonják tőlünk. Fontos éljünk Jézus bibliai tanításával: „lélek szerint éljete, ha a lélek vezet nem vagytok a törvény alá rendelve. A bűn ereje a törvény”. Merjünk fölvállalni kemény igaz dolgokat is, ilyen bibliai háttérrel mögöttünk. Ahogy a járvány kapcsán is megtapasztalhattuk a kötelező lezárásokat, a maszk használatot, és a digitális oltási igazolvány bevezetését. Ezt abból a célból tették hogy a teremtő Isten által adott alapvető emberi jogokat: szabad akarat, szólásszabadság, gondolkodás és cselekvés szabadsága, elvegyék tőlünk örökre, ami által majd, önmagunk ne akarjunk élni tovább ezen a földön így segítsük a tökéletes pusztítás megvalósulását. Amerikában jártak az iskolákban olyan oktatók, akik olyan előadásokat tartottak a gyermekeknek, hogy ez a mai világ olyan rossz, hogy már nem érdemes itt élni, a gyermekeknek sem, mert nincs jövő. Tehát a leglényegesebb dolgok, amiket meg kell tennünk a pénzzel kapcsolatban, hogy legyen hagyományos pénz- vagy cserekereskedelem. De digitális pénz sohasem. A pénznek aranyfedezete kell legyen. **A kamatot pedig el kell törölni.**

Így munka nélkül senki se juthasson jövedelemhez. Erre jó példa Jézus Krisztus, aki kiűzte a templomból a kereskedőket ostorral a kezében, mert ők is a pénz istenét, mammont szolgálták, teremtő munka nélkül. Az Ószövetség azt tartja, hogy Isten legnagyobb büntetése a munka, mikor Ádám és Éva kiűzettek a paradicsomból. A mi szkíta papunk Zaratrusztra pedig azt mondta hogy Isten legnagyobb ajándéka a munka. Azt is mondta hogy egy negyed hektáron egy 4 tagú család napi 4 órai munkával önellátóvá tud válni. Írta ezt 3000 évvel ezelőtt.

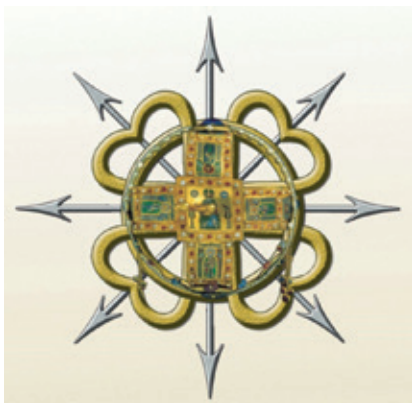
Magyarországon a megoldás itt van a kezünkben éljünk már vele, **a szent korona országának a visszaállítása.**

Mely egy igazságos, stabil értékrendet valósít meg, infláció nélkül, hiszen egy tulajdonos van az országban maga a Szent Korona, a többi ember pedig csak

birtokos lehet melynek szigorú kritériumai vannak és akár vissza is vonhatók a birtokok, ha ezek nem teljesülnek. Nem lesznek hajléktalanok, mindenkinek lesz munka, megélhetési lehetőség, mert visszaáll a lakhatási jog az ingyenes egészségügyi szolgáltatás, magas minőséggel. Visszaállítani az igazságszolgáltatást és a Szkíta erkölcsiséget.

Figyeljünk már ide, a Szent Korona Tanban az ellenállás nem jog, hanem kötelesség! Kötelesség! Kötelesség! Lélekkel kezeljük a pénzt. A másik lényeg pedig, hogy a jogtalanság törvényt nem alapít! Legyünk bátrak, cselekedjünk, mert velünk az Isten!

Áldás mindenkire.

Dr. Pócs Alfréd - Pályaív

1955. március 24-én született Egerben tősgyökeres egri családban.

Iskoláit az 1. sz. egri iskolában kezdte, Miskolcon folytatta és Gyöngyösön fejezte be, ahol érettségizett 1973-ban, a Berze Nagy János gimnáziumban.

Ez a sok kitérő Édesapja 1956-os múltja miatt volt, amikor is börtönben volt, majd a kiszabadulás után, amikor a káder lapja elérte az új munkahelyét, az illetékes igazgató mindig úgy alakította, hogy el kellett hagyni azt a munkahelyet. Már a nagyapja is az egri várbörtönbe került a „Felszabadítást „ követően.

Kitűnő bizonyítványa ellenére is már a gimnáziumba is csak pótfelvétellel kerülhetett be.

Ez meghatározó volt életében, megalapozta harcoságát és az igazságtalan rendszerek elleni határozott fellépésre sarkallta.

Érettségi után a debreceni Orvostudományi Egyetemre került, ahol 1981-ben végzett általános orvosként. A város és a szülőföld szeretete haza vezérelte és 1981-től egy munkahelyen dolgozott az egri Markhót Ferenc kórházban, ahol először sebészeti, majd traumatológiai és ortopédiai szakvizsgát tett.

Házasságban él, 3 gyermek -2 fiú és egy leány édesapja, 35, 33, 22 évesek a gyerekek.

A legnagyobb is egészségügyben dolgozik, mentősként, a középső Szegeden él szintén orvosként és egyetemen tanít, Magatartástudományi intézetben, házas és egy kicsi gyermek édesapja. A legkisebbik gyermek leány negyedéves joghallgató a Pázmány Péter Jogtudományi egyetemen.

Orvosi munkája mellett mindig végzett közösségi munkát is, a kórházban a Medicaritas Orvos Szakszervezet vezetője volt éveken keresztül, 2008-ban

a Hosp Invest regnálása idején is ebben a pozícióban volt, a Nővéri Szakszervezettel együtt szervezték meg a Kórház ellenállását a kórházi privatizációval szemben, mely több éves küzdelmet jelentett, ami a kórház 2 éves elhagyásával járt, de sikerre vitték a küzdelmet, a HospInvest teljes bukását sikerült elérni, ezzel megakadályozva az ország többi kórházának privatizációját is, valamint sikerült megmenteni a magyar egészségügyet az összeomlástól.

2010-től 2016-ig ismét az egri kórháznál dolgozott, majd mint az egri Orvosi Kamara elnöke, ismét harcba szállt, a kórház és a betegek érdekében, az egyik napról a másikra idehelyezett kórházigazgatóval. A küzdelemre a felhatalmazást a megyei orvosi Kamarától kapta, hiszen a kórházban rendszeresen nem működött a CT, nem volt meleg víz, nem működött a műszer sterilizátor, ami már a betegek életét is veszélyeztette. A harc sikerrel járt, mert az igazgatónőt soron kívül eltávolították, de az egri kórházba visszakerülnie nem sikerült, ismét politikai száműzetésbe kényszerült, és a mai napig is így van, Pásztóra, Gyöngyösre, Salgótarjánba és Ózdra jár dolgozni, pedig a kórházzal szemben lakik.

Jelenleg is az Orvosi Kamara vezetője, ahol rendszeresen szervez továbbképzéseket, évtizedes múltra visszatekintő már hagyománnyá vált Orvosbált, valamint nyugdíjasok és rezidensek összejöveteleit szervezi meg.

A kórházvédelmi munkájáért Pro Sanitate díjat kapott 2010. július 8-án dr. Réthelyi Miklóstól a minisztertől.

Sumnum Bonum díjat kapott a Kórházvédő csapat az Országos Orvosi Kamarától. Immár 15 éve elnöke a Hun Fokos Szövetség Hagyományőrző Egyesületnek, mely során sok száz előadást, hagyományőrző rendezvényeket, gimnáziumi, történelmi versenyeket rendeztek Eger város lakosai számára. Filmvetítéseket, valamint országos konferenciákat is szervezett a Szent Koronáról, a Vízről, a Földről.

Mint orvos számtalan esetben tartott egészséges életmódra való nevelés témában előadásokat.

Ugyanakkor példamutató sportos életmóddal mutatva irányt a betegeknek az egészséges életvitel kialakításában. Senior úszóként korosztályában többszörös országos csúcstartó, ill. többszörös orvos világbajnok volt.

Tagja a történelmi vitézi rendnek is, itt elsősorban az egri hősök hagyományának ápolásával, emléktábla felállításával, koszorúzások szervezésével igyekszik méltatni a hősök emlékét.

Tagja az egri Fertálmesteri Szervezetnek is 2005 óta, aktívan részt vesz munkájukban jelenleg is.

Az Országos Orvosi Kamarától többször kapott Kiváló Sportoló oklevelet, ill. Kórházi Főigazgatói dicséretet a sporteredményei miatt, Eger várostól egyszer az év Senior sportolói díjat kapta.

Közel 40 szakmai előadást tartott, orvos kongresszusokon, ill. szakmai cikkeket Orvosi Lapokban pl. - Orvosi Hetilap, Magyar Trauma és ortopédia- Transzfúzió ebből 7 db első szerzőként.

A Városvédő Egyesület tagjaként is aktív szerepet vállalt és vállal Eger város környezetének alakításában, szépítésében. Többször tiltakozó megmozdulások szervezésével sikerült a városvédő egyesület céljait elérni, pl. az Agóra kulturális központ létrehozását, melynek fenntartása Eger városának évente 600 millió Ft-ba került volna. Száműzetése jelenleg is tart, pedig az Egyenlő Bánásmód hatóság is megállapította hogy kamarai munkája miatt lett eltávolítva munkahelyéről és vele szemben megtorlást alkalmaztak.

Dr. Tóth Judit

Szent Korona-tan

A Szent Korona-tan gazdasági berendezkedésének alapja

A Szent Korona tan a magyar történeti alkotmány legfontosabb alapelveinek összegzése. Tan, elmélet, doktrína, amelynek kidolgozását a 19. század második felében kezdték meg a magyar jogtörténet képviselői: Hajnik Imre, Timon Ákos, majd a 20. század első felében Molnár Kálmán. Mivel a Szent Korona Alkotmánya vagyis a történeti alkotmányunk a több mint ezer éves államiságunk során alkotott alap- és sarkalatos törvények összessége, tehát a jogszabályok több mint ezer év alkotmányos jogalkotását ölelik fel, tudományos és politikai igény volt arra a 19. század második felében, hogy megfogalmazásra kerüljön a történeti alkotmány jogelméleti összegzése, szellemiségének tudományos igényű összefoglalása. A kiegyezés időszaka ez, amikor az alkotmányos magyar államiság megmaradásáért folyik a küzdelem. Nemcsak a jog eszköztárát vetették be, osztrák részről megindul egy sajátos kultúrharc is, melynek célja a hagyományos magyar történelem-szemlélet átformálása volt a finnugor elmélet segítségével. A magyar jogtörténet képviselői álltak ellen legtovább ennek az egyértelműen politikai indíttatású törekvésnek. Jó példa Wenzel Gusztáv jogtudós, egyetemi tanár, az MTA tagja, aki 1872-ben adta ki a „Magyarország jogtörténetének rövid vázlata” című művét.

Magyar jog történetét Wenzel Gusztáv hat korszakra osztja, melynek első korszaka: **A Krisztus utáni IV. századtól sz. István király uralkodásáig (1000).**

ELSŐ KORSZAK. Krisztus után a IV. századtól sz. István király uralkodásáig. *) 7. §. A hazai jogtörténet kiindulási pontja. A tulajdonképi magyar jognak eredete a honalapítással függ össze. De ez magában véve azon világtörténeti eseményeknek lévén zárpontja, melyek Európa újabb politikai és társadalmi rendének alapítását eredményezték; hazánkra nézve pedig csak a hun-scytha

népek összes története által nyervén teljesb felvilágosítást: **a hunok fellépését Európában a IV. század végén tekintjük jogtörténetünk kiindulási pontjának. Különös figyelmet kell a hunok jogéletére fordítanunk, melynek belső összeköttetését a magyarok legrégebb jogrendével újabb kutatások kétségkívülivé tették.**

Tehát akkor, amikor a finnugor elmélet rendkívül rövid idő alatt meghatározóvá vált a magyar történetírásban, nyelvészetben és egyéb bölcsészeti tudományokban, a jogtudománynak volt annyi ereje, hogy a 20. század első feléig konzekvensen tartsa magát a hagyományos magyar történelem-szemlélethez, a hun-szkíta eredet tudathoz.

Szent Korona tan fő tételei:

- 1.** A Szent Korona tanának első és legfontosabb tétele, hogy a Szent Korona nem tárgy, nem szimbólum, nem jelkép, nem ereklye, hanem **élő és szent személy.**
- 2.** A Szent Korona, mint személy a hatalom teljességével rendelkezik. Az állam feje - *caput sacrae Regni coronae* és a nemzet, a Szent Korona tagjai - *membrae Sacrae Regni Coronae* együtt képezik a Szent Korona testét - *totum corpus Sacrae Regni Coronae*.
- 3.** Minden birtokjog gyökere a Szent Korona. **Sacra corona radix omnium possessionum.** A Szent Koronából hármlik minden javadalom (jószág –jószág) és hozzá is tér vissza. Vagyis a nemzeti vagyon összességének tulajdonosa a Szent Korona, a Szent Korona tagjait csak a birtoklás joga illeti meg.

Anonymustól tudjuk, hogy *Vérszerződés esküjének második szakasza így hangzott:*

- Ami jószágot csak fáradalmaik árán szerezhetnek, mindegyiküknek része legyen abban. A közös birtoklás szokásjogi rendelkezését Nagy Lajos törvénnyel erősítette meg 1351-ben. (ősiségi törvénye) a történeti alkotmány egyik tartó pilléréként működött fél évezreden át. Az ősiség célja az volt, hogy az ősi vagyont (aviticitas) nemzetségen kívüliek ne szerezhessék meg. Az ősiség

alapján az ingatlanok és az alapvető termelőeszközök nagy része felett tulajdonjogot szerezni nem lehetett, mivel a rendelkezési jogot az ősiség korlátozta. A birtokosokat valójában csak a birtokjog, és a használat joga illette meg, de az generációkon keresztül - a magszakadás és a hűtlenség esetét kivéve - elvileg korlátlan ideig. *Az ősi birtokot eladni, jelzáloggal megterhelni, szabadon örökíteni gyakorlatilag nem lehetett.* Minden birtok gyökere a Szent Korona – *Sacra Corona radix omnium possessionum*, tehát a birtok a Szent Koronából háramlik és magszakadás vagy hűtlenség-hazaárulás esetén a Szent Koronához tér vissza. Mi a célja az ősiségnek? Az ősiség célja a nemzeti vagyon (termőföld, föld méhének kincsei, termelőeszközök) *megőrzése*. A nemzeti vagyonnak ugyanis nemcsak a múltban és jelenben, hanem a távoli jövőben is biztosítani kell a nemzetség fizikai fennmaradását, jólétét, gazdasági és politikai függetlenségét. Már az Aranybulla kimondja:

„Fekvő birtok az országon kívülieknek ne adományoztassék.”(Aranybulla, 26.§)

Az ősiség teljes egészében kizárja a termelő eszközök koncentrációját, vagyis azt, hogy az emberiség javai kevesek magántulajdonában legyenek.

Nézzük meg hogyan is működött az ősiség intézménye:

Az egységes birtok - csupán birtoklásban és használatban felosztva – az osztályos atyafiaké volt, így például az apa nem hagyhatta a birtokot vérszerinti utódaira. Az egész nemzetséget illette. Az ősi jószág – (Frank Ignác: *Ősiség és elévülés Buda 1848*) nem azé egyedül, a ki bírja, hanem az egész nemzetségé, értvén mindazokat, kik . . . törvényes oknál fogva az örökségre számot tarthatnak, nemcsak a most élőket, hanem egyetemben a jövődöbeli maradvékot.’ Tehát ősi jószág nem az *örökhagyó* vagyona volt, az az eredeti szerzőtől háramlott az osztályos atyafiakra. Az osztályos atyafiakat (fratres conditionales) nemcsak a vér- (communio sanguinis), hanem a birtokközösség (communio juris) is összekötötte. Az ősi birtok jogközössége a leszármazottak végtelen sorát quasi *társaságként* kezelte. „Szabad tehát úgy fogni fel az ősi jogközösek viszonyát, mint társaságot, melyet megalapít a szerzőnek abbéli szándéka, miszerint maradvékának végtelen iziglen része maradjon a vagyonban, s mely *társaságnak mintegy csak alapszabálya az, mit az ősi öröklés rendéül* ösmerünk.”

(Zsögöd Benő /Grosschmid Béni/ Öröklött s szerzett vagyon- Budapest, 1897) Az ősiség és a magántulajdon egymást kizáró fogalmak. „Mert látni, hogy tiszta mai tulajdon csak a szerzeményen van, ellenben ősin egyéni tulajdon nem lehet.” (Zsögöd im. 95. old) Az ősi birtok nem magánvagyon, hanem nemzeti vagyon, amelynek vonatkozásában a mindenkori birtokos rendelkezési joga az *utódok érdekében* korlátozva van. Az ősi birtokot az eredeti állapotban kellett megőrizni, hogy a család, a nemzetség megmaradása a távoli jövőben is biztosított legyen. „Az ősi örökséggel átvett kötelesség t. i. abban áll, hogy az ősi örökséget az ember kevesbítlen köteles hátrahagyni.” (Zsögöd i.m.)

Az ősiség által összekapcsolt közösségben nem merül fel például a „ki vagyok én?” kérdése, hiszen az egyén pontosan ismeri azt a leszármazási láncot, amelynek mint közösségnek, ő maga is felelős tagja. „A 17. század végétől szép számban fennmaradt iratokban, contractusokban, 'osztály' levelekben, zálogleveleken a helybéli lakosok szigorú következetességgel jelölik meg saját azonosságukat: 'mü kik vagyunk Nemes Udvarhely Széki Homoród Almásiak ...minnyájan Nemes Személyek, egy vérből való osztályos atyafiak.” (Oláh Sándor Magyar görögkatolikus románok. Régió - Kisebbség, politika, társadalom 4.évf. 2.szám).

Az atomizáltság bizonyos értelemben fogalmilag kizárt, ugyanis az egyén egy olyan nagycsalád tagja, amely őt számon tartja. „Érdeme az ősi törvénynek egyéb örökjog felett, hogy a sírba szállt elődök szándékára az ősi vagyonhoz kötött következtetések által az ősi birtokost ébren tartja. Ez által a jogi érdekek láncszemein a család emlékei vonzzák az élő nemzedéket a családi múlt s a családi jövő felé, felszítván az érzésnek azon titkos rugóit, melyek a *jelen önérdekével szemben a családra gondolást* támogatják.

Minden osztályos rokonban az osztályrész átvételétől életfogytiglan végig él a kötelességnek érzete, a mely arra int, hogy az átvett osztályrészrel a többi ágaknak s azok maradékának holtául beszámolni tartozik. Mivel ennyi az, mit nem magadnak, hanem eleidnek köszönsz, s mert ezt ezek - nem csupán neked, hanem a többi maradéknak is szánták.” (Zsögöd i.m)

Az ősiséget a császári nyílt parancsal bevezetett Osztrák Polgári Törvénykönyv törölte el 1852-től. Az ingatlanokon fennálló magántulajdon volt az előfeltétele a hitelezés megindításának, hiszen jelzáloggal csak magán tulajdont lehetett megterhelni. Ezzel egyrészt megtört az a szerves jogfejlődés, amely

a magyar jogalkotás sajátossága volt. Az OPTK volt az első idegen jogszabály, amelyet a magyar jog testébe (Corpus Iuris Hungarici) kényszerrel beemelték. Másrészt a hitelezés tragikus társadalmi következményekkel járt. A kamatos kamatú hitelek visszafizethetetlenek voltak. A nemesség jó része az eladósodás következtében dzsentrivé süllyedt, a szabad parasztság, aki saját pénzén kellett, hogy megváltsa magát, tartalékai nem lévén, szintén hitelfelvételre kényszerült, teljesen nincstelenné vált. Ekkor alakultak ki a hitelezők által megszerzett nagy birtoktestek, a szabad parasztokból az addig ismeretlen telkekkel nem rendelkező zsellérek, és az a 2 millió nincstelen, aki kitántorgott Amerikába.

Dr. Tóth Judit - Tömörítvény

Dr. Tóth Judit jogász - 2008 óta foglalkozom a Szent Korona-tannal és a Történeti alkotmánnyal. Számos előadást tartottam a témában.

A Szent Korona gazdasági berendezkedésének alapja

Nagy Lajos király ahelyett, hogy teret engedett volna a magántulajdon és ezzel a monetáris gazdálkodás, azaz a pénzgazdálkodás térnyerésének, törvénnyel erősítette meg 1351-ben az ősi vagyon védelmét (1351 - ősiségi törvény), mely sarkalatos törvényként történeti alkotmányunk egyik tartópilléreként működött 1852-ig. Az ősiség célja az volt, hogy **az ősi vagyont (aviticitas) nemzetségen kívüliek ne szerezhessék meg. Az ősiség alapján az ingatlanok és az alapvető termelőeszközök nagy része felett tulajdonjogot szerezni nem lehetett, mivel a tulajdonjog a Szent Koronát illette.** Vélelmezzük, hogy a Szent Korona tulajdonjoga kiterjedt a nemzet termőföldjére, vizeire és a Kárpát-medence feletti levegő rétegre is.

Birtokot szerezni a Szent Koronának tett szolgálat fejében lehetett. A birtok nem azé volt, aki kapta, ugyanis az nemzetsége jövőbeni megmaradását szolgálta a nemzetségi birtoklás intézményén keresztül. Két esetben lehetett a birtokot elveszíteni: Ha a nemzetségnek magva szakadt, vagy hűtlenség esetén.

Az ősi birtokot *eladni, jelzáloggal megterhelni, szabadon örökíteni, átalkítani, megsemmisíteni nem lehetett.* Azt az eredeti állapotában (vagy jobb állapotban) kellett megőrizni, mivel készen kellett állni arra, hogy azt a tulajdonosnak - a Szent Koronának - megszakadás, vagy hűtlenség esetén vissza kell szolgáltatni. Tehát a Szent Korona jószágait jószágban kellett megőrizni.

A tulajdon és a birtok közötti különbség

Birtokost megilleti a:

- birtoklás joga (*ius possidendi*),
- a használat joga (*ius utendi*),
- a hasznosítás, másképpen gyümölcsötztetés joga (*ius fruendi*),
- birtokvédelem

Tulajdon: A dolog feletti teljes hatalom – *Plena potesta in re*

Tulajdonost megilletik:

- a birtokost megillető jogosítványok (*lásd fent*)
valamint a rendelkezési jogok: (*ius disponendi*)
- az elidegenítés és megterhelés joga (*ius alienandi*),
- a tulajdonról való lemondás joga (*ius derelinquendi*)
- az elhasználás, átalakítás, megsemmisítés joga (*ius disponendi de substantia*),
- a szabad örökítés, valamint az ajándékozás joga

Ma a világ valamennyi országában a magántulajdon (tulajdonjog) határozza meg a gazdaság és a társadalom szerkezetét, működését.

A korlátlan és korlátozhatatlan magántulajdoni szemlélet az alábbi veszélyeket hordozza magában:

Az *elidegenítés és a megterhelés joga* (jelzálog) magában hordja annak a lehetőségét, hogy az utódok (akár a nemzetség, a nemzet) elveszítsék fizikai létalapját: a termőföldet (vizeket, föld méhének kincseit, légréteget). Amíg a termőföld a közösség birtokában van, addig jó eséllyel biztosítva van a jövő, a fizikai, lelki, szellemi megmaradás esélyei adottak.

Az *elhasználás, átalakítás, megsemmisítés* jogát ma törvények korlátozzák, ám ezen törvények betartatásához sem jogi, sem politikai erő nem áll rendelkezésre.

elhasználás: tehetetlen tanúi vagyunk a termőföld földrészeket kitevő elhasználásának. Pl. az élő talajt rövid időn belül elpusztító glifozát jellegű gyomirtószer alkalmazása, a félegetett vadonok helyén létrejövő giga méretű monokultúras jellegű termelés, a talajban raktározott vízkészlet profit célú elhasználása, a légkör mérgezése, stb. következtében.

átalkítás: A technikai civilizáció gyors ütemben alakítja át az ember élőhelyét, mindehhez jogosultság is biztosított a tulajdonjog által.

megsemmisítés: atomhulladékok tárolása, vegyi mérgezés, háborúk, nem megfelelő gazdálkodás nyomán kialakuló elsivatagosodás, tengerek, élő vizek visszafordíthatatlan elszennyezése, stb.

A birtoklás joga a tulajdonjoggal szemben egy folyamatos gondoskodó jellegű létezési mód, melyben a birtokos nem a „magáéban, a tulajdonában” van, ezért nincs is korlátlan uralma a dolog felett. Mivel a birtokos a tulajdonosnak (a Teremtőnek, vagy a Szent Koronának, aki a Teremtőre mutat) elszámolással tartozik az átvett dolog vonatkozásában, azt eredeti állapotban, vagy jobb állapotban kell megőriznie használat során.

Aquinói Szent Tamás, az egyház legnagyobb teológusának álláspontja szerint a **tulajdonjog** korlátlansága, ezért a benne rejlő veszély miatt - **csak a Teremtőt illetheti meg.** Ebben az értelemben Aquinói Szent Tamás álláspontja megegyezik a Szent Korona tan álláspontjával.

Ertsey Attila DLA

Új pénz, új paradigma

Az új pénz, mint centrális megoldás a jelenlegi pénzrend krízistényezőire és mint alap egy önigazgató társadalom pénzrendszeréhez, szemben a CBDC kockázatával

Absztrakt

A jelenlegi pénzrend permanens krízisét több tényező okozza:
a jelenlegi tőkefogalom és értékfogalom, mely növekedési kényszert teremt egy véges erőforrásokkal rendelkező gazdaságban
a pénz árujellege, mely lehetővé teszi a pénzpiacok létrejöttét és a spekulációt, valamint a kincsképzést
a kereskedelmi bankok korlátlan hitelpénz-teremtési lehetősége, mely folyamatos inflációt gerjeszt
a pénzmonopólium, mely által a pénz birtokosai hatalmi pozícióba kerülnek.
Az új pénzrend egy új tőke- és értékfogalmon alapul. Az új pénz határidős, azaz lejáratos, öregedő pénz. Az új pénz önérték nélküli csereeszköz, a spekuláció és az infláció lehetséges kizárt.
A decentralizált pénzrendszer egy alulról felépülő, önigazgató társadalom alternatívájával megszünteti a munka nélküli jövedelemszerzést, és valós választ ad a CBDC globális bolsevizmusával szemben.

Egy robot 5-10-szer hatékonyabb, mint egy ember. 2050-ig 400-800 millió embert váltanak ki, akikből a mai paradigma szerint munkanélküli, eltartandó, felesleges ember lesz, akit alapjövedelemmel táplálnak, vagy leselejteznek.

Hogyan lehet megakadályozni, hogy az ember feleslegessé váljon? Az önjelölt globális elit válasza ismert: eugenika - népességszabályozás háborúkkal, járványokkal, éhínséggel, sterilizálással. E válasz mögött rejtve ott van az is, hogy eközben ők megtartják hatalmukat.

Mi a mi válaszuk?

Az okokig kell lemennünk a megoldásért.

Az elit hatalma elavult gondolatokon alapszik: egy elavult pénzfogalmon, egy téves tőkefogalmon és egy elavult tulajdonfogalmon. És azért tudják gyakorolni, mert monopoljogot szereztek ezek fölött. Ezekhez kell hozzányúlnunk.

A jelenlegi közgazdaságtan még nem lépett túl a marxi munkaérték-elméleten, amellett, hogy maga a gazdaság organikus működése ennek ellentmond, és jól mutatja a valóságot. Marx szerint egy áru értéke a belesűritett munkával azonos. Ez tévedés, melynek illusztrációja a kommunista rendszer hiánygazdasága, tudniillik annyit ér egy termék, amennyit a piac fizet érte. Az értékképzés folyamatának két pólusából azonban a jelenlegi, a materialista természet- és társadalomtudományon alapuló közgazdaságtan csak az egyiket látja, a másiktól nem vesz tudomást.

Az egyik pólus a materiális értékképzés. Itt az emberi képességet (szellemet, individuális munkavégző képességet) fordítjuk az anyagra, azaz a természeti alapra (pl. termőföld), ebből termék (áru) készül. Ha ez a termék kikerül a piacra, onnantól beszélhetünk gazdasági értékről. Az önellátó gazdaságban csak használati, vagy fogyasztói érték keletkezik, de mivel nem kerül be az árucseré körforgásába, gazdasági értelemben nem létezik. A másik pólus egy immateriális értékképző folyamat, és ez a szervezési érték. Ekkor a szellemet a munkára fordítjuk. A munka megszervezésével kevesebb ember tudja ugyanazt az árumennyiséget előállítani, így az ő munkateljesítményük megspórolódik. A megspórolt munka mellett az eddigi munkavégzők felszabadulnak és az ő jövedelmük is megspórolódik. Ez maga a képződő tőke. Ez a jövőben nem kizárólagosan a tőketulajdonosé, hiszen egy társadalmi összműködés eredménye, amiben benne van a vállalkozó (a mai tőketulajdonos) képessége is, de nem csak az. A nagyobb hányad a közösségé, és azt a tőkét a közösség átírányítja egy új területre, ahol a felszabadított emberek új munkáját finanszírozza hitelpénzként.

Ezért a ma munkanélkülivé tett tömegekből nem munkanélküli lesz, mert jövedelmüket nem vonja el monopoljogával élve a tőketulajdonos, hanem a munkavégzés alól felszabadított emberek megspórolt jövedelmét más területre kell irányítani, ahol ugyanők azt felhasználhatják jövedelemként a társadalom érdekében végzett hasznos munkára.

Vagyis ahelyett, hogy „felesleges” embereket gyártanánk, egyre több ember juthat több lehetőséghez, ha a tőke-, pénz- és tulajdonmonopóliumot feloldjuk.

Tehát van megoldás, de az efféle gazemberek, mint Harari, Schwab és a többiek inkább kiirtanának minket, és elvinnék életünk értelmét, a munkát, és alapjövedelmen tartanának, totális kontroll alatt.

Ez a működés csak egy tulajdonreformmal együtt tud működőképes lenni. Ebben a tulajdon a közösségé (a Szent Koronáé), és csak birtokba, használatba lehet adni, meghatározott időre és feltételekkel. Megvásárolni vagy eladni nem lehet. Az átruházásról a helyi közösség dönt, és ott pénzmozgás nem történik. Ez lendít a gazdaságon, mert nem fagyaszt le tőkét ingatlanba. A tulajdonreformnak ki kell térnie a termelőeszközökre és az ingatlanra is, azok speciális szabályozására. A használatba adott termelőeszközök egyfajta körforgása valósul meg, ahhoz kerülvén, akinek képessége van, nem ahhoz, akinek vagyoni fedezete.

A tőkefogalom és a tulajdon reformja mellett a pénzt is meg kell reformálni. Az új pénz határidős, azaz lejáratos, öregedő pénz. Az új pénz önérték nélküli csereeszköz, a spekuláció és az infláció lehetősége kizárt.

A pénz egy zárt rendszerben működő elszámolási eszköz, egyfajta könyvelés. Nincs árujellege, nem kerül ki a tőzsdére, nem érinti a spekulációs árfolyammozgás, nincs árfolyama.

Egyetlen bank van, a központi bank, mely nem gazdálkodik, csak kibocsátja a pénzt és bevonja és könyveli mindenki bankszámláját. A határidős pénz tág lehetőségeket nyit, de Alexander Caspar javaslata szerint egyéves ciklusban működne, kezdetben. A termelő vállalkozásoknak kettős számlarendszerük van,

egy bevételi és egy kiadási számla. A pénzigényt a vállalkozások gazdasági terükben jelzik a bank felé, aki azt hitelként az éves kiadandó pénzmennyiséget a vállalkozás nyitószámlájára teszi január elsején. Ez éves fix pénzmennyiséget jelent, és kizárja az inflációt. A kiadási számláról költheti a vállalkozás pénzét, fedezve költségeit, a termelési költséget, a jövedelmeket, és év végéig elkölti azt, a számla kiürül. Bevételeit a bevételi számlára gyűjti, ami azonban zárt számla, nem nyúlhat hozzá. Év végéig ez a számla feltöltődik, nagyjából azonos mértékben, mint amennyi a kiadása volt. A bank az év fordulóján a zárt számlán lévő pénzt átkönyveli a következő év nyitó kiadási számlájára, és az első év hitelét nem kéri vissza. Innentől önjáró a rendszer.

A nem termelőknek, akik csak fogyasztók, csak kiadási számlája van.

Az új pénz feltétele a helyi gazdaságban létrehozandó társulások léte. Ők a termelőkből és fogyasztókból állnak össze – klasszikus formái a spontán létrejött kosárközösségek, vagy munkástanácsok. Az árat a termelők és a fogyasztók állapítják meg, nem profittermelés céllal, hanem úgy, hogy a termelési költségek fedezzék a termelő költségeit, és találkozzanak a fogyasztó pénzkínálatával. Ők közösen állapítanak meg egy árrést, ami a közösségé.

A pénznek ma is három formája van, de ezt elfedi a jelenlegi működés:

- vásárlópénz, hitelpénz, ajándékpénz. A vásárlópénz a csereeszköz, ez tud átalakulni a másik kettővé, a helyi közösség testületének döntése alapján. A tranzakció lezajlik, a vásárlópénz egy része a termelőhöz áramlik, az árrés pedig a közösség testületéhez (de egy meghatározott részéről maga a vállalkozás is dönthet). A testület ezt átalakítja hitelpénzzé vagy ajándékpénzzé.

A hitelpénz a helyi közösség beruházásigényét fedezi. Ezzel a társulás banki funkciót vesz át. A kereskedelmi bankokra nincs többé szükség. A hitel személyi és nem reálhitel. Nem kell vagyoni fedezet, hanem vállalkozói képességre van szükség.

A pénz másik része ajándékpénz. Ez mindazt finanszírozza, amit eddig az állam adópréssel elvett és az újraelosztó rendszerén keresztül ebből finanszírozta azokat az intézményeket és egyéneket, akik vagy csak fogyasztanak, vagy immateriális termelést végeznek: egészségügyet, oktatásügyet, kultúrát, egyházakat, gyerekeket, idősgondozást, és a redukált állami funkciókat (törvényhozás, igazságszolgáltatás, végrehajtás, rendőrség, honvédség). Ez most a helyi közösség rendelkezése alá kerül. Ezt csak egy átmenettel lehet megvalósítani, egy új Kiegészéssel, ahol az állam tervszerűen vonul vissza a gazdaságból

és a kultúrából, olyan ütemben, ahogy a helyi öngazgató intézmények kiépülnek. Az új pénzmozgást egy társasjáték szimulálja, aminek segítségével a helyi közösség megtanulja a pénzzel való felelős gazdálkodást.

Az új rend a helyi közösségekből indul, és szervesen fejlődve alulról felfelé integrálódik, falusi-járási-megyei-regionális szinten az országos szintig. Egy a jelenlegi struktúrával analóg rendszer épül ki, egy lényeges különbséggel: az eddigi egységállam centralizáltan, felülről lefelé épül, kétes legitimitációval és kedvezményezett rétegekkel, akik pozíciókat szereztek a rendszerben. Az új rend pedig alulról fölfelé és legitim módon épül.

A jelenlegi paradigma pedig egy centrális megfigyelőállam és egy világkormány felé halad, annak központosított digitális valutájával, egy totális bolsevizmus felé.

Az új paradigma pont fordítva: alulról, az érintettek kontrollja alatt, értve és akarva, semmilyen intim adatot nem kezelve.

Az új rend felépítése megkezdődött, a létesülés során adódó kérdésekre az öngazgató társadalom ad választ, amit a Párhuzamos Társadalom Mozgalom képvisel és épít. Ők két forgatókönyvet készítenek: egy vészforgatókönyvet egy krízis – bankválság, hiperinfláció, tőzsdekrach, háború, stb.) esetére és egy lassú, szerves fejlődés esetére. Az új rend reziliens, tehát bármilyen válsághelyzetben működőképes marad.

Források:

Rudolf Steiner: A szociális élet kérdései

Rudolf Steiner: Nemzetgazdasági kurzus

Alexander Caspar: Az új pénz

Lothar Vogel: Az ember önmegvalósítása a szociális szervezetben

Ertsey Attila DLA - Pályái

Öko-építész, tervező, egyetemi oktató. 1985-ben végzett a BME Építészmérnöki karán. Doktori fokozatát 2013-ban szerezte a Pécsi Tudományegyetemen.

Mesterének Makovecz Imrét tekinti. Önálló, autonóm házak és települések szakértője. A Kós Károly Egyesülés tagja. A Fenn tartható építészet c. könyv (TERC, 2017) társszerzője. A BME-n a Környezetbarát építés posztgraduális szakmérnöki képzés témavezetője.

A Kós Károly és a Nádasdy Alapítvány elnöke, a HuGBC alapító tagja.

2009-2013: a Magyar Építész Kamara alelnöke. 2009-2012: Borszék város főépítésze. Európai Közép folyóirat alapító szerkesztője, 2018.

Díjak, tervek, épületek:

- Diplomadíj, 1985
- Az Év Napháza megosztott I. díj, 2007
- Kormányzati Negyed tervpályázat nyertes tervezői csapatának tagja, 2008.
- Autonóm szalmabála-ház, Penc, 2009-10
- Újpalota, passzív panelház-felújítás, 2011
- Milánói EXPO magyar pavilon terve, 2016
- Megyeri Tigrisek Aréna 3000 fős sportcsarnok terve 2012-2017
- Szalmabála-ház, Pilisszentlászló, 2019
- Szentgál, biodinamikus sajtüzem, 2016-2021

Lócsi József Attila

Az Üdvözítő és a jubileumi esztendő

Az előadás témája:

Alapvetés, keresztény – azaz krisztusi – szempontok szerint, az adósság elengedés, elosztás, kamatmentesség témakörben, az Ó és Újszövetségi kinyilatkoztatások vizsgálatával.

Bevezetés:

Tisztelt hallgatók, tanácskozás résztvevők és kedves olvasóim!
Egy megdöbbenő vallomással tartozom önöknek: Halálra méltó dolgokat cselekedtem. Tettem mindezt a legnagyobb lelki nyugalommal, 70-hez közelgő életem utolsó harmadában.

Továbbá lelkiismeret-furdalás nélkül kijelenthetem, folytatni fogom hátralévő életem végéig eme nem csekély büntetéssel elmarasztalandóvá ítélt tevékenységemet, vagy amíg csak erőm engedi. Netán - ha emiatt az üldözőim hamarabb elkaphatnak - az ítélet végrehajtásáig.

Kegyelmet nem remélhetek, nem is fogok tőlük kérni!

Az ítélezők törvényeit nem fogadja el a bennem munkálkodó lelkület.
Annál is inkább, mert azokat lehetetlennek vélem betartani.

Íme, bevallottam mindent, feltárom annak alapjait:

Vannak vallási közösségek, melyek szent(-nek hitt és magasztalt) irataikban, embertársaik kiközösítésére, lealacsonyítására alkalmas tételeket hirdetnek, csupán azért, mert nem tartoznak közéjük. Ilyen írásmagyarázatoktól sajnos a(z úgynevezett) kereszténység sem volt ment. Háborúk, faji- vallási zavargások keletkeztek(, keletkeznek ma is!) emiatt.

Nem vagyok, nem is szeretnék ilyen alapokon működő egyetlen közösség tagjává sem válni. Ünneplem a szombatot, mert az egyrészt pihenőnapot jelent, másrészt hétnaponta Isten is megpihen s én elhittem neki, hogy az szükséges a lelki békém megőrzése érdekében. Harmadrészt a miatt, mert ezt

is kinyilatkozta: A saját képére vagyok teremtve.

Negyedszer: mindezt „sajnos” onnan tudom, hogy tanulmányozom a törvényeket (Tóra = Mózes 5 könyve) is, és e bűnöm feletti halálos ítéletet is onnan tudom, mert olvastam azt (tilalmaik ellenére) némely, a róla szóló magyarázatok vonatkozó tételeiben.

(Így aztán most másokat is halálos bűnbe rángattam bele. Ha féltik tehát az életüket, azonnal csukják be e könyvet, vagy meneküljenek az előadásomról! Folytatni fogom!)

Ötödször: E test szerinti életemben nem vagyok Mózes népének lezármazottja. Éjjel (szintén tilalom ellenére) pihennem kell pár órát és - most már mindegy, azt is bevallom - néha nappal is szunyókálok kicsit.

Mert szerintük:

Ha pihenőnapot tartok, halál fia vagyok, ha nem, akkor ember sem vagyok. Szép kilátások!

Sőt némely írás a más vallási csoporthoz tartozók legjobbjainak megölésére, megfojtására nyílt buzdítást (sőt kötelezést) tartalmaz!

/Ezeket talán megúszom, mert nem tartozok a legjobbak közé. :)/

Komolyra fordítva a szót:

Kérték, (és igazuk van) hogy ne tegyek közzé pontos idézeteket a fentiekkel kapcsolatban, nehogy bajba sodorjam magamat és a közösséget. Magamat kevésbé félttem emiatt.

Mert (itt a szomszédban tapasztalhatjuk,) hatalmukban áll, hogy akár egész nemzeteket, a világot is bajba sodorják önös érdekeik szerint.

És ezt a kort nevezzük mi, ma „civilizációnak” ?

Civilizáció:

A fogalom Rotterdami Erasmus egyik írásában tűnik föl először. A gyermek illő magatartásáról (De civilitate morum puerilium) írott illemtankönyvét 1530-ban adták ki. Könyvecskéjét Erasmus úri családok gyermekeinek ajánlotta. Az általa bevezetett fogalom jelentését legárnyaltabban a „viselkedés béli jólneveltséggel” lehetne meghatározni.

A civilizáció – véleményem szerint – a társadalomfejlődés, az anyagi műveltség legmagasabb foka, melyben (egy teljes bolygóra kiterjedő) társadalmi-gazdasági alakulat, igényeinek megfelelően, szelektíven és módosítva magába olvasztja a korábbi korok (nemzeti) eredményeit, (megőrizve azok hagyományait,) tökéletesíti és tovább fejleszti őket.

Korunk egyelőre nem ilyen. Vezetői nevetlen, önző gyermekek módjára viselkednek és (szak)barbár törvényeik által vezetik a reájuk bízott egyoldalúan fejlett nemzetállamokat.

Szerencsére van Szabadítónk és Üdvözítőnk, aki, amikor köztünk járt megmondta, hogy az efféle törvények semmit sem érnek Isten szemében. Csak arra jók, hogy eltávolítsák – ha lehet még a választottakat is – az Igaz úttól.

„Így aztán az Isten beszédét erőtlenné tettétek, amit *kijátszatok* a rendeleteitekkel és sok ehhez hasonló *műveltek*.” – fedte és feddi őket Jézus. Nem alaptalanul! (Lásd: Mt. 15,3-11; Mk. 7,6-15.)

„Ahhoz, amit mondok, ne tegyetek hozzá semmit és ne is vegyetek el belőle, hanem tartsátok meg az Úr, a ti Istenetek parancsait, amelyeket adok nektek.” (5Móz. 4,2)

Az emberi megismerés, befogadás szintjei

Az Úr-Isten Üzenetei megértésének egyedül önmagunk vagyunk a korlátai. Először is, mert nem keressük annak értelmeit. Lustaságból, „időhiányból” vagy, mert erre szoktattak?

Másodszor, mert nem jutottunk még el – lustaságból, „időhiányból” vagy, mert erre szoktattak, ritka esetben az értelmi képességeink miatt –, a megismerés megfelelő szintjére.

A megismerés szintjei ezek:

1. a cselekvés szintje (ha őszinte, többet ér, mint a másik kettő)

2. egyértelmű fogalmak szintje (ahol a bor alkohol, a kard egy gyilkos eszköz)

3. az elvont fogalmak (jelképek, metaforák...) **szintje**

Isten senkit sem zár ki a megismerésből, mindenkit elér a képességeinek, a hozzá való közelségének – közeledési szándékának – a színvonalán. Nála nincs ebben megkülönböztetés!

Nem ő az, aki elzár minket az **Igazságtól**, a való **Élettől**, az ehhez vezető Úttól.

Ez igaz a világon minden emberre, így a tiszta lelkiültre vágyó Zsidó testvéreinkre is.

Tisztázzunk röviden pár fogalmat:

Az üdvösség (latin *salvatio*, *salus*; görög *szōtēria*; héber *יְשׁוּעָה* *yāšūā*) vagy másképp: üdvözülés, megszabadulás, megmenekülés; mindegyik kifejezés ugyanarra az alapvető tapasztalatra utal: megmenekülni, üdvözülni annyit jelent, mint kimentve (kihúзва) lenni olyan veszélyből, ahol az ember élete forog kockán.

Ezt teszi - próbálja tenni - velünk az **Üdvözítőnk** is. A Szentírás világosságában nagyon egyszerű e szavak a **jelentése**. Azt jelenti: közösség keresése Istennel, melyben erős támaszunk van.

Az Ó és Új iratok keletkezésének körülményei, származtatásai, vélt - valós időpontjai.

A „tudományos” kutatások szerint a Tóra öt könyve „okmányok” egybeszerkesztéséből lett. Ezek különböző időből és helyről valók, s jóval későbbiek Mózesnél. A Jahvista és az Elohista okmány vagy forrás onnan kapta a nevét, hogy az Isten neve Jahve-ként vagy Elohim-ként fordul elő bennük. Ezeket egészíti ki, a papi hagyomány.

(**Elohim**: istennév. Az egyes számú (arám *elah* = Él'a v. Élő?) csaknem kivétel nélkül emelkedett stílusú szövegben fordul elő. A többes számú **Elohim** (=Élőim v. Eleim?) több mint 2000 helyen szerepel az Ószövetségben, s rendszerint az **isteneket** jelöli, de ritkán áll többes számú állítmánnyal.)

A szövegek csoportosítása különböző szempontok figyelembe vételével történt és a hagyományokban is különböző áramlatok figyelhetők meg.

A „jahvista” hagyomány jellemzője az élénk, színes stílus. Képekben gazdag nyelvével felel a legnehezebb kérdésekre, amelyek felmerülnek az ember lelkében. Ezt a hagyományt júdeai eredetűnek tartják, s első írásba foglalása talán Salamon idejében történt.

Az „elohista” hagyomány stílusa józanabb, erkölcstana szigorúbb.

Az úgynevezett „papi” hagyomány fő témája ellenben a törvény, s a figyelmet elsősorban a szentélyre, az áldozatokra és az ünnepekre tereli.

Nyilvánvaló, hogy igazi gond a kettős történetek, az ismétlések és ellentmondások kérdése. Ezek mindjárt a Teremtés könyvének elején jelentkeznek: a teremtés két leírása, az özönvíz egymásba olvasztott két elbeszélése ... stb. Mózes öt könyve kb. ie. 400 körül, Ezdrás idejében kapta a mai alakját a kutatók szerint.

Szerintem: Volt egyszer a régiségben egy élelmes pásztornép. Isten kegyelméből jó földterületeken legeltethették a jószágaikat. (De hát ki az, aki nem? Abban az időben!) Jelentős fölöslegük keletkezett élelemben, s ezzel egy részük kereskedni kezdett. Hozták - vitték az árut, s azzal együtt a nemzetek történeteit is a Teremtésről, korszakokról, gondterhes időkről, bölcs együttélési szabályokról. Látták, hogy másoknak van ilyen, alkottak maguknak is egyet. (Amire persze rányomta a bélyegét a kereskedők számtani tudálékossága.)

Közben a jólétük miatt többször kerültek más nemzetek uralma alá, így saját kínjaikból, Istenhez kiáltásaikból eredő szabadulásaik nyomán is összejött néhány történet. Fenyítései után mindig volt egy rövid időszak, amikor bölcs, ihletett tanításokat követtek, majd a vezetőik nyakassága újra és újra elfordította őket azoktól. Erről olvashatunk egy jó vastag könyvben.

Végül eljött közējük az Úr maga, onnan, ahonnan nem is várták. Aki, amikor az általuk pogányoknak (istenteleneknek) nevezett nemzet egyik leányát hívták gyógyítani, így szólt:

„Én nem küldtettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz.” (Mt. 15,24b) Másutt pedig kijelentette: *„Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek.”* (Mt. 9,12b)

Üdvözítőnk, Szabadítónk eljött azok közé, akiknek leginkább szüksége volt a közvetlen jelenlétére, hogy az egész emberiséget megtanítsa a példájukon, hogyan kellene és hogyan nem szabad a földi utunkat járni. Tehát, hogyan viseljük a Semmirevalóság dolgaival.

Erről ama vastag könyv kisebbik, töredék része üzen nekünk a korabeli szemtanúkkal.

A téma részleteinek kibontása:

Mit találunk, az un. „jubileumi -ünnepi- évről” a mózesi törvényekben és a prófétáknál?

„A hetedik esztendőben pedig szombati nyugodalma legyen a földnek, az Úrnak szombatja: szántóföldedet ne vesd be, és szőlődöt meg ne mesd!”
(3Móz. 25,4)

Hét évente tehát pihentetni kellett a földet, egy egész esztendeig.

„Számlálj azután hét szombat-esztendőt, hétszer hét esztendőt, úgy hogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilenc esztendő legyen: Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, (Ez a mi októberünknek felel meg) a hónap tizedikén. Az engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földeteken. És szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának; kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek, és kapja vissza ki-ki az ő birtokát, és térjen vissza ki-ki az ő nemzetségéhez.” (3Móz. 25,8-10)

Milyen adóság-elengedéseket jelentett ez, melyek voltak a korlátai?

„A kürtölés esztendejét követő esztendők száma szerint vásárolj a te felebarátodtól; a természetes esztendők száma szerint adjon el néked. Az esztendők nagyobb számához képest nagyobb árt adj azért, a mit veszel, az esztendők kisebb számához képest pedig kisebb árt adj azért, a mit veszel, mert a termések számát adja ő el néked.” (3Móz. 25,15-16)

„A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld!” (3Móz. 25,23a)

Honnan ismerős ez?

Nagyon bölcs, ember és természet-központú intézkedések!

Volt viszont egy fontos kivétel:

„Ha valaki lakó-házat ad el kerített városban, az kiválthatja azt az eladás esztendejének elteléséig; egy esztendőn át válthatja ki azt. Ha pedig ki nem váltják az esztendőnek teljes elteléséig, akkor a ház, a mely kerített városban van, örökre azé és annak nemzetségei marad, a ki megvette azt; nem szabadul fel a kürtölésnek esztendejében. Az olyan falvak házai pedig, a melyek nincsenek körülkerítve, mezei földek gyanánt számíttassanak, kiválthatók legyenek, és a kürtölésnek esztendejében felszabaduljanak.” (3Móz. 25,29-31)

A papi rendhez tartozók (Lévíták) tulajdona -természetesen - a városokban is kivétel volt.

Mi történt azzal, akinek kölcsönt kellett kérnie?

Voltak, akik kölcsönt nem kaphattak, mi lett azokkal?

Hogyan jártak el más népek fiaival, gyermekeivel?

„Ha a te atyádfia elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted. Ne végy ő tőle kamatot vagy uzsorát, hanem félj a te Istenedtől, hogy megélhessen melletted a te atyádfia. Pénzedet ne add néki kamatra, se uzsoráért ne add a te eleségedet.” (3Móz. 25,35-37)

„Ha pedig elszegényedik melletted a te atyádfia, és eladja magát néked: ne szolgáltatassd úgy, mint rabszolgát. Mint béres, mint zsellér legyen nálad; a kürtölésnek esztendejéig szolgáljon nálad. Azután menjen el tőled ő és vele az ő gyermekei, és térjen vissza az ő nemzetségéhez, és térjen vissza az ő atyáinak örökségébe.” (3Móz. 25,35-37)

Ez mind szép dolog! Viszont az „idegenek”-re más törvények vonatkoztak. Azokat rabszolgaként lehetett tartani, nem szabadultak, még az unokáik sem.

„Az idegentől szedhetsz kamatot, de testvéredtől ne szedjél kamatot!” (5Móz. 23,21)

Tehát velük – idegenekkel – szemben megengedett számukra az uzsora. (Ámde nem kötelező!) Nincs semmi elengedés, nincs ünnepi ötvenedik esztendő! Számíthatunk-e ebben azokra, akiknek kezében van a világ pénzügyeinek irányítása?

A válasszal még várjunk egy kicsit!

Voltak-e az elengedéssel kapcsolatos megváltói várakozások az Ószövetség népében?

Igen, de az a vétkek elengedésére, a Sátáni rabszolgaság feloldására, a test és lélek gyógyulásának örömteljes időszakára vonatkoznak, amit az Úr szolgálja, az Emberfia hirdet...

„Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak. Hogy hirdessek az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszújának napját. Hogy megvigasztaljam mind a gyászolókat, és koszorút adjak a hamu helyébe, örömmel olaját a gyászruha helyett, a szomorúság lelke helyett meg ünnepi örömeinket. Az igaz élet tölgyeinek nevezik majd őket, akiket az Úr ültetett el, az ő dicsőségére.” (Ézsaiás 61,1-3.)

...s hirdeti az Istentelenség fiait elleni napot, a Semmirevalóság megtorlásának esztendejét:

„Mert a bosszú napja volt a szívemben, s elérkezett megtorlásom esztendeje.” (Ézsaiás 63,4.)

Meg kell jegyeznünk itt, hogy a zsidó nép sem értette teljes valójában, mit kell várnia a felkent (a mi fogalmaink szerint felruházott) Szabadítótól. (nyelvükben a messiás, görögül χριστός) Még a közvetlen tanítványok is, egész a felfeszítéséig azt hitték, hogy a földi, elnyomó hatalmak igája alól fogja felszabadítani őket. Az egyértelmű fogalmak szintjén gondolkodtak.

Jézus önvallomásai:

– *„Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt és a kinyilatkoztatásokat. Nem érvényteleníteni jöttem, hanem inkább (tartalommal) teljessé, (tökéletesé) tenni.” (Mt. 5,17 = Eü. 4,21.)*

...és ez semmi esetre sem vonatkozik az anyagi létben vergődők gondjainak megoldására:

– „Békülj ki idejében, még útközben ellenfeleddel, hogy át ne adjon a bírónak, a bíró a poroslónak és tömlőcbe ne vessenek. Bizony mondom neked: ki nem szabadulsz onnan, amíg az utolsó fillért meg nem fizetted.” (Mt. 5,25-26; Lk. 12,58-59. = Eü. 4,29-30.)

Valaki a tömegeből ezt mondta neki:

– „Mester, mondd a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökségünket!

– De ő így válaszolt:

– Ember, ki tett engem fölétek bíróvá vagy végrehajtóvá? – Azután ezt mondta nekik:

– Vigyázzatok, és őrizkedjete minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, nem a vagyonban való dúskálástól függ az ember élete!” (Lk. 12,13-15. = Eü. 10,45-47.)

Jézus nem kíván beleszólni, az anyagi javakon való osztozkodásainkba.

– „Követlek Uram! de előtte engedd, hogy elbúcsúzzak a háznépemtől!

– Aki már fogja az eke szarvát és hátrafelé tekintget – figyelmeztette Jézus – nem alkalmas az Isten Uruságába.” (Lk. 9,61-62. = Eü. 6,16-17.)

Azt viszont elvárja tőlünk, hogy határozottan döntsünk: Milyen Úton szeretnénk járni! A világ dolgaihoz kötődünk, vagy Isten országát akarjuk építeni? Figyelmeztet is többször:

– „Ne halmozzatok kincset e földön! Rozsda és moly emészti, tolvajok fedik fel, aztán ellopják. Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok nem lopják el. Mert ahol a ti vagyonotok van, oda vonzódik a ti szívetek is.” (Mt. 6,19-21. = Eü. 5,21-23.)

– „Az én Uruságom nem ebben a világban van – felelt Jézus. – Ha ebben a világban volna királyságom, a szolgálaim küzdenének azért, hogy ne legyek kiszolgáltatva a zsidóknak, de (ma még) az én Uruságom nem ide való.” (Jn. 18,36 = Eü. 26,76)

Vannak Igék, melyek a cselekvés, az egyértelmű fogalmak szintjén anyagiaságra utalhatnak:

„Ekkor maga elé rendelte őt az ura, és ezt mondta neki:

– Te gazember! Minden tartozásodat elengedtem, mert esedeztél előttem. Nem kellett volna neked is megszánnod a szolgatársadat, ahogy én is kegyelmet gyakoroltam teirántad?

Haragjában tehát az uralkodó rabszolgahajcsárok kezébe adta, mindaddig, míg le nem törleszti az összes adósságát. Ekképp fog cselekedni az én Égi Atyám is veletek, ha őszinte szívvel nem engedi el mindenki az ő embertársának a(z ellene elkövetett) vétkeit.” (Mt. 18,32-35. = Eü. 15,95-98.)*

(* A zárójelbe tett rész a régi kéziratokban nem található)

Az ún. „Miatyánkban” az egyik Istenhez szóló fohász (**bocsásd meg... helyett**) így is fordítható:

„Engedd el a tartozásainkat, ahogy elnézőek voltunk mi is a botladozó-inkkal (vétkeseinkkel, adósainkkal) szemben.” (Mt. 6,12. = Eü. 5,14.)

Ám ezek a példák, nyilvánvaló – már csak a szövegkörnyezetükből adódóan is –, hogy nem anyagi, pénzbeli tartozásra utalnak. Az első jelképes történet egy könyörtelen szolgáról, akinek – tessék utána számolni – visszafizethetetlen mennyiségű tartozását engedték el, majd ezt követően egy csekély összegű adósságáért verte és csukatta le a szolgatársát. A botlások őszinte szívű elnézéséről szólnak az imádságban lévő igék. A megoldás egyértelmű.

Az „adósság” a „tartozás” az isteni rend elleni vétkek metaforája. Az elengedés a tévutakhoz-kötöttségéből való szabadulást segítő, támogató erő.

Végül is: Tegyük fel a kérdést:

Mivel tartozunk, tartozhatunk mi emberi lények a Teremtőnek? Mert tőle kérünk elengedést, úgy-e? Mivel is tartozhatok én? Mivel tartozik ez a közösség? Mivel tartozik ez a nemzet? Az emberiség mivel tartozik?

Az önmagamra vonatkozó válasz talán ez:

Tartozom a Teremtőmnek a feladattal, amivel ide születtem közetek, emberek közé, Isten képmásaként. Naponta kell, hogy az *engesztelését* kérjem: Engedd el, kérlek Uram, amit ismét nem tudtam abból a feladatból *teljesíteni! (teljessé tenni)*

A többi – másokat is érintő – tartozások átgondolását, a fentiek alapján önökre bízom.

Most térjünk vissza a korábbi kérdésre:

Számíthatunk-e az anyagi tartozások, kölcsönök, kamatok őszinte elengedésében azokra, akiknek kezében van a világ pénzügyeinek irányítása?

Idézhetnék ismét tanításokat, melyekben Mózes fentebbi **megengedő** szavait, egyes tanítómesterek kötelező parancsként értelmezik és adják tovább.

Nézzük, hogyan viszonyulnak az Úr tanításaihoz, az Üdvözítőhöz, aki közéjük érkezett?

Egyik történetükben a tanítójuk egy líbiai szamarat vezetett a bölcsészhez és szólt: *„Én láttam annak a könyvnek egyik hittételét, amely azt mondja: Nem jöttem a Mózes törvényét felbontani, hanem beteljesíteni.”* Azután hozzátette: *„Eljött a szamar és felrúgta a gyertyatartót!”*

Egy másik tétel erről szól: a saját nemzete biztosítva van a felől, hogy a szabadító, amikor eljön, minden nép rabszolgája lesz nékik.

Az első idézetben a rabbi nyilván azért vitte a szamarat – a vele nyilván hasonló értelmi szinten álló „bölcs-észhez” –, hogy a szavainak súlya legyen. (Cselekvés szintű felfogás és tanítás.) A másik idézet nyilvánvalóvá teszi, hogy a sötétség függőnye miként rejti szem elől a felismerést.

Válaszom a kérdésre:

Legyünk óvatosak még akkor is, ha erre ígéretet kapnánk. Ahogy mostanság hirdetni kezdték: „Ne legyen semmid, és boldog leszel!” Cserébe tán még a tartozásokat is elengedik? Erre megy ki a játék? Ha játszani akarnak, hát legyen: Dobjuk vissza a labdát!

– „Világunk ’hatalmasai’, nagyurak! A jelszót kitaláltátok, kezdjétek példát mutatni. Adjatok vissza mindent, amit a teremtett világ ’erőforrásaiból’ kisajtoltatok! Vissza mindent a Földnek, a Természetnek, az Emberiségnek! Ezen az alapon ’indítsuk újra’ a világot, egy régiségből fennmaradt, székelyek, magyarok által őrzött választási, erkölcsi rend szerint!

Ne legyen hát semmiték, és boldogok lesztek! Ti, először a világon.”

Ha ebben példát mutatnának, elkezdhetnénk bízni bennük. De addig ne tegyük azt!

Az elengedés, a megváltás és üdvözítés megvalósulása Szabadító Jézus Urunkban.

Az Üdvözítőnk üzenetben rögzített cselekedeteinek példáit kövessük:

„Jézus azonban nem bízta rájuk önmagát, mert mindnyájukat ismerte, nem volt tehát szüksége arra, hogy bárki bizonyosságot tegyen az emberről; Jól tudta ő, mi lakozik az emberben. (Jn. 2,25.)

„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem azt, hogy őrizd meg őket a semmire-valóságtól. Nem e világból valók, mint ahogy én sem vagyok ebből a világból való.” (Jn. 17,15.)

„Mert ahol ketten, vagy hárman egyé válnak az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt. 18,20)

„És íme, én ti veletek vagyok, minden napon e világ végezetéig.” (Mt. 28,20b; = Eü. 28,118b)

„Amikor tehát megmosta a lábaikat, felvette a felsőruháját, ismét ledőlt és így szólt hozzájuk:

– Értitek, mit tettem veletek? Ti így hívtok engem: Tanítómester! vagy: Uram! és helyesen mondjátok, mert az vagyok. Tehát, ha én az Úr és Tanító megmostam a lábatokat, ti is tartoztok megmosni egymásnak a lábait. Mert példát adtam nektek, hogy amit én tettem veletek, ti is azt műveljétek. **Nagyon fontos**, amit most mondok: A rabszolga nem nagyobb az uránál, de a küldött sem nagyobb annál, aki őt küldte.”

A lábmosás rabszolgai feladat volt.

Készek vagyunk-e – rabszolgaként – szolgálni nemzetünk, s az egész emberiség javát, félretéve, elfelejtve minden önző érdeket?

Készek vagyunk-e – ahogy az a szkítákról hírlük – hazugság, képmutatás nélkül élni, példát mutatva egy hazug és képmutató világban?

...

Ha a válaszunk igen, kezdünk hasonlónak válni ahhoz, akinek a képére teremtettünk.

Építsük hát vele, az ő birodalmát, és abba gyűjtsük az igaz lelkiület kincseit! Erre kötelez minket e körben ismert elméletek és bizonyítékok tárháza a vele közös örökségünkről.

Kötelez ősi Kárpát-hazánk földje, eleink „aranykorba” visszanyúló lelki hagyatéka.

Végszó: Van már, akinek felajánlottuk az országunkat! Boldogasszonyunk méltó rá, hogy Szent Koronánk felügyelője legyen, amíg az egyedüli arra érdemes Szabadítónk, a KI (ígéret szerint!) Eljövendő, ismét köztünk nem lesz egy általa (és velünk együtt) teremtett szeretet-teljes világban.

Az Öregisten, Teremtő Atyánk, Szabadító Jézus Urunk, Boldogasszonyunk áldása legyen Kárpát-hazánkon és benne minden jóakarátú emberen!

Utóhang:

(Hogy senki önérzetét ne sértsük meg vele, a nyomtatásból kihagyandó!)

A felvezető sajtótájékoztatón a következő kijelentések hangzottak el:

„...ez egy elferdítés, hogy ő a bűnök bocsánatáért jött, hanem az emberek életét tönkre tevő adóság elengedéséért jött. Csak nem kell elferdíteni a Biblia szövegét. Mindenki megnézheti és leellenőrizheti, akinek kétségei vannak ezzel szemben...”

/Dr. Drábik János/ Kétségeim voltak, megnéztem, leellenőriztem. Nem értek vele egyet. Ezért írtam a fentieket.

„... elég nekünk az a vita, amit az a gondolat szül - amit én évek óta hirdetek -, hogy mi magyarok eredendően keresztények vagyunk, mondom azért, mert a mi szkíta eleink 3000 évvel Jézus urunk eljövetele előtt már pontosan úgy éltek, ahogy háromezer évvel később Jézus Urunk mikor eljött, tanította.”

/Patrubány Miklós István Ádám/ Egyetértek.

Lócsi József Attila - Pályáiv

Az életemmel kapcsolatos tényeket fontossági sorrendben - a lényegtelenről a legfontosabb fele haladva, /tehát anyanyelvi rendünk visszajáról/ - közlöm, az alábbiak szerint:

Magam:

1955. október 31. napján születtem Pápán. / Az addigi édesanyai szokást felborítva, kórházban :) / Gyermekéveim nagyrészt Nemesszalókon teltek. A középiskolai tanulmányaimat Szombathegyen, Tánicsics-kollégistaként, a Latinka Sándor Gépipari Technikum és Szakközépiskolában Gépgyártástechnológus szakon folytattam. Itt érettségiztem 1974-ben. / Minap volt az 50 éves találkozásunk :) /

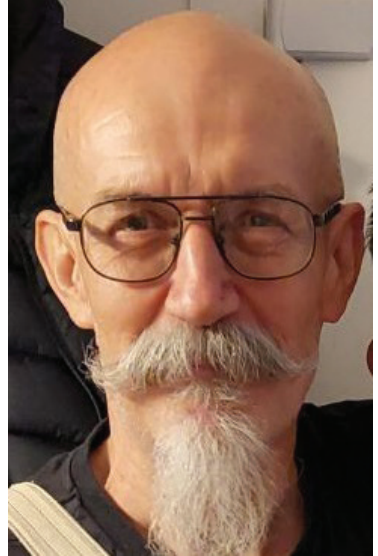
Korán kiderült, hogy - bár a készségeim meg voltak hozzá -, a gépipari tevékenység nem igazán fedti az érdeklődési területemet. Két szakmai és két sorkatonai év után népművelőként, majd művelődési ház igazgatóként tevékenykedtem egynehány esztendeig.

Levelező hallgatóként végeztem el a Kaposvári Tanítóképző után a Szombathelyi Tanárképző főiskolákon a tanító és a népművelő szakokat. E tárgyakból van oklevelem az 1980-as évekből.

1981-82-es tanévtől a nyugdíjazásomig (40 éven át) Celldömölkön tanítottam betűvetést, s egyebeket, az egyik iskola alsó tagozatán. / Az intézmény neve időközben többször megváltozott. :) /

A Család:

Édesapám (Lócsi József 1915-1971) a 45 előtti rendszer embere volt csendőrtisztként. Azt követően bányászként, kubikusként, mezőgazdasági dolgozóként nevelt és tanított bennünket négy nővéremmel - Piroska 1945, Mária 1947-2023, Karolin 1949-2000, Zsuzsanna 1943 -, édesanyámmal (László Jolánna 1925-1992) együtt, ki háztartásbeliként mellettünk, velünk együtt tanult tovább, majd boltvezetőként dolgozott.

Nekem két gyermekem - Lócsi Diána 1979 és dr. Lócsi Levente 1985 -, négy unokám van. /Kocsis Kornél (15 éves) Kocsis Réka (12 éves) Lócsi Norbert (8 éves) Lócsi Bálint (fél éves)/

Diána leányom Keszthelyen tanít középiskolában, Levente fiam Budapesten, egyetemen.

Nemzetség, Nemzet, Haza

Kárpáthazánkban - hitem szerint - három nagyobb csoport maradt fenn Attila népéből. Erdélyben, Rábaköz vidékén és Órvidéken. Már amennyiben a test szerinti születés fontos, nemzetség szerint mindháromhoz tartozom. Apai ágon: Lócs (Rábaköz) Bornemissza (Erdély) /Apai nagyanyám Bornemissza Rozália/. Anyai ágon: Szalafőn (Őrség) tősgyökeres család a László nemzetség. /Vagy, ahogy ott mondták, a Laaszluk. Itt egy-egy szer, a régiségben egy-egy nagycsaládé volt./

E népcsoportokat nevezhetjük Székelyeknek, Szittyáknak vagy Szkítáknak, de lényeg szerint Magyarok vagyunk, nyelvünkben (is) egy régmúltba vezető - s nem veszendő - tudás-mag őrzői.

Magyarrá (Szkítává) pedig nem lehet születni, azzá válni kell. Ehhez némi előnyt ad az anyanyelv, amit - áldott, ingyen kegyelemből - e Hazában édeszüléinktől, születésünktől megkapunk.

Isten:

Megközelítőleg 2000 óta foglalkozom behatóan - **műkedvelőként** - Isten Igéinek elemzésével, ezen belül a Szabadító Jézus Urunk örömezetének egyetlen szöveggé szerkesztésével. Kezdetben más indíttatással, a „műfaj” ismerete nélkül. Ám Isten minden szándékot jóra tud fordítani, ha nem ellenkezünk vele. A törekvésből - az Ő segítségével - könyv született.

Hitem szerint az Úr - bizonyíthatóan - egyetlen üzenetet hagyott ránk, de azt többen írták meg.

Isten összerendez (rendet alkot) s nem szétválaszt. Ehhez pedig teremté; a mi **Nyelvünket**.

Lóránt Károly

A geopolitikai elméletektől az ukrajnai háborúig

E rövid tanulmány célja, hogy az interneten mindenki számára hozzáférhető dokumentumok alapján bemutassa, hogyan jutott el Európa és Amerika a hidegháborút lezáró máltai találkozótól az ukrajnai háborúig.

Az események jobb megértése céljából azonban a vizsgálódást célszerű a geopolitikai elméletek rövid bemutatásával kezdeni, mert a sokszor száz évvel ezelőtt kidolgozott elméleteket a valóság elég jól igazolta. Igen leegyszerűsítve a geopolitikai elméleteket három fő csoportba lehet sorolni, ezek: az angolszász, a német és az orosz geopolitikusoktól származó elgondolások. Ezek közül röviden bemutatjuk a 20. század első felét jellemző koncepciókat, tulajdonképpen a geopolitika, mint tudomány születését, majd részletesebben két geopolitikai elmélettel foglalkozunk Zbigniew Brzezinski Nagy sakktabla című könyvével és Alekszandr Dugin a Geopolitika alapjai című munkájával.

Angolszász geopolitikusok

Időbeli sorrendben haladva az angolszász geopolitikusok közül az első Alfred Mahan (1840-1914), aki az amerikai haditengerészet tisztje volt. Machan úgy gondolta, hogy a politika fő eszköze a kereskedelem, a kereskedelmi utak biztosításának legfőbb módja pedig a tengeri hatalom kiépítése. Ebből kiindulva szorgalmazta Amerika haditengerészetének fejlesztését, amit az Egyesült Államok azután az ő elvei alapján a 20. században meg is valósított. Mahan globális mértékben kiterjesztette az amerikai polgárháborúban alkalmazott anakonda elvet,¹ (1. ábra) vagyis azt, hogy a szárazföldi hatalmakat, mint Németország, Oroszország vagy Kína a tengerek felől kell körbefogni, és lehetőleg elzárni a part menti területekhez való hozzáféréstől. Ha ma ránézünk az amerikai katonai támaszpontok térképére (2. ábra), láthatjuk, hogy ez az elv tökéletesen megvalósult.

¹ <https://blogs.loc.gov/maps/2018/02/places-in-civil-war-history-the-anaconda-plan-and-union-victories-in-tennessee/>

A 19-20. század fordulóján fellépő angolszász geopolitikusok közül azonban a későbbiekre a legnagyobb hatást **Halford Mackinder (1861-1947)** skót származású egyetemi tanár és politikus gyakorolta. Mackinder szerint egy nemzet számára a legelőnyösebb, ha egy földrajzi terület közepén fekszik. E gondolat mentén a földgolyót koncentrikus körök hierarchikus rendszerére bontotta. A középen van a „történelem földrajzi tengelye”, a Világsziget, amely Európa, Ázsia és Afrika összekapcsolt kontinenseit foglalja magában.² A Világsziget közepén fekszik a Szívföld (Heartland) amely, a Volgától a Jangcéig és a Himalájától az Északi-sarkvidékig húzódik Ez a terület gyakorlatilag megfelel az akkori Oroszországnak, illetve a későbbi Szovjetuniónak.

A legkülső öv, a „szigetek félholdja” (külső félhold) ide Amerika, Anglia és Ausztrália tartozik, ezek a „szigetlakók” gyarmati expedíciókkal nyomást gyakorolnak a központi területekre, hogy ellensúlyozzák az onnan kiinduló hódításokat. A két terület között helyezkedik el a „belső vagy marginális félhold” (Rimland). Ez az öv az eurázsiai kontinens part menti területeivel és az azokhoz közel eső szigetekkel (Anglia, Japán) esik egybe.

1. ábra

Winfield Scott „Anakonda-terve”, az amerikai polgárháború idején, amelynek célja a déli államok megfojtása az importált szállítmányok elvágásával és a gyapotexport leállításával.

² H. J. Mackinder: The geographical pivot of history (1904)

https://ndisc.nd.edu/assets/422105/mackinder_1904_heartland_article_17_pages.pdf

2. ábra

Az Egyesült Államok és a NATO katonai támaszpontjai

Forrás: <https://www.thehistoryreader.com/military-history/u-s-military-bases-worldwide/>

Mackinder a „történelem földrajzi tengelyének” stratégiai prioritást tulajdonított, elhíresült, sokszor idézett megfogalmazásában: „Aki Kelet-Európát uralja, az uralja a Szívföldet, aki uralja a Szívföldet, az uralja a Világszigetet, aki uralja a Világszigetet, az uralja a világot.”. Úgy vélte, hogy az angolszász geopolitika fő feladata, hogy megakadályozza egy stratégiai kontinentális szövetség kialakulását a „történelem földrajzi tengelye” (Oroszország) körül. Ezért a „külső félhold” erőinek stratégiája az, hogy minél több part menti területet szakítsanak el a Szívföldtől, és azokat a „szigeti civilizáció” befolyása alá helyezik. E meg gondolásból származik az is, hogy Mackinder később a Szívföldből kivette a Jenyiszej folyótól keletre eső területeket és ezt a hatalmas, természeti erőforrásokban gazdag, de feltáratlan és gyéren lakott területet „belső félholdnak”, azaz olyan tengerparti területnek minősítette át, amelyet a „szigetország” hatalmai a „történelem földrajzi tengelye” elleni harcra használhatnak.

3. ábra

H J Mackinder: The geographical pivot of history (1904) The Geographical Journal April, 1904

Nicholas Spykman (1893-1943), aki Mahan admirális követője és a Yale Egyetem Nemzetközi Kapcsolatok Intézetének igazgatója volt, megfordította Mackinder híres tételét és azt mondta, hogy „aki a peremvidéket uralja, az uralja Euráziát, aki Euráziát uralja, az tartja kezében a világ sorsát”. Spykman tíz kritériumot emelt ki egy nemzet geopolitikai erejének meghatározására, ezek a hagyományos geográfiai, népességi és erőforrási jellemzők mellett a gazdasági és technológiai fejlődést, a pénzügyi hatalmat, az etnikai homogenitást és a nemzeti szellemet foglalják magukban. Brzezinski a Nagy Sakktábla című munkájában sokat merített Spykman gondoltaiból.

A német geopolitikusok közül kiemelhető **Friedrich Ratzel** (1844-1904) német geográfus, akit a geopolitika atyjának is neveznek, mert ő az, aki először kapcsolja össze a népek sorsát vagy rendeltetését azzal a földel, környezettel ahol élnek. „Az állam a földfelszín egy bizonyos részéhez kötődő organizmusként alakul ki” – írja Ratzel, és ő az, aki megfogalmazza a náci által később felhasznált élettér (lebensraum) gondolatát és a „tágulás törvényét”, amely szerint az állam születik, növekszik és meghal, következésképpen térbeli kiterjedése és zsugorodása belső életciklusához kapcsolható természetes folyamat.

A Föld felszíne azonban véges, ezért ez a tágulás szükségképpen mások rovására történhet, a nemzeti határok tehát nincsenek kőbe vésve. Ratzel volt az első, aki használta a világhatalom fogalmát, és rámutatott, hogy minden nagyhatalmú nemzetnek fejlesztenie kell a tengeri erejét, mert az a nemzetek nagyságának egyik forrása.

A német nagyhatalmi, geopolitikai érdekek megfogalmazása azonban **Karl Haushofer** (1869-1946) nevéhez fűződik, aki a német nemzeti eszme hívei közé tartozott és tanítványa, Rudolf Hess révén Hitlerrel is kapcsolatba került. A német nemzeti eszme hívei a német állam politikai hatalmának megerősítésére törekedtek, ami az ipar fejlesztését, kulturális és geopolitikai terjeszkedést jelentett. De Németország európai térbeli és kulturális középhelyzete (Mittellage) az országot a nyugati tengeri hatalmak – Anglia, Franciaország és így, perspektivikusan az Egyesült Államok – természetes ellenfelévé tette. Egy ilyen helyzetben Németország nem számíthatott a „külső félhold” hatalmaival való erős szövetségre, amiből Haushofer és követői azt a következtetést vonták le, hogy Németországnak a kontinentális hatalmakkal, Oroszországgal és Japánnal kell összefogni, és egy kontinentális blokk létrehozásával úgy kell átalakítaniuk a Mackinder koncepciójában szereplő világsgömböt, hogy azt teljes egészében ki tudják vonni a tengeri hatalmak befolyása alól. Haushofer a német életteret nem az orosz területek gyarmatosításával, hanem a hatalmas lakatlan ázsiai területek fejlesztésével és a kelet-európai területek újjászervezésével kívánta bővíteni. E nézetei azonban nem illettek bele Hitler fajelméletébe, fiát a Hitler ellenes merényletben való részvétel vádjával 1944-ben kivégezték, ő maga 1946-ban öngyilkos lett.

A geopolitikai alapok mellett azonban a jelenlegi orosz ukrán háború szempontjából a legrelevánsabbak Zbigniew Brzezinski és Alekszandr Dugin munkái.

Zbigniew Brzezinski (1928-2017) 1997-ben megjelent A nagy sakktábla címet viselő könyvét mérföldkőként tartják számon a politikatudományban és a nemzetközi kapcsolatok elemzése terén. Brzezinski elemzéseiben helyet kapnak az egyes geopolitikai szereplők természeti erőforrásai, gazdasági erői, etnikai összetétele, vallási megosztottsága, nemzetközi kapcsolatai, vezető eliteinek ambíciói, hogy csak a legfontosabbakat említsük. Könyvét az amerikai hegemonia kialakulásának bemutatásával kezdi és végül azt a következtetést vonja le, hogy hegemon az lehet, aki megfelelő gazdasági, katonai technológiai

és kulturális fölényrel rendelkezik, de ehhez még kell a vezető elitek magabiztossága és e magabiztosság alátámasztását szolgáló ideológia, amely pozitív jövőt, boldogulást ígér mindenki számára, aki aláveti magát a hegemon uralmának. Jelenleg – mondja Brezinski 1997-ben – az amerikai globális hegemoniának nincs vetélytársa, de vajon, teszi fel a kérdést, ez a hegemonia az elkövetkező években is megmarad? Könyv e kérdés megválaszolásáról szól, arról, hogy Amerikának mit kell tennie ahhoz, hogy egy multipoláris világban is vezető szerepe legyen.

A Szovjetunió összeomlásával – mondja Brezinski – Oroszország határai visszatolódtak oda, ahol a 17-18. században voltak és ezzel a térségben egy geopolitikai vákuum alakult ki. Az újonnan függetlenné vált kaukázusi államok - Grúzia, Örményország és Azerbajdzsán - megnövelték Törökország lehetőségeit arra, hogy visszaszerezze a térségben egyszer már elveszített befolyását. A balti államok az 1700-as évek óta orosz ellenőrzés alatt álltak, és a rigai és tallinni kikötők elvesztésével Oroszország hozzáférése a Balti-tengerhez korlátozottabbá vált, sokkal inkább kitéve a téli fagyoknak. De a legaggasztóbb mind közül Ukrajna elvesztése volt. Ukrajna függetlenné válása megfosztotta Oroszországot a Fekete-tengeren elfoglalt domináns pozíciójától is, ahol Oroszország létfontosságú kapuja a Földközi-tengeren és a világgal folytatott kereskedelmében Odessza volt. Mindezek hatására Oroszország nemzetközi státusza jelentősen romlott, mivel sokan ma már nem tekintik többnek, mint egy harmadik világbeli regionális hatalomnak, bár még mindig jelentős nukleáris arzenállal rendelkezik. Az oroszok által elszenvedett történelmi sokkot felnagyította az a tény, hogy mintegy 20 millió oroszul beszélő ember most olyan idegen államok lakosa, amelyeket egyre nacionalistább elitek urálnak, akik a többé-kevésbé kényszeres ruszifikáció évtizedei után eltökéltek saját identitásuk érvényesítésére.

Brzezinski szerint ebben a helyzetben a Szovjetunió összeomlására reagálva az orosz közgondolkodásban három geostratégiai opció alakult ki, amelyek mindegyike végső soron Oroszországnak Amerikával szembeni helyzetével függ össze. Ezek a következők: (1) az Amerikával való „érett stratégiai partnerség” egyfajta globális kondomínium, vagyis közös, egyenrangú uralkodás; (2) a „közel külfölddel” való együttműködés megerősítése, vagyis a Független Államok Közösségének megerősítése; (3) egy USA ellenes eurázsiai szövetség létrehozása.

Brzezinski mindegyik változatra azt mondja, hogy nem lehetséges. Az első alternatíva azért nem, mert Oroszország túlságosan gyenge ahhoz, hogy Amerika egyenrangú partnere legyen. Amerika sohasem akarta megosztani globális hatalmát Oroszországgal, de ha akarná is, akkor sem tudja, hiszen a világ szemében Oroszország már nem azonos a hatalma teljében lévő Szovjetunióval.

A második variáns azért nem lehetséges, mert a függetlenné vált országokban, de különösen Ukrajnában, elég erős és növekvő a nacionalizmus ahhoz, hogy ne akarjanak egyfajta orosz befolyást újból a nyakukba venni.

A harmadik variáns egy Oroszország - Kína - Irán szövetség lehetne az amerikai dominancia megfékezésének szándékával. Egy ilyen szövetség összehozhatná a világ vezető szláv hatalmát, a világ legharcosabb iszlám hatalmát és a világ legnépesebb és legerősebb ázsiai hatalmát és ezáltal egy erős koalíciót hozhatna létre. Egy orosz - kínai - iráni szövetség azonban csak akkor alakulhat ki, ha az Egyesült Államok elég rövidlátó ahhoz, hogy egyszerre támadja Kínát és Iránt.

Végül Brzezinski megállapítja, hogy Oroszországnak, ha el akarja kerülni a veszélyes geopolitikai elszigetelődést az egyetlen valódi geostratégiai lehetősége marad, az egyre növekvő Európai Unió és a NATO tömbjéhez való kapcsolódás. Egyetlen más lehetőség sem kínálja Oroszországnak azokat az előnyöket, amelyeket egy modern, gazdag és demokratikus, Amerikához kapcsolódó Európa kínálhat. Ebben a tekintetben a legfontosabb, hogy Oroszországnak világosan és egyértelműen el kell fogadnia Ukrajna önálló létét, határait és sajátos nemzeti identitását. Ezt annál is inkább megteheti, mert egy nem expanzív, demokratikus orosz állam számára Európa és Amerika nem jelent fenyegetést. A Nyugatnak például nincsenek területi követelései Oroszországgal szemben, míg Kínának egy napon lehetnek.

Brzezinski megemlíti, hogy Ukrajna Oroszországtól való függetlenedési törekvéseit külső támogatás is ösztönözte és hozzáteszi, hogy Ukrajnának, ha független állam akar maradni, akkor nem Eurázsia, hanem Közép-Európa részévé kell válnia, és ha Közép-Európa része akar lenni, akkor teljes mértékben részt kell vennie Közép-Európa NATO-hoz és az Európai Unióhoz fűződő kapcsolataiban. Az orosz politikai elit számára pedig nyilvánvalóvá kell tenni, hogy Oroszország elsődleges prioritása saját modernizációja, nem pedig az, hogy hiábavaló erőfeszítéseket tegyen korábbi világhatalmi státuszának

visszaszerzésére. Tekintettel az ország óriási méretére és sokszínűségére, egy decentralizált és szabad piaci elvekre épülő rendszer nagyobb valószínűséggel tenné lehetővé az orosz nép kreativitásának és az ország hatalmas természeti erőforrásainak kihasználását. Egy ilyen decentralizáltabb Oroszország viszont kevésbé lenne érzékeny a birodalmi mozgósításra. Egy lazán konföderált Oroszország - amely egy európai Oroszországból, egy szibériai köztársaságból és egy távol-keleti köztársaságból állna - könnyebben ápolhatja szorosabb gazdasági kapcsolatokat Európával, Közép-Ázsia új államaival és a Kelettel, ami felgyorsítaná Oroszország saját fejlődését.

Alekszandr Dugin (1962-) könyvében, a Geopolitika alapjaiban, a Nyugatot ma vezérlő ideológiákat két részre bontja. Az egyik a neoatlantizmus, amely Samuel Huntington gondolatai alapján új, civilizációs hagyományokon alapuló blokkok kialakulását vizionálja, amelyek a Nyugattal való konfrontáció központjaivá válhatnak. A másik a mondializmus, amelyben egyetlen, a liberális demokrácia elvein alapuló egyetemes civilizáció alakul ki, ahogy azt Francis Fukuyama elképzelte. Mindkettő azonban alapvetően atlantizmus, vagyis az Atlanti-óceán két partján lévő angolszász uralom alatt álló tömb érdekeit kifejező ideológia.

Dugin az alapvető, az antagonisztikus ellentétet az általa mondialistáknak nevezett globalista erők és a nemzeti szuverenitáshoz ragaszkodó erők között látja. E két erő közötti küzdelem befolyásolja Oroszország geopolitikai jövőjét, mind az országon belül, mind a közeli és távoli külfölddel kapcsolatban. A mondialisták világközösségének élén a kozmopolita elit áll, amely nem társadalmak, hanem egyének tömege felett kíván uralkodni. Ezért a mondializmus minden nemzeti és állami formáció ellen irányul, és fő feladata a régi, nemzetekre és országokra osztott hagyományos világ eltörlése, „egy új világrend” létrehozása, amely tagadja a történelmi múltat és a szerves társadalmi formációk minden formáját.

Dugin szerint a mondialista hatásmechanizmus ismerete rendkívül fontos Oroszország jelenlegi helyzetének megértéséhez. Korábban Oroszország potenciális ellenfelei nemzetállamok és azonosítható geopolitikai erők voltak, amelyek struktúrájukat tekintve Oroszországhoz voltak hasonlóak. Mára azonban a külső nyomásgyakorlásnak egy speciális formája alakult ki, amelynek nincsenek egyértelmű nemzeti, állami vagy geopolitikai körvonalai. Természetesen a hagyományos külpolitikai tényezők továbbra is működnek,

jelentőségük és súlyuk elhalványul a globális nyomás összességéhez képest. Például Oroszország Németországgal, Japánnal vagy Kínával való kapcsolatainak alakulása ma legalább három fél ügye: Oroszország, egy másik állam és a globalista, globális lobb, amely közvetlenül vagy ügynökei keresztül befolyást gyakorol ezekre a kapcsolatokra. Sőt ez a harmadik erő, a globalizmus gyakran meghatározónak tűnik, mivel befolyásolási eszközei összehasonlíthatatlanul modernebbek és hatékonyabbak, mint az „archaikus” nemzetállami formációk megfelelő mechanizmusai.

Az atlantizmusra adott dugini válasz: az eurázsianizmus ennek alapelveit azonban nem ő, hanem Nyikolaj Trubeckoj orosz nyelvész és történész (1890–1938) dolgozta ki. Eszerint az eurázsianizmus plurális világnézet, mert elismeri a kultúrák sokféleségét, antirasszista és antikolonialista, mert egyik civilizáció felsőbbrendűségi igényét sem ismeri el a másik felett, és konzervatív, mert magáénak vallja a hagyományok (a népi kultúrák, a nyelv, a valamely etnikumhoz tartozás megélése) örök értékeit. Emellett természetesen oroszbarát és nyugatellenes, mert a Nyugat a maga világnézetét egyetemesnek tartja, és mindenkire rá akarja kényszeríteni, ami más kultúrák számára elfogadhatatlan.

Az eurázsianizmus szerint etnikailag a nagyoroszok nem egyszerűen a keleti szlávok egyik ága, hanem török–szláv etnogenezis alapján kifejlődött civilizáció, amely földrajzi alapon az erdő és a sztyeppe történelmi szövetségeként valósult meg, így a déli töröklakta területekkel való kapcsolat organikus jellegű. Az eurázsiai gondolkodás másik sajátossága az iszlám országok (különösen a kontinentális Irán) fontos stratégiai szövetségesekként való meghatározása. A kontinentális orosz–iszlám szövetség gondolata az eurázsiai kontinens délnyugati partvidékén az atlanti-ellenes stratégia alapja.

A Meckinder által felvázolt geopolitikai rendszerben a Brzezinski által megfogalmazott atlantista koncepció egyértelműen ütközik a Dugin által képviselt eurázsiai gondolkodással, e törésvonal mentén fekszik Ukrajna, ahol ez a két érdek és geopolitikai felfogás ütközik egymással.

A hidegháború vége, a Gorbacsovnak tett ígéretek

A nyolcvanas évekre a Szovjetunió hagyományos gazdálkodási formájának, az extenzív növekedésnek tartalékai kimerültek. Az 1985-ben megválasztott, elődeihez képest fiatal, új vezető, Mihail Gorbacsov hitt abban, hogy a Szovjetuniót át lehet alakítani és ennek érdekében 1986 februárjában, az SZKP XXVII. kongresszusán elfogadtatta a glasznoszt (,,nyíltság”), a peresztrojka (,,átalakítás”), és az uszkorenyije (a gazdasági fejlődés „gyorsítása”) intézkedéseit. Gorbacsov az amerikaiakkal folytatott hidegháborúnak is véget akart vetni. Erre amerikai részről is volt fogadókészség. Ronald Reagan, aki 1983-ban még a „Gonosz birodalmának” nevezte a Szovjetuniót, két év múlva, 1985-ben Genfben már találkozott Gorbacsovval, majd a következő évben Reykjavíkban a közepes hatótávolságú nukleáris fegyverek korlátozásáról egyezkedtek. Gorbacsov 1989 decemberében Málta partjainál már az Egyesült Államok új elnökével, George Bushsal találkozott. Megbeszélésükön Európa keleti felének demokratikus átalakulása és a német egység lehetőségének világpolitikai összefüggései voltak terítéken. A világsajtó a hidegháború lezárásaként értékelte tárgyalásukat.

A német újraegyesítésről folyó tárgyalások 1990 októberében és novemberében zajlottak le James Baker amerikai külügyminiszter, Helmut Kohl német kancellár, Mihail Gorbacsov szovjet pártelnök és Eduard Sevardnadze szovjet külügyminiszter között. Az amerikai National Security Archive 2017-ben közzétette e tárgyalásokról készült jegyzőkönyveket.³

A közzétett harminc dokumentumból világosan kirajzolódik az az ígélet, hogy ha az újraegyesített Németország a NATO tagja maradhat, akkor a NATO egy centit sem mozdul el kelet felé. Ez az ígélet a harminc dokumentumból háromban (5, 6, 8-as számú) fordul elő. Például a 8. számú dokumentumban James Baker (1930-) amerikai külügyminiszter a következőt írja Helmut Kohlnak:

³ NATO Expansion: What Gorbachev Heard

<https://nsarchive.gwu.edu/briefing-book/russia-programs/2017-12-12/nato-expansion-what-gorbachev-heard-western-leaders-early>

„Majd a következő kérdést tettem fel neki (Gorbacsovnak). Jobban örülne-e egy egyesült Németországnak a NATO-n kívül, függetlenül és amerikai erők nélkül, vagy inkább a NATO-hoz kötve, biztosítva, hogy a NATO joghatósága egy centimétert sem mozdul el kelet felé a jelenlegi pozíciójától? Azt válaszolta, hogy a szovjet vezetés minden ilyen lehetőségen komolyan elgondolkodik, és hamarosan »egyfajta szeminárium keretében« megvitatja azokat. Majd hozzátette: »Természetesen a NATO-övezet bármilyen kiterjesztése elfogadhatatlan lenne.« (Ebből következik, hogy a NATO a jelenlegi övezetében elfogadható lenne.)”

A NATO bővítés megkezdődik

A Gorbacsovnak frissen tett ígéreték ellenére amerikai hivatalos körökben a NATO-nak Lengyelországra és más államokra való lehetséges kiterjesztéséről már 1990 őszen beszélni kezdtek. A bővítést hangulatilag előkészítették azok a publicisztikák, amelyek indokolták, hogy a kialakult helyzetben, miért kell az Egyesült Államok befolyási övezetét kiterjeszteni. Az egyik ilyen emlékeztető eszmefuttatás 1990-ben jelent meg Charles Krauthammertől a Foreign Affairsban, az amerikai külpolitika egyik vezető folyóiratában. Krauthammer cikkében kifejtette, hogy most évtizedekig az Egyesült Államok által uralt egypólusú világrend következik, illetve, hogy Washingtonnak mindent meg kell tennie, hogy az ebben a pillanatban kialakult egypólusú világrendet hosszú időn keresztül fenntartsa: **„Abnormális időket élünk. Ilyen időkben a biztonság iránti legjobb reményünk - ahogy a korábbi nehéz időkben is - Amerika ereje és elszántsága, az erő és elszántság, hogy Amerika vezesse az egypólusú világot, szégyenérzet nélkül fektetve le a világrend szabályait és kikényszerítve annak betartását”** 4

A további menetrendet tulajdonképpen Zbigniew Brzezinskinek, a hidegháború egyik legismertebb, lengyel származású képviselőjének a Foreign Affairsban 1995-ben megjelent cikke határozta meg, amely a Terv Európa számára: hogyan bővítsük a NATO- címet viselte. 5

4 Charles Krauthammer: The Unipolar Moment, <https://www.foreignaffairs.com/articles/1990-01-01/unipolar-moment>

5 Zbigniew Brzezinski: A Plan for Europe: How to Expand NATO

Brzezinski írásában úgy vette, hogy a NATO bővítése már egy eldöntött kérdés, és csak Clinton elnök tétovázása az, ami akadályt jelent, holott ez a tétovázás megszilárdíthatja az orosz ellenállást a NATO bármilyen bővítésével szemben. Az oroszok valóban egyre inkább tiltakoztak, ezért Brzezinski azt javasolta, hogy a NATO nyilvánítsa ki, hogy bárki tagja lehet a NATO-nak, aki a szükséges kritériumokat teljesíti, akár Oroszország is. Brzezinski úgy gondolta, hogy ezzel véget lehetne vetni a NATO bővítéséről szóló vitáknak, miközben Oroszországnak nem lenne joga megvétózni a NATO bővítését.

A NATO keleti kiterjesztésére az első gyakorlati lépés az 1994. januári brüsszeli NATO csúcsertekezleten történt a „Partnerség a Békéért Program” formájában, ami lényegében a NATO tagságságra való felkészítés szolgálta. Ebben a programban elvileg Oroszország is részt vehetett volna, ezt azonban senki sem vette komolyan. Az első körben a bővítés Lengyelországra, Csehországra és Magyarországra terjed ki. Az 1997. júliusi madridi NATO-csúcstalálkozón ezeket az országokat hivatalosan meghívták a csatlakozási tárgyalásokra és 1999-ben mindhárom ország, elsőként a volt szocialista országok közül, a NATO tagja lett.

Szenátusi vita a NATO bővítéséről.

Miközben a NATO bővítéséről már döntöttek, utólag az amerikai szenátusban is sorra került a annak megvitatása, ami 1997. október-novemberében zajlott le. A beszédek, az írásos hozzájárulások, továbbá különböző külső szakértők véleményei együtt mintegy 700 oldalas dokumentumot tesznek ki és most, amikor a bővítésből eredő háború folyik, igazán érdekes és izgalmas olvasmányt alkotnak.⁶ A szenátus külügyi bizottságának 18 tagjából, mintegy öt-hat foglalt állást a NATO keleti terjeszkedése ellen a többiek kisebb, vagy nagyobb lelkesedéssel támogatták azt. Külön ki lehet emelni a bizottság alelnökének Joe Bidennek (a jelenlegi amerikai elnöknek) a hozzászólásait. Egyik érve például a következőképpen szól: **„Európa továbbra is létfontosságú érdeke az Egyesült Államoknak. A világ demokráciáinak nagy százaléka Európában található. Bármilyen geopolitikai mércével mérve katasztrófa lenne az amerikai érdekek szempontjából, ha az instabilitás megváltoztatná a jelenlegi európai helyzetet”.**

⁶ NATO Expansion: What Gorbachev Heard

<https://nsarchive.gwu.edu/briefing-book/russia-programs/2017-12-12/nato-expansion-what-gorbachev-heard-western-leaders-early>

A meghívottak közül kiemelhető a Clinton-kormány álláspontját képviselő Madeleine Albright külügyminiszter, aki a következőképpen érvelt:

„Gondolnunk kell Európa jövőjének veszélyeire... Nem szabad elvetni annak lehetőségét, hogy Oroszország visszatérhet a múltbeli mintákhoz. Nem tudjuk, milyen más veszélyek merülhetnek fel 10, 20 vagy akár 50 év múlva. Azt viszont tudjuk, hogy bármit is hoz a jövő, érdekünkben áll, hogy erőteljes és nagyobb szövetséget kössünk azokkal az európai demokráciákkal, amelyek osztják értékeinket és az azok megvédésére irányuló elszántságunkat.”

Ehhez még Biden hozzáfűzte, hogy ha nem bővítenék a NATO-t, akkor a Németország és Oroszország közötti országok saját védelmük érdekében elkerülhetetlenül más lehetőségek után néznének, és két- vagy többoldalú szövetségeket hoznának létre, ahogyan az 1930-as években is történt.

A bővítést ellenző szenátorok részben a bővítés költségeire részben Oroszország elszigetelésének veszélyeire figyelmeztettek. John Ashcroft, Missouri szenátora szerint a NATO bővítésével Oroszországot elszigetelik akkor, amikor az Egyesült Államoknak Kína lesz a legfőbb vetélytársa. Dianna Feinstein kaliforniai szenátor azt vetette fel, hogy egy elszigetelt Oroszország Iránnal és Irakkal fog szorosabb szövetséget kialakítani, ami nem érdeke Amerikának.

A szakértőként meghívott Henry Kissinger azzal érvelt a bővítés mellett, hogy: **„Amerika nélkül Európa egy félszigetté válna Eurázsia csúcán, amely képtelen lenne megtalálni az egyensúlyt, még kevésbé az egységet... Európa nélkül Amerika egy szigetté válna Eurázsia partjainál, egyfajta tiszta erőegyensúlyi politikára ítélve, amely nem tükrözi nemzeti géniusát.”**

A szenátusi vitában számtalanszor előjött George F. Kennan neve, aki a második világháború idején Németországban és a Szovjetunióban volt külügyi szolgálatban, és akinek a nevéhez a hidegháború ideológiai megalapozása és a Marshal terv is kapcsolódik. Kennan 1997 februárjában a New York Timesben megjelent cikkében ⁷ a következőket mondja: „a NATO kibővítése az amerikai politika legsúlyosabb hibája lenne az egész hidegháború utáni korszakban”.

⁷ <https://www.nytimes.com/1997/02/05/opinion/a-fateful-error.html>

A Szenátus külügyi bizottságában lefolytatott vita után, a NATO bővítés törvényes jóváhagyására 1998. április utolsó napján került sor. A szavazás aránya 80:19 volt, 45 republikánus és 35 demokrata szenátor szavazott a bővítés mellett, 14-gyel többen, mint a javaslat elfogadásához szükséges, kétharmados többség. De ekkorra már a NATO bővítése régen eldőlt, a szenátus csak utólag adta rá áldását.

Ukrajna sorsa megpecsételődik

A következő döntő lépés a 2008. évi bukaresti NATO csúcsertekezlet volt. A NATO-csúcson George W. Bush amerikai elnök, - de talán célszerűbb úgy fogalmazni, hogy az atlanti blokk országai (tehát az Egyesült Államok és Nagy-Britannia), továbbá Svédország, a balti országok, Lengyelország, Csehország, Szlovákia és Románia - támogatták Ukrajna leendő NATO- tagságát, ezzel szemben az Európai gazdasági Közösség valamikori alapító országai, Franciaország, Németország, Olaszország és a Benelux államok elleneztek, amely ellenzéshez Görögország, Norvégia és Magyarország is csatlakozott.⁸ Végül egy olyan kompromisszum született, amely nem azonnali tagságot, hanem a tagsághoz vezető út megkezdését, az úgynevezett tagsági akcióttervet kínált Ukrajnának, a kiadott deklaráció szerint:

„A NATO üdvözli Ukrajna és Grúzia NATO-tagságra irányuló euroatlanti törekvéseit. Ma megállapodtunk abban, hogy ezek az országok a NATO tagjai lesznek. A tagsághoz vezető közvetlen úton a tagsági akciótterv a következő lépés Ukrajna és Grúzia számára.”⁹

Ezzel a döntéssel Ukrajna és Európa sorsa is megpecsételődött.

Ugyanebben az évben az oroszok egy olyan európai biztonsági rendszert javasoltak, amely azonos biztonságot nyújtott volna valamennyi résztvevőnek. Ez

⁸ Steven Erlanger and Steven Lee Myers: NATO Allies Oppose Bush on Georgia and Ukraine
<https://www.nytimes.com/2008/04/03/world/europe/03nato.html>

⁹ Bucharest Summit Declaration
https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_8443.htm

a gyakorlatban azt jelentette, hogy egyik fél sem tehet olyan lépést, amelyet a másik fenyegetésnek vél, e fenyegetés pedig konkrét jelentésében Ukrajna és Grúzia és általában az orosz határok mentén fekvő országok NATO tagsága lett volna. Ezt a javaslatot a nagy európai országok elfogadhatónak tartották volna, Amerika azonban elutasította, és a NATO tovább terjeszkedett kelet felé (Albánia, Horvátország 2009, Montenegró 2017, Észak Macedónia 2020, Svédország, Finnország 2023).

Geopolitikai küzdelmek az új hidegháború kezdete

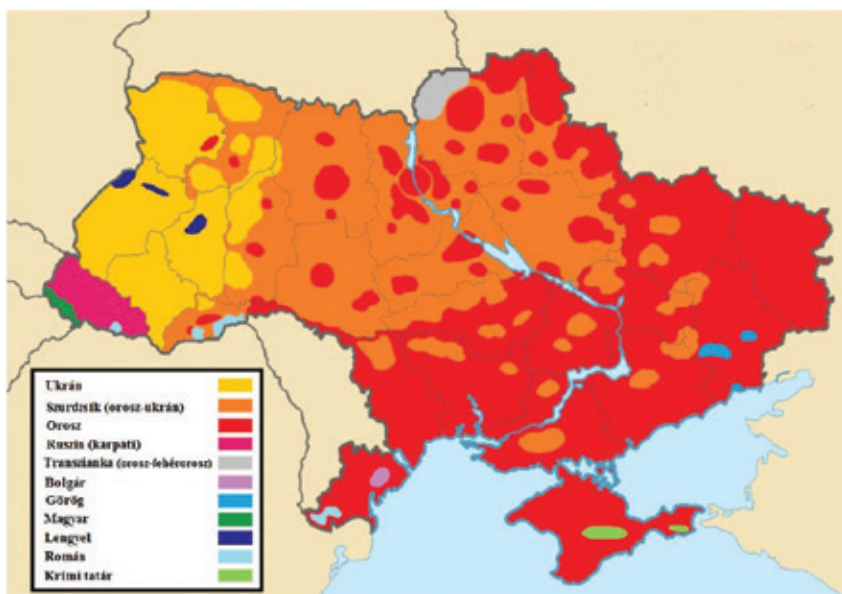
Ukrajna, Bjeloruszia és Oroszország egyaránt a Kijevi Rusz leszármazottai. A mai három népcsoport az ukrán, a fehérorosz és az orosz nyelvi, kulturális és identitásbeli elkülönülése a tatár hódítás következménye. A 14. század közepére a mai ukrán területek három külső hatalom: az Aranyhorda, a Litván Nagyfejedelemség és a Lengyel Királyság uralma alá kerültek. 1653-ban a lakosság nagyobb része fellázadt a túlnyomórészt lengyel katolikus uralom ellen és a lengyelekkel folytatott elkeseredett háború után végül Bohdan Hmelnickij ukrán uralkodó 1654-ben az időközben megerősödött Moszkva védelmét kérte, tulajdonképpen csatlakozott Oroszországhoz, ennek háromszázadik évfordulója alkalmából ajándékozta 1954-ben Nyikita Hruscsov a Krímet Ukrajnának.

Ukrajna történetében a következő nagy fordulat az első világháborúhoz kapcsolódik, amikor is a cárizmus bukása után az Ideiglenes Kormány általánosában deklarálta a nemzetek önrendelkezési jogát, amit azonban az egységes Oroszországon belül csak belső autonómiaként értelmeztek. Az ukrán Rada azonban már túllépett a pusztán autonómia gondolatán és a teljes önállóság megvalósítását tűzte ki célul. A „vörösök” győzelme azonban hamar véget vetett az ukrán függetlenségének, és az Ukrán Népi Köztársaság a Szovjetunió részévé vált.

A második világháború során az ukrán nacionalisták újból fegyverrel kívánták megteremteni az önálló ukrán államot. 1941. júniusában Lvivben kikiáltották Ukrajna függetlenségét, 1942. októberében pedig létrejött az Ukrán Felkelő Hadsereg, amely azután harcolt szinte mindenki ellen, sőt Sztepan Bandera által vezetett ukrán nacionalisták etnikai tisztogatási céllal igen kegyetlen népiirtást vittek véghez a lengyel (és zsidó) lakosság körében. A Szovjetunió katonai győzelme azonban véget vetett Ukrajna önállósodási törekvésének.

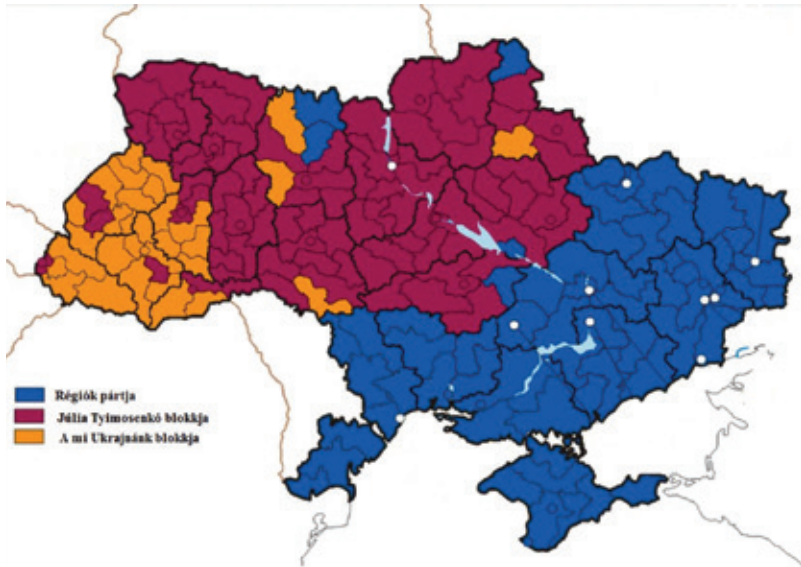
A Szovjetunió felbomlásával 1991-ben függetlenné vált Ukrajna igen heterogén identitású lakosságot örökölt, ami megmutatkozott az egyes pártokra leadott szavazatokban is, amit legjobban az országban beszélt nyelvek és az egyes pártokra leadott szavazatok mutatnak be (4. és 5. ábra). Az ukrán pártok demokratikus hagyományok híján egy-egy oligarchához (Julija Timosenko gázhercegnő, Petro Porosenkó csokikirály) híres emberhez (Vitalij Klicsko, egykori bokszbajnok), vagy a múltból örökölt ismert emberhez (Leonyid Kucsma, Ukrajna Kommunista Pártja) kapcsolódnak. Ideológiájuk, programjuk legfőbb jellemzője a Nyugathoz illetve Oroszországhoz való viszony, mert egyébként a pártharcok sokkal inkább személyek közötti és nem gazdaság- vagy társadalompolitikai ellentéteket fejeznek ki.

Beszélt nyelvek Ukrajnában

4. ábra

Forrás: <https://reconsideringrussia.org/2014/03/02/what-is-ukraine/ukraine-language-map/>

5. ábra

Forrás: https://en.wikipedia.org/wiki/Elections_in_Ukraine#/media/File:Wahlkreise_ukraine_2006_eng.png

Az Oroszországgal baráti kapcsolatokat ápolni kívánó Régiók Pártja az ország keleti részén lakó orosz nemzetiségiek között volt népszerű, ennek vezetője (egy adott időben) Viktor Janukovics volt. Az ország közép-ső, vegyes lakosságú részén a Julija Timosenko Blokk támogatottsága volt erős. A Blokk egy nyugati orientációjú politikai pártszövetség, amelynek gerincét a Batykivcsina (Haza) nevű párt adta. A nyugati részeken népszerű Mi Ukrajnánk tíz párt – köztük a nacionalista Ruh – Jurij Juscsenko köré csoportosuló jobbközép választási tömörülése, amely egyértelműen az ország európai uniós tagságáért szállt síkra.

Ez a megosztottság kezdetektől jellemezte az ukrán politikai életet, noha a lakosság túlnyomó része inkább a keleti és a nyugati orientáció közötti egyensúly híve volt, amit az is jelez, hogy sokáig a népesség kétharmada utasította el a NATO-hoz való csatlakozást (6. ábra).

A mind nyelvileg, mind érzelmileg különálló részekből álló ország egységének

megtartása nem bizonyult könnyű feladatnak. Az teljesen érthető, hogy a Szovjetunióból kiszakadt Ukrajna vezetői az ország 20. századi területi gyarapodásait meg kívánták tartani, a kérdés inkább az volt, hogy ezt miként tehetnék meg.

A kérdés megválaszolásához a legreálisabb, vagyis a valóságban megvalósítható módon talán Leonyid Kucsma, Ukrajna 1994-ben hivatalba lépett második elnöke jutott el, amikor a beiktatási beszédében azt mondta:

„Ukrajna történelmileg az euroázsiai kulturális és gazdasági tér része. Ukrajna létfontosságú nemzeti érdekei most a volt Szovjetunió e területére összpontosulnak. Hagyományos tudományos, kulturális és családi kötelek is összekötnek bennünket a Szovjetunió egykori köztársaságaival. Meggyőződésem, hogy Ukrajna az eurázsiai gazdasági integráció egyik vezető szerepét töltheti be.”¹⁰

Kucsma aláírta a barátsági, együttműködési és partnerségi szerződést Oroszországgal, és támogatta a FÁK-kal való tárgyalási fordulót. Emellett az orosz hivatalos nyelvként ismerte el. Ugyanakkor különleges partnerségi megállapodást írt alá a NATO-val, és felvetette a szövetségi tagság lehetőségét is.

Az ukrán ellenzék azonban ezt meg akarta akadályozni és népszavazást követelt, tudván, hogy a lakosság nagy többsége (mintegy hatvan százaléka) elutasítja a NATO-tagságot. Olyan ukrán politikusok is, mint Jurij Jehanurov, aki 2005-06-ban Ukrajna miniszterelnöke volt és Julija Timosenko (akkor éppen miniszterelnök), kijelentették, hogy Ukrajna nem csatlakozik a NATO-hoz, amíg a lakosság továbbra is ellenzi a tagságot, de még abban az évben az ukrán kormány tájékoztató kampányt indított, amelynek célja a lakosságnak a tagság előnyeiről való meggyőzése volt.¹¹

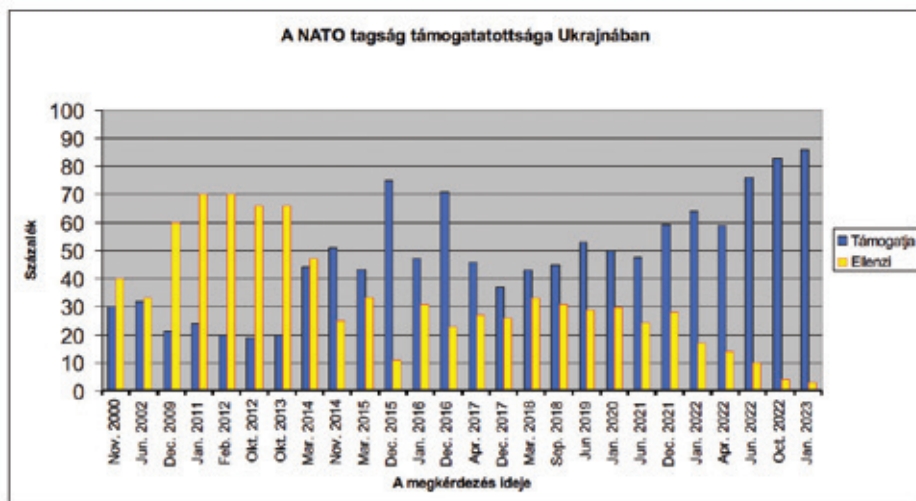
Két év múlva fordulat következett be a politikai vezetésben. Ukrajna rövid függetlensége óta már a sokadik. A 2010-es választásokon a Régiók pártja képviselőjében Viktor Janukovics került vissza az elnöki székbe, és ez változást

¹⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Leonid_Kuchma

¹¹ Ukraine will not join NATO without referendum - PM Tymoshenko

https://twocircles.net/2008jan19/ukraine_will_not_join_nato_without_referendum_pm_tymoshenko.html

jelentett Ukrajna és a NATO kapcsolataiban, Janukovics ugyanis kijelentette, hogy Ukrajna „európai, el nem kötelezett állam” marad. Ez után, 2010. június 3-án az ukrán parlament megszavazott egy Janukovics által személyesen kidolgozott törvényjavaslatot, amely a NATO-tagság célját kizárja az ország nemzetbiztonsági stratégiájából.¹²

6. ábra

Forrás: https://en.wikipedia.org/wiki/Ukraine%E2%80%93NATO_relations

A soknemzetiségű ukrán állam nemzetiségi jogainak elismeréseképpen az ukrán parlament – az egyesült ellenzék tiltakozása mellett – elfogadott egy nyelvtörvényt, amelynek értelmében az ukrán marad az ország hivatalos nyelve, de a kisebbségek hivatalosan is használhatják anyanyelvüket, ha arányuk eléri a 10 százalékot egy közigazgatási egységben belül.

Ez az állapot azonban nem tartott sokáig. Három év múlva, 2013. november 21-én Janukovics felfüggesztette az Európai Unióval kötendő társulási megállapodás aláírásának előkészületeit, mert nem akart Moszkvával szakítani.

¹² Ukraine drops Nato membership pursuit

<https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/ukraine/7774665/Ukraine-drops-Nato-membership-pursuit.html>

Ekkor Arszenyij Jacenyuk, az ellenzéki Baty kivicsina párt frakcióvezetője a Twitteren keresztül tüntetésekre szólított fel.

A Majdan „forradalma”

A tüntetők és általában a Nyugat-barát pártok komoly segítséget kaptak az Egyesült Államoktól. Victoria Nuland – az európai és eurázsiai ügyekért felelős amerikai külügyminiszter-helyettes – 2013. december 13-án, a washingtoni nemzetközi üzleti konferencián ezt a segítséget a következőképpen jellemezte:

„Az ukrán függetlenség 1991-es kikiáltása óta az Egyesült Államok támogatta az ukránokat a demokratikus intézmények fejlesztésében, valamint a civil társadalom és a jó államforma előmozdításában – mindabban, ami Ukrajna európai céljainak eléréséhez szükséges. Több mint ötmilliárd dollárt fektettünk be, hogy segítsük Ukrajnát ezen és más célok elérésében.”¹³

Ő maga gyakori vendég volt Kijevben, mint mondta, öt hét alatt háromszor is ellátogatott oda. Első alkalommal december 5-én látogatta meg a Majdan téri tüntetőket és lelkesítette őket, akár csak John McCain arizonai szenátor, aki december 15-én intézett beszédet a tömeghez.¹⁴

A tüntetők és a kormány közötti tárgyalások ismételten zátonyra futottak, ugyanis a tüntetők nem akartak megegyezni a kormánnyal. Végül a sok huza-vona után az vitte dűlőre a dolgot, hogy február 20-án orvlövészekkel a tömegbe lövtek.¹⁵ Az orvlövészek szerepe igazolt, de hogy kinek a felkérésére és kik lőttek, arról máig nincs általánosan elfogadott álláspont.^{16, 17}

13 Remarks at the U.S.-Ukraine Foundation Conference

<https://2009-2017.state.gov/p/eur/fls/rm/2013/dec/218804.htm>

Victoria Nuland's Admits Washington Has Spent \$5 Billion to „Subvert Ukraine”

https://www.youtube.com/watch?v=U2fYcHLouXY&ab_channel=ALLGamingExploits

14 John McCain tells Ukraine protesters: ‚We are here to support your just cause’

<https://www.theguardian.com/world/2013/dec/15/john-mccain-ukraine-protests-support-just-cause>

15 Sniper’ tells the BBC he may have helped provoke a massacre in Ukraine

<https://theworld.org/stories/2015-02-12/sniper-tells-bbc-he-may-have-helped-provoke-massacre-ukraine>

Ukraine: The Untold Story of the Maidan Killings, <https://www.bbc.co.uk/programmes/p02jcrf3>

16 Ukraine crisis: who fired the shots that shook the Maidan?

<http://www.telegraph.co.uk/sponsored/rbth/politics/10857920/ukraine-murder-maidan.html>

17 Ivan Katchanovski: The_Snipers’_Massacre_on_the_Maidan_in_Ukraine

<https://www.researchgate.net/publication/266855828>

A mézszárlásért a tüntetők és a nyugati politikusok és a média egyértelműen Janukovicsot tette felelőssé, és ez olyan felháborodást váltott ki, hogy Janukovicsnak nem volt más választása, mint lemondani és eltávozni az országból. A „Méltóság Forradalma” ilyen módon győzött. Az új kormányt egy lehallgatott beszélgetés szerint Viktoria Nuland és az amerikai nagykövet, Geoffrey Pyatt állította össze, Jacenyukot téve meg miniszterelnöknek.¹⁸

A változásokkal egy erősen nacionalista és egyben Nyugat-barát vezetése lett Ukrajnának. Ezt jelzi, hogy az új kormány egyik első intézkedése (február 23.) az volt, hogy a 2012-ben elfogadott, a nyelvi kisebbségeknek kedvező nyelvtörvényt visszavonta. A fordulat egyértelművé tette Ukrajna NATO-elkötelezettségét, a megválasztott új elnök, Petro Porosenko ismét a nyugati integrációt helyezte előtérbe, társulási szerződést írt alá az Európai Unióval, bejelentette a NATO-val való integráció tovább folytatását.

Az amerikai külügyminisztérium által felállított kormánnyal Oroszország számára reális veszéllyé vált, hogy Ukrajna felmondja a Fekete-tengeri Flotta átlomásoztatásáról szóló szerződést, ezért Oroszország a Krím megszállásáról, majd elcsatolásáról döntött, ami február 27.-től kezdve gyors ütemben meg is történt. Ez annál is könnyebben ment, mert a változatos történelmű félsziget lakosságának többsége orosz volt.

A kijevi kormányváltás után nem sokkal Kelet-Ukrajnában, Donyeckben és Luhanszkban is széles körű megmozdulások kezdődtek. A helyi oroszok és oroszbarát ukránok nem ismerték el a kijevi kormányváltást, és a terület Oroszországhoz való csatolását követelve kikiáltották a donyecki (április 7.) majd a luhanszki (április 27.) népköztársaságot. Oroszországnak azonban nem a területszerzés volt a célja, hanem az, hogy az orosz, illetve az Oroszországgal baráti kapcsolatot ápoló lakosság befolyásolja a kijevi politikát, úgy, hogy Ukrajna ne tudjon a NATO-hoz csatlakozni. Hamarosan azonban fegyveres harcok kezdődtek az önállósodni kívánó keleti területek és az ukránok között.

¹⁸ Ukraine crisis: Transcript of leaked Nuland-Pyatt call
<https://www.bbc.com/news/world-europe-26079957>

A Minszki tárgyalások

Franciaország és Németország akkori vezetői elég hamar felismerték, hogy ez a háború nem érdekük, és megpróbálták annak eszkalációját megakadályozni. 2014. június 6-án, a normandiai partraszállásra emlékező D napon találkoztak Franciaország, Németország, Ukrajna és Oroszország képviselői – a normandiai négyek – hogy megbeszéljék, milyen feltételekkel lehetne a kialakult konfliktust megoldani, ami elvezetett a minszki egyezményekhez.¹⁹

Az elfogadott 13. pontos egyezmény lényege a tűzszüneten és a fegyverek visszavonásán túlmenően az volt, hogy Ukrajna visszaállítja ellenőrzését Donyeck és Luhanszk felett, de a két megye autonómiát kap és képviselve lesz az ukrán kormányban. Ezzel Oroszország gyakorlatilag vétőjogot kapott volna az Ukrán külpolitikában, vagyis megakadályozhatta volna Ukrajna NATO csatlakozását.

Az Egyesült Államoknak azonban ez az egyezmény nem felelt meg, és a Nyugat soha nem is tekintette Oroszországot egyenrangú partnernek. Angela Merkel volt német kancellár mentegetve saját Oroszország-politikáját 2022. december 7-én interjút adott a Die Welt című német újságnak²⁰, amelyben szó szerint a következőket mondta: „A 2014-es minszki megállapodás egy kísérlet volt arra, hogy Ukrajna időt nyerjen... Mindenki számára világos volt, hogy a konfliktus csak felfüggesztésre került, és a probléma nem oldódott meg, de éppen ez volt az, ami felbecsülhetetlen időt adott Ukrajnának.”

Így nem is volt csoda, hogy a Minszk II megállapodás nem valósult meg, sőt a szakadár köztársaságok lakossága ellen állandósultak a támadások, amiről Moszkva azt monda, hogy 2022-ig már 13 ezer polgári áldozata volt az ukrán ágyúzásoknak.

Az utolsó tárgyalás Amerika és Oroszország között, amikor még meg lehetett volna állítani a háborút, 2022. január 10-én zajlott Genfben. Oroszország fő kérése az volt, hogy Ukrajna ne lehessen a NATO tagja. Wendy Sherman amerikai külügyminiszter-helyettes azonban ezt határozottan elutasította,

¹⁹ Normandy Format

https://en.wikipedia.org/wiki/Normandy_Format

²⁰ <https://www.welt.de/politik/deutschland/article242543329/Angela-Merkel-Haetten-schneller-auf-die-Aggressivitaet-Russlands-reagieren-muessen.html>

és leszögezte, hogy Washington nem fogja engedni senkinek, hogy aláássa a NATO „nyílt ajtók politikáját”, vagyis azt, hogy Ukrajna előbb-utóbb a NATO tagja legyen, amit a jelenlegi ukrán vezetés rendkívüli módon szorgalmaz. Szergej Rjabkov orosz külügyminiszter–helyettes viszont kijelentette, hogy Oroszország ebben az ügyben már nem tud hova hátrálni.²¹

Boris Johnson Kijevben

Röviddel az február 24-i orosz támadás után, amelynek célja nem Ukrajna elfoglalása, hanem egy kormányváltás elősegítése volt, Törökországban tárgyalások kezdődtek Szergej Lavrov orosz és Dmitro Kuleba ukrán külügyminiszter között. Az Al-Jazeera március 20-i riportjában²² idézi Mevlüt Cavusoglu török külügyminisztert, aki kijelentette: „Úgy látjuk, hogy a felek közel állnak a megállapodáshoz”. Egy 15 pontos béke megállapodás volt az asztalon, amelynek értelmében Oroszország visszavonulna a február 23-i pozíciójához, amikor is a Donbász régió egy részét és a teljes Krím-félszigetet ellenőrizte, cserébe Ukrajna megígérné, hogy nem törekszik NATO-tagságra, és helyette biztonsági garanciákat kapna több országtól.

Ekkor (április 9-én) Boris Johnson brit miniszterelnök váratlanul megjelent Kijevben és Ukrajinszka Pravda, Ukrajna egyik legelismertebb hírportálja szerint²³ két egyszerű üzenetet hozott: Az első az, hogy Vlagyimir Putyin orosz elnök háborús bűnös, nyomást kell gyakorolni rá, nem pedig tárgyalni vele. A második pedig az, hogy még ha Ukrajna kész is aláírni Putyinnal bizonyos garanciális megállapodásokat, ők nem.

A kollektív Nyugat, amely még februárban azt javasolta Zelenszkijnek, hogy adja meg magát és meneküljön el, most úgy érezte, hogy Oroszország valójában nem is olyan erős, mint ahogyan korábban képzelték, és hogy itt a lehetőség, hogy nyomást gyakoroljanak rá: „meggyengítsék”.

21 <https://www.reuters.com/world/europe/prospects-dim-us-russia-start-tense-talks-over-ukraine-crisis-2022-01-10/>

22 Russia, Ukraine ‘close to agreement’ in negotiations, says Turkey

<https://www.aljazeera.com/news/2022/3/20/turkey-says-russia-ukraine-close-to-agreement>

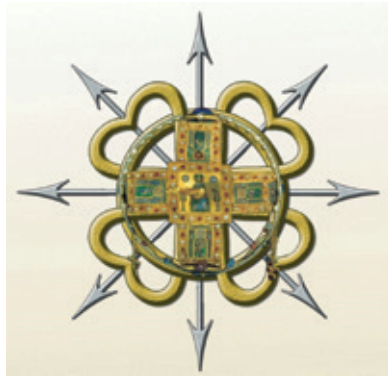
23 From Zelensky’s „surrender” to Putin’s surrender: how the negotiations with Russia are going

<https://www.pravda.com.ua/eng/articles/2022/05/5/7344096/>

Mi Európa érdeke?

Ma még nem lehet tudni, hogy mi lesz a háború végső kimenetele. Európának azonban semmiképpen sem érdeke, hogy a NATO 1000 kilométerrel keletebbre terjeszkedése fejében egy új vasfüggöny ereszkedjen le Európára, és Nyugat-Európa megfossa magát az olcsó energiaforrásoktól és egy jelentős felvevő piactól. Az Egyesült Államoknak sem biztos, hogy érdeke lenne egy Iránt, Oroszországot és Kínát egybefogó, de tulajdonképpen az Északi-tengertől Dél-Afrikáig terjedő masszív Amerika-ellenes tömb létrehozása, mint ahogy erre Brzezinski figyelmeztetett is.

A történelemben az erőviszonyok mindig is változtak, igaz e változásokat általában háborúk kísérték, kérdés, hogy most el tudjuk-e kerülni Thukidides csapdáját?²⁴

²⁴ Graham Allison: Thucydides's trap has been sprung in the Pacific
<https://www.ft.com/content/5d695b5a-ead3-11e1-984b-00144feab49a>

Lóránt Károly - Tömörítvény

A geopolitikai elméletektől az ukrajnai háborúig címet viselő rövid tanulmány bevezetesként főleg Alexander Dugin A geopolitika alapjai című könyve felhasználásával rövid összefoglaló képet ad a különböző geopolitikai elméletek kidolgozóinak munkásságáról. Ezt követi Dugin geopolitikáról alkotott nézeteinek bemutatása, majd ugyanez de már az amerikai Zbigniew Brzezinski szemszögéből a Nagy Sakktábla című könyve alapján. E két, a geopolitika elméletét tárgyaló rész után az elmélet gyakorlati megvalósítása következik, vagyis annak leírása, hogy mi történt a kilencvenes évek elejének nagy kelet-nyugati összeborulás óta a jelenlegi háborúig. Itt, lehetőleg az események kronológiai sorrendjét követve, korabeli cikkek és dokumentumok alapján összefoglalom a háborúig vezető egyes fontosabb eseményeket.

Eredeti dokumentumok alapján bemutatom, a James Baker amerikai külügyminiszter és Gorbacsov szovjet pártfőtitkár között a szovjet csapatok Kelet-Németországból való kivonása és az egyesített Németország NATO tagsága tekintetében folytatott tárgyalásokat. Ezt követi, ugyancsak eredeti dokumentumok alapján a NATO bővítéséről az amerikai Szenátusban lezajlott vitának az ismertetése, majd a NATO bővítés egymást követő lépéseinek tárgyalása.

A következő rész azzal foglalkozik, hogy Ukrajna hogyan akart semleges ország maradni és végül hogyan nem tudta ezt az alapvető érdekét megvalósítani. Itt röviden vázolom Ukrajna történetét és belpolitikájának alakulását egészen a majdani puccsig, mely utóbbi, mivel a háború kitörése szempontjából döntő fontosságú volt, amennyire lehet részletesen, dokumentumokkal alátámasztva tárgyalom.

Végül a könyv utolsó része a 2014 után történtek leírása, a Minszki egyezmény, a háború kitörése és Borisz Jonson szerepe a háború kiterjedésében.

E rövid tanulmány nem tűzte ki célul, hogy prognózist adjon arról, hogy hogyan végződhet a háború, erre vonatkozólag számos elmélet látott már napvilágot, én megelégszem az okok bemutatásával, amelyek alapján mindenki kialakíthatja a saját elképzelését.

Lóránt Károly - Pályái

Lóránt Károly mérnök-közgazdász, 1942-ben született Budapesten. Nős, két felnőtt gyermek édesapja. 1966-ban villamosmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen majd 1970-ben mérnök-közgazdász diplomát is a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Fejlesztőmérnökként kezdett dolgozni, majd 1972-től az Országos Tervhivatal Távlati Tervezési Főosztályára került, később itt az összefoglaló osztály vezetője lett. Összefoglaló elemzések, prognózisok és koncepciók kidolgozása, külső és belső szakértők által készített részanyagok összefoglalása és nemzetgazdasági szintű számítások készítése volt a fő feladata. Az Országos Tervhivatal felszámolását követően a Tervhivatal egyes részeiből kialakított kutatóintézetbe került, amelyet később ECOSTAT-nak neveztek el. 2003 és 2009 között szakértőként dolgozott az Európai Parlamentben, 2010-12 között a Nemzetgazdasági Minisztérium munkatársa volt, ezt követően 2013-2018 között a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum munkatársa volt. A Magyar Közgazdasági Társaság keretén belül megszervezte a társaság Fejlesztésgazdasági Szakosztályát. Több könyvet publikált és ezernél több cikke és tanulmánya jelent meg különböző hírlapokban és folyóiratokban. 2003 óta a Magyar Nemzet, majd a Magyar Hírlap külsős munkatársa.

Dr. Szalay Zsuzsanna Eszter

A helyi gazdaságok váltóforgalmazása semlegesítheti a babiloni átkot!

**(Miként válhat a váltóforgalmazás nemzetgazdaságunk
belső felhajtó erejévé?)**

„A világ baja nem az, hogy valamit rosszul csinálunk, a baj az, hogy rosszat csinálunk. De ha a rosszat akarjuk jobban csinálni, az eredmény csak nagyobb rossz lesz. Ha végre jót csinálunk (akár rosszul is), az eredmény csak jó lehet.”

Agócs József

Polányi Károly gazdaságtörténész és – antropológus tárta fel a legősibb emberi közösségeket jellemző gazdálkodási módokat. Eredményei megmutatták¹: a gazdaság, a gazdálkodás, sőt a piacgazdaság nem a modernitás szűkösségi viszonyainak a hatására alakult ki, ezer évekkel ezelőtt ismeretesek és általánosak voltak, az adott közösség szakrális ellenőrzése alatt álltak.

Az archaikus társadalmakat kutatva Polányi bebizonyította, hogy a magánérdek-követés, amelyet a főáramlat „homo oeconomicus”-ként ír le, évezredekkel korábban nemcsak tiltott volt, de mint értelmezhetetlen magatartást fel sem tételezték az ősi közösségek. Ha mégis megtörtént (lsd. lekötelező ajánlókészítés), akkor azt szigorúan büntették.

A szimmetrikus és aszimmetrikus reciprocitás az ősi gazdaságokban az elosztás nem-számítgató formája volt, a másik fél aktív részvételét nem igényelte, szemben a magáncserével képes volt megvalósítani a közösségen belüli teljeskörű elosztást. Az aszimmetrikus reciprocitás idegenekre való kiterjesztésével nemcsak az ismert közösségek, hanem a tágabb kör megélhetését is biztosították, ahonnét elvben se volt lehetséges a viszonzás.

¹ Polányi Károly művének ezen értelmezésére Vass Csaba hívta fel figyelmemet

1. Malinowski leírta² a kereskedő nélküli kula kereskedelmet, amelyben egy szigetcsoport lakói, mint valamely terméket egyedül előállítani tudók a kijelölt szigeten helyezték el saját termékeiket, s vitték el a többi szigeten megtermeltből nekik kitett javakat.
2. Polányi Károly³ a Dahomey-i kereskedelmi kapukról szóló könyvében beszámolt a kereskedő és számítgatás nélküli külső elosztásról, amikor akár el-
lenséges viszonyban lévő csoportok, egymás jelenléte nélkül – a kapu másik ténfélre néző oldalán tették le termékeiket – és így vitték véghez a kifelé irányuló elosztást.

Az előadás igyekszik majd bemutatni, hogy az archaikus idők tudása, úgymint a reciprocitás, a redisztribúció és a kereskedő nélküli külkereskedelem értő tudása, illetve annak gyakorlata a váltóforgalmazással, mint helyben működött elszámolási rendszerrel miként tehető élővé.

Addig is tegyük fel a kérdést: mikor és hol veszett el ez a tudás? David Astle „The Babylonian Woe” „Babyloni átok” című könyvében⁴ (melynek alcíme: Tanulmány bizonyos banktevékenységek eredetéről és az ókori történelem eseményeire tett hatásaikról, napjaink fényében papírra vetve) járja körül a témát. Astle a fenti mű 14. oldalán az i.e. 4. évezredre teszi a fordulópontot: „Az i.e. 4. évezredben eladásokat és pénzben kifejezett csereértékeket jegyeztek fel, azt mutatja, már abban az időben is ismert volt a bármely állam törvényrendszerének szerves részét képező elvont pénzegység mibenléte. Az országon belüli árfolyamokat szabályozó beavatottakat, nevezetesen a papokat és írnokokat kivéve, legtöbbször képtelenek voltak felfogni egy ilyen rendszer jelentőségét. Ez napjainkban is így van, tehát nem meglepő, hogy hamar az értékek nemzetközi árfolyamokban való kifejezésének hibájába estek. Ezen **végzetes tévedés** (kiemelés: Sz. Zs. E.) idézte elő végül is azon hatalom összeomlását, aminek közvetítése által az istenkirályok a népeiket szolgálták. Mintegy további következmény, az istenkirályok létének értelme és jótékony célja is feledésbe merült.”

2 Malinowski, B. (2006) A nyugat-csendes-óceáni térség argonautái. In: Településkutatás II. TeTT könyvek, Budapest, pp. 417-440. . ISBN 963-0606-25-9 DOI 10.14267/963-0606-25-9-6, letölthető: <https://unipub.lib.uni-corvinus.hu/7206/1/07-malinovski.pdf>

3 Polányi K.: Dahomey és a rabszolga-kereskedelem: egy archaikus gazdaság elemzése, KJK, Bp, 1972.

4 Astle, D.: Babiloni Átok (2017), ISBN: 9781329095977, Lulu.com Kiadó

Hangsúlyoznunk kell, az elvont pénzegység kalkulációs használata még csak lehetőséget ad, míg a nemzetközi (vagyis külső gazdasági) árfolyamok szerinti átváltás már megerősíti a kereskedő, a pénzváltó réteg magánhasznokat kikényszerítő pozícióját. A külkereskedelemben létrejött egyenlegeket törtezüstben fejezték ki - miközben az ezüst forrásai távol voltak. Astle hangsúlyozza (u.o.): *„Mezopotámia városaiban egy olyan értékrendszer alakult ki, ami az élet legfontosabb terményeinek – árpnak, búzának stb – árát az ezüst nemzetközileg elfogadott értékében fejezte ki.”*

Hamurábi 7. törvénye még tiltotta, sőt halállal büntette a tanúk nélküli letétbe helyezés, vagyis nem-létező értékek ellenében való hamis nyugták kiállításának, tehát a magánpénzteremtésnek a gyakorlatát. De a gyakorlat létezett, az istenkirályság szakrális hatalma töredezni kezdett.

Ezen a ponton elérkeztünk ahhoz, hogy megfogalmazzuk a babiloni átok lényegét:

a szakrális létszerveződési módnak és - hatalomnak deszakrális logikára épülő gyakorlat általi fokozatos megsemmisülése. Napjaink civilizációs összeomlásai igazolják, hogy ezt a gyakorlatot még önmaga felszámolóvá se állítja le. Csak lokálisan szerveződő, természetes rendet tartó közösségek által működtetett pénzrendszerrel (ld. „A szelíd pénz forradalma” c. tanulmányt – Szalay (2008)⁵) lehetne olyan mentsvárakat építeni, amelyek lépésről-lépésre és belülről kifelé haladva állítják vissza a szakrális létszerveződést. Ez közbirtokosságon nyugvó, a közösség felügyelete alatt levő, szolgáló pénzrendszert jelentene, szemben a magánhatalom kiszípolozó voltával.

Ezen a ponton néhány nagyon fontos szempontra kell felhívni a figyelmet:

- A középkori püspöki városok⁶ hosszú távon is sikeresen építették fel az ógörög mintát követő keresztény szakrális közösségeiket, amely kifelé gazdasági pénzt, befelé szeretetpénzt működtetett. A helyi pénzek működtetésével (odaadó munkával és önfeláldozásokkal) létrehozható alternatív valóság-egész,

⁵ Szalay, Zs.: (2008) A szelíd pénz forradalma (Közbirtokosságon nyugvó pénzrendszer megteremtése) Műhelytanulmány Vállalatgazdaságtan Intézet, Budapest. Letölthető: <https://edok.lib.uni-corvinus.hu/284/1/Szalay93.pdf>

⁶ Vass, Cs.: Mammon kemencéje. Ökotáj (Budapest). 41-42. sz. (2009). letölthető: <http://www.okotaj.hu/szamok/41-42/ot41-10.htm#lab2>

de ez igen sérülékeny. A főhatalom hátrányosan megkülönböztető szabályozásán⁷ túlmenően problémák akkor kezdődnek, amikor az addigi autark-bezárkózó közösségek export-import viszonylatokat akarnak kiépíteni. Ehhez intézményekre, ellenőrzésekre, szakrális védművekre van szükség, amelyre példát utoljára a fent említett püspöki városok és a körülöttük fekvő uradalmak együttműködése adott.

- A fentiekből egyértelműen következik: vissza kell lépni ahhoz, hogy előre jussunk. De merre az előre? Melyik úton induljunk? Miként gondolkodjunk, miként viselkedjünk? Egyrészt az előadás mottója, amely Agócs Józseftől, az örvény-rendszerelmélet kidolgozójától származik, erre pontos választ ad. Elsődleges a jó követése, még akkor is, ha kevésbé jól tesszük azt. Másrészt magyarként élnünk és használnunk kell a magyar nyelv adományait, analógiás gondolkodásunkat, a magyar észjárást, a gyökrendszerünkben megbúvó rejtett összefüggéseket...Példának okáért gondoljunk a következőre: Az előadás választott címe hangsúlyozza, hogy a helyi gazdaságok, helyi közösségek megerősítése és életképessé tétele a cél. Nekik kell saját magukat ellenállóvá tenni a saját maguk számára legjobb módszerekkel. A helyi sajátosságok előtérbe helyezése egyszerre ígéri a HELYES-t, vagyis az igazat és a szépet.

Tehát keressük meg a helyünket a világban. Azt a helyet, ahol egyszerre találjuk meg az igazat és a szépet. A kistérségi váltóforgalmazás lokális választ és túlélést jelent globális összeomlás idején. Azt megelőzően kiépítve lehetőséget ad a globális erőforrás-szivattyúk és a szemét-tolattyúk hatásának csökkentésére.⁸ A reálgazdaság szolgálatába állított váltóhasználat a lényeg, amikor pl. az elvégzett feladat, megtermelt termék után a vevő fizetőképessége, vagy fizetői akarata hiányában nem tud / nem akar fizetni a főáramlat pénzével, s ezért kiállít egy, a saját későbbi fizetését garantáló okmányt, amely fizikailag bármilyen formában megjelenhet, ha az rendelkezik valamennyi váltókellékkel⁹.

7 lsd.: A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvényt, letölthető: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a0900085.tv>

8 A globális pénzügyi rendszer erőforrás-szivattyú és szemét-tolattyú voltának bemutatására lsd.:

Szalay, Zs. E.- Vass, Cs.:How to Manage Source-Pump and Cost-Push Institutional Systems: (Exploration and Defence) (2015) 3rd International Conference on Social and Complementary Currencies, letölthető: https://socialcurrency.sciencesconf.org/conference/socialcurrency/pages/How_to_Manage_Source_Pump_SZALAY.pdf

9 Tomori E.: Értékpapírjog és a tőkepiac szabályozása, Bp, Közép-Európai Brókerképző Alapítvány, 2014 .

Ez a sajátváltó legegyszerűbb megfogalmazása, kiállításával a vevő fizetési haladékot kap, a gyártó pedig előbb juthat pénzéhez. A váltó forgatásával (munkával fedezett) többletpénz kerül a gazdaságba.

A lényeg, hogy a helyi közösség közhatalma ne veszítse el a pénzforgalom ezen területén az ellenőrző szerepét. Ezen ellenőrzésnek egyik, váltóforgalmazáshoz kapcsolódó formáját jelentheti a Helyi Váltóleszámítoló Intézmény létrehozása, amely végső leszámítolóként megteremti és biztosítja a reálgazdasági szereplők egymás közötti hitelezésének a mechanizmusát.

A váltóforgalmazás nemzetgazdasági értelemben belső, vagyis endogén finanszírozási formát kínál, csökkenti a külpiacról való hitelfelvételi kényszert, a helyi gazdaságokat válságállóbá teszi. Növeli a finanszírozási formák sokszínűségét, a bankhitellel való finanszírozás lehetőséget meghagyva épít a vállalati kapcsolatokon keresztül megvalósuló váltók diszkontáltatására építő finanszírozásra, így ez önmagában is növeli a válságállóságot. Rögzítsük még egyszer: nem magánszemélyek, hanem a vállalkozások közti ügyletekre koncentrálunk és nem a fináncváltóval, hanem csak az un. kereskedelmi váltóval foglalkozunk. Az adósságalapú gazdasági modellt, a buborékgazdaságot a váltóforgalmazás a munkaalapú gazdaság-építést helyezi előtérbe: a reálszféra termelői és szolgáltatói banki, esetleg elszámolóházi leszámítolás révén - likviditáshoz (készpénzhez) jutnak.

A digitális váltóval, vagyis a digitális formában való kiállított váltóval biztosítani lehetne a teljeskörű átláthatóságot mind a kiállításakor, mind a forgatás folyamán, nem beszélve valamennyi váltókellék meglétének garantálásáról. Akár a kis- és középvállalkozások Széchenyi Kártya programjában egy külön fülön is szerepeltetni lehetne. A hitelképesség helyett, de legalábbis mellette érdemes lenne a váltóképességet is nyilvántartani, s ez fokozná a működtetés biztonságát. A pályázati rendszerek versenyképességet erőltető voltával szemben egy adott vállalkozói körben kiépülő váltóforgalmazás sokkal inkább építhetne az együttműködésre, s így többlet-energiákat, idegenszóval szinergiákat eredményezhetne.

Helmeczi igazolja, hogy az összes átutalás fele az átutalótól 46 km-nél közelebbi jogosulthoz érkezik¹⁰, ezen belül az összes átutalás mintegy 40%-ánál a kezdeményező és a kedvezményezett ugyanazon településen lakik, s az átutalások jellemző része mégyn belülüli.

Általánosságban azt lehet mondani, hogy a gazdasági kapcsolatok elsősorban

¹⁰ Helmeczi, I. (2010). a magyarországi pénzforgalom térképe. MNB tanulmány, letölthető: <https://www.mnb.hu/letoltes/mt-84.pdf>

a közeli gazdasági szereplők között erősek, a távolság növekedésével erősen csökken a gazdasági kapcsolatok száma, tehát a 46 km-es sugarú kör, körülbelül egy járásnyi-megyényi terület jelentheti természetadta módon a váltóforgalmazás megvalósulási színterét.

A váltóforgalmazás pénzügytechnikai vonatkozásainak részletesebb bemutatása meghaladná az előadás keretét, azt viszont bizton leszögezhetjük, hogy a fiat pénzrendszerrel, vagyis a bankjegyeknek fedezet nélküli kibocsátásával a bankok folytatólagos váltóhamisítást követnek el. A mikro-, kis - és középvállalkozási szektor számára javasolt, hogy banki hitelkapcsolataikat csökkentve térjenek át a piaci, vállalkozói szféra általi váltóforgalmazással megvalósítható finanszírozásra. Mivel a pénzforgalom nagyobb része lokális, így fontos ezt olajozottá és vállalkozó-baráttá tenni. A rövid ellátási láncok mellett ki kell építeni rövid és közvetlen vállalatközi (!) hitelezési kapcsolatokat. Ezzel elérhető, hogy a vállalkozók nyakán ne pallós, hanem mentőöv legyen.

Dr. Szalay Zsuzsanna Eszter - Pályái

Dr. Szalay Zsuzsanna Eszter három felnőtt gyermek édesanyja. Szakmai életútját meghatározta a Budapesti Corvinus Egyetem oktatójaként eltöltött 37 év. Mindig arra törekedett, hogy hallgatóinak mást és többet adjon, megmutassa számukra, hogy csak az alternatív közgazdaságtan lehet az igazi. Kezdetben a számviteli kimutatások érdekelték, majd „A szelíd pénz forradalma” c. írása (2008) után az illeszkedő létmódról szóló gondolatai (2010) jelezték útkeresését. A pénzügyi viharállóság társadalmi alapja kutatva igazolta, hogy nem lehet győztese a Titanic pókerját-szmájának (2011). Szerepet vállalt a soproni Kékfrank, mint helyi pénzhelyettesítő létrejöttében (2009), majd a zártláncú regionális gazdasági modellek vizsgálata során tette fel azt a kérdést, hogy mekkora lehet, egy hangya ökológiai lábnyoma (2011). Azután a közösségi pénzekenél kutatta a pénzügyi permakultúra jegyeit (2012). A globális ellátási láncokat tanulmányozva egyértelművé vált számára azok sérülékenysége (2014). Az erőforrás-szivattyú és költség-tolattyú rendszerekről adott elő egy brazil pénzügyi konferencián Vass Csabával közös tanulmányuk alapján (2015) Az utolsó öt évben a váltóforgalmazás áll érdeklődésének középpontjában, társszerzőként több tanulmányánál is feltűnik neve.

